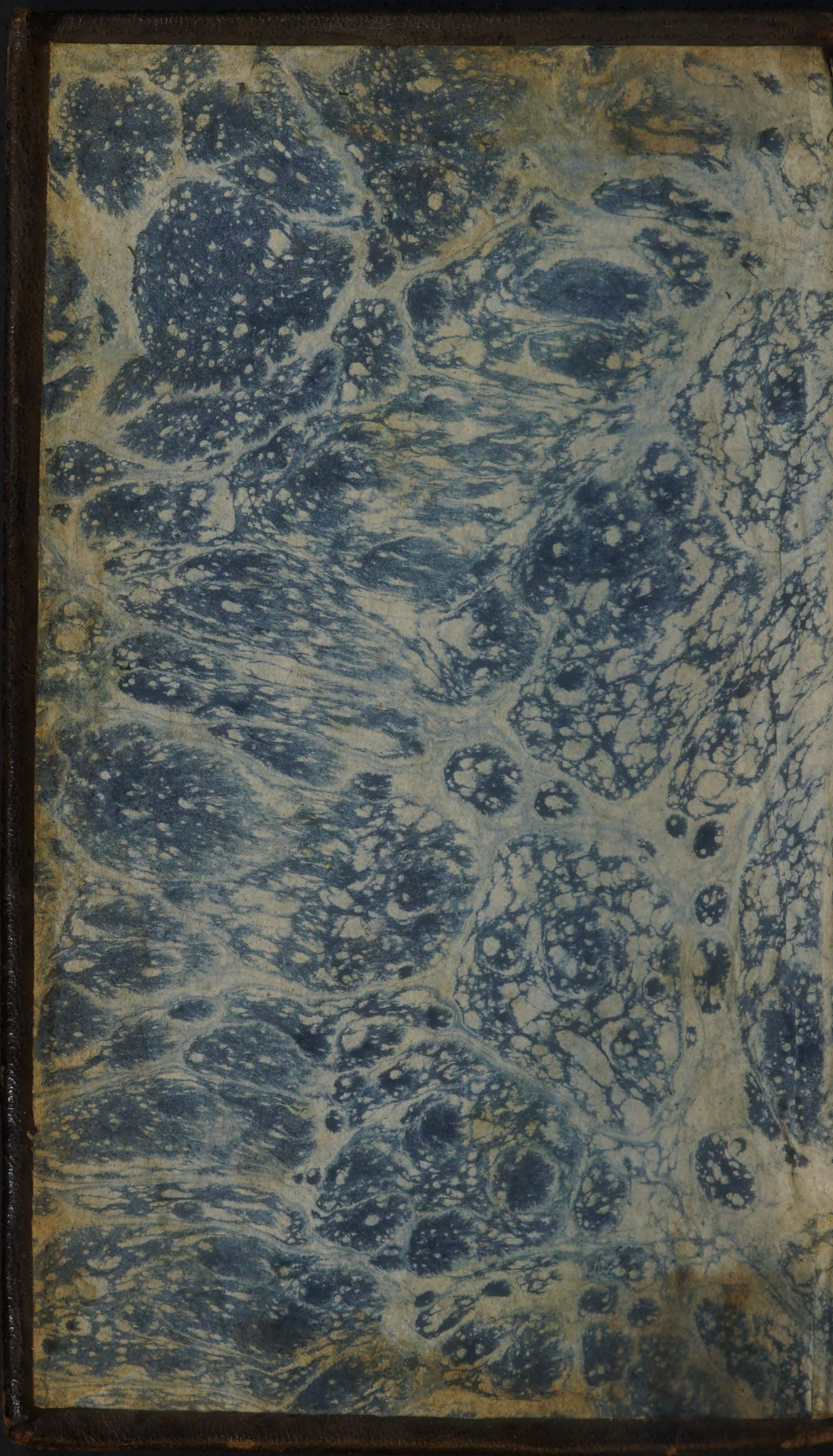

Barbara

CAPPELLA

OFFICIUM
HEBDOMADÆ SANCTÆ

Secundùm

MISSALE & BREVIARIUM

ROMANUM

S. PII V. PONT. MAXIMI

Jussu editum,

CLEMENTIS VIII.

& URBANI VIII.

Auctoritate recognitum.

VENETIIS,

Ex Typographia Balleoniana.

MDCCXXXIII.

DOMINICA

IN PALMIS.

Completa Tertia, & facta aspersione aquæ more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum & olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positos. Et primò cantatur à Choro Antiphona.

Osánna filio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini. O Rex Israel. Hosánna in excélsis.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missæ ferialis, ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, quem dilígere & amáre, justitia est; ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica: &

qui fecísti nos in morte Fílii tui ſperáre quæ crédimus; fac nos eódem reſurgénte pervenire quo téndimus. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Poſteà Subdiaconus in loco ſolito cantat ſequentem Lectionem in tono Epiſtolæ, & in fine oſculatur manum Sacerdotis.

Léctio libri Exodi. Cap. 15. d

IN diébus illis: Venérunt filii Iſrael in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, & ſeptuagínta palmæ: & caſtrametáti ſunt juxta aquas. Profectíque ſunt de Elim, & venit omnis multitúdo filiórum Iſrael in desértum Sin, quod eſt inter Elim & Sínai: quintodécimo die menſis ſecúndi, poſtquam egréſſi ſunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Iſrael contra Móyſen & Aaron in ſolitúdine. Dixerúntque filii Iſrael ad eos: Utinam mórtui eſſémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando ſedebámus ſuper ollas

cárniũm, & comedebámus panem in ſaturitáte : cur eduxíſtis nos in desértum iſtud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame ? Dixit autem Dóminus ad Móyſen : Ecce ego pluam vobis panes de cœlo, egrediátur pópulus, & cólligat quæ ſufficiunt per ſingulos dies : ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem ſexto parent quod ínferant : & ſit duplum quàm colligere ſolébant per ſingulos dies. Dixerúntque Móyſes & Aaron ad omnes filios Iſrael : Véſpere ſciétis quòd Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti : & manè vidébitis glóriam Dómini.

Deinde cantátur pro Graduali R.

Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium, & dixérunt : Quid fácimus, quia hic homo multa ſigna facit? Si dimíttimus eum ſic, omnes credent in eum: * Et vénient Románi, & tollent noſtrum locum, & gentem. ℣. Unus autem ex illis, Cáiphas nómine, cùm eſſet Póntifex

anni illíus, prophetávit, dícens: Expedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, & non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitavérunt interficere eum, dicéntes. Et vénient.

Vel aliud ℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat à me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma: fiat volúntas tua. ℣. Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem.

Interim dum cantatur ℟. Diaconus ponit librum Euangeliorum super Altare: & Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit, **Munda cor meum**: accipit librum de Altari, petit benedictionem à Sacerdote: posteà Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, & cantat Euangelium, ut infrà, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum oscu-

lan-

landum Sacerdoti; qui & incensatur à Diacono.

Sequéntia sancti Euangélii secúndum Matthæum. Cap. 21.

IN illo témpore: Cùm appropinquáret Jesus Jerosólymis, & veníret Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi: & si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite filiæ Sion: ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam & pullum, filium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam & pullum: & imposuérunt super eos vestiménta sua, & eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in

via : álii autem cædébant ramos de arbóribus, & ſternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, & quæ ſequebántur, clamábant, dicéntes : Hosánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Poſt hæc benedicuntur rami. Sacerdos ſtans in eodem cornu Epiſtolæ, dicit in tono Orationis ferialis, ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

AUge fidem in te ſperántium Deus, & súpplicum preces cleménter exáudi : véniat ſuper nos múltiplex miſericórdia tua : bene ✠ dicántur & hi pálmites palmárum, ſeu olivárum : & ſicut in figúra Eccléſiæ multiplicáſti Noe egrediéntem de arca, & Móyſen exeúntem de Ægypto cum filiis Iſrael : ita nos portántes palmas & ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviàm Chriſto : & per ipſum in gáudium introeámus ætérnum. Qui tecum vi-

vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo noſtro. ℟. Dignum & juſtum eſt.
Verè dignum & juſtum eſt, æquum & ſalutáre, nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui gloriáris in consílio ſanctórum tuórum. Tibi enim sérviunt creatúræ tuæ: quia te ſolum auctórem & Deum cognóſcunt: & omnis factúra tua te collaúdat, & benedícunt te ſancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus & poteſtátibus hujus ſæculi, líbera voce confiténtur. Cui aſsíſtunt Angeli & Archángeli, Throni & Dominatiónes: cumque omni milítia cœléſtis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, ſine fine dicéntes.

Et cantatur Sanctus à Choro.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis. Sequitur. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PEtimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dícere, & sancti ✠ ficáre dignéris: ut quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimæ & córporis: fiátque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiæ sacraméntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. Orémus.

DEus, qui dispérsa cóngregas, & congregáta consérvas: qui pó-

pópulis óbviàm Jesu ramos portántibus benedixísti: béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ & olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter susćipiunt: ut in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: & omni adversitáte effugáta, déxtera tua prótegat quos redémit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen. Orémus.

DEus, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispensatiónem nostræ salútis osténdere voluísti: da quæsumus; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant quid mystícè designet in facto, quòd hódie cœléstí lúmine affláta, Redemptóri óbviàm procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe

triúmphos expéctant : súrculi verò olivárum , ſpirituálem unctiónem advenísſe quodámmodò clamant . Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári : quia Redémptor noſter humánis cóndolens misériis , pro totíus mundi vita cum mortis príncipe eſſet pugnatúrus , ac moriéndo triumphatúrus . Et ídeò tália óbſequens adminiſtrávit , quæ in illo & triúmphos victóriæ , & miſericórdiæ pinguédinem declarárent . Quod nos quoque plena fide , & factum & ſignificátum retinéntes , te Dómine ſancte , Pater omnípotens , ætérne Deus , per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum ſupplíciter exorámus : ut in ipſo , atque per ipſum , cujus nos membra fieri voluíſti , de mortis império victóriam reportántes , ipsíus glorióſæ reſurrectiónis partícipes eſſe mereámur . Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus , per ómnia ſæcula ſæculórum .

Oré-

Orémus.

DEus, qui per olívæ ramum pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti : præsta quæsumus ; ut hos olívæ ceterarúmque árborum ramos , cœléſti bene ✠ dictióne sanctífices : ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salútem. Per Christum Dóminum nostrum. Orémus.

BEne ✠ dic , quæsumus Dómine , hos palmárum , seu olivárum ramos : & præsta , ut quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit , hoc spirituáliter summa devotióne perficiat , de hoste victóriam reportándo , & opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum , deinde ter aspergit ramos aqua benedicta , dicendo Antiphonam , Aspérges me. sine can-

cantu, & ſine Pſalmo: & ter adolet incenſo. Poſteà dicit ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus.

DEus, qui Fílium tuum Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, pro ſalúte noſtra in hunc mundum miſíſti, ut ſe humiliáret ad nos, & nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúſalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fideliſſima devotióne veſtiménta ſua cum ramis palmárum in via ſternébant: præſta quæſumus; ut illi, fidei viam præparémus, de qua, remóto lápide offenſiónis, & petra ſcándali fróndeant apud te ópera noſtra juſtítiæ ramis: ut ejus veſtígia ſequi mereámur: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, & dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec oſculatur ma-

manum dantis. Posteà Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primùm digniori, à quo ipse accepit, deinde Diacono & Subdiacono paratis, & aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimò laicis: omnibus genu flectentibus, & ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cùm incœperit distribuere, à Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

Púeri Hebræórum portántes ramos olivárum obviavérunt Dómino, clamántes, & dicéntes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via ,, & clamábant dicéntes: Hosánna filio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Quæ si non sufficiant, repetantur quousque ramorum distributio finiatur. Deinde Sacerdos dicit ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum ſuper pullum áſinæ ſedére fecíſti, & turbas populórum veſtiménta, vel ramos árborum in via ſtérnere, & Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuíſti: da quæſumus; ut illórum innocéntiam imitári poſsímus, & eórum méritum cónſequi mereámur. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſteà fit Proceſſio. Et primò Celebrans imponit incenſum in thuribulum: & Diaconus vertens ſe ad populum dicit: Procedámus in pace. Et Chorus reſpondet: In nómine Chriſti, Amen. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accenſis: ſequitur Clerus per ordinem, ultimò Celebrans cum Diacono à ſiniſtris,

om-

omnes cum ramis in manibus : & cantantur ſequentes Antiphonæ , vel omnes, vel aliquæ , quouſque durat Proceſſio.

Antiphona.

Cùm appropinquáret Dóminus Jerosólymam , miſit duos ex diſcípulis ſuis , dicens : Ite in caſtéllum, quod contra vos eſt: & inveniétis pullum áſinæ alligátum , ſuper quem nullus hóminum ſedit: sólvite , & addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit , dícite : Opus Dómino eſt . Solvéntes adduxérunt ad Jeſum : & impoſuérunt illi veſtiménta ſua , & ſedit ſuper eum : álii expandébant veſtiménta ſua in via : álii ramos de arbóribus ſternébant : & qui ſequebántur, clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini: benedíctum regnum patris noſtri David : Hosánna in excélſis : miſerére nobis fili David.

Alia Antiphona.

Cùm audíſſet pópulus , quia Jeſus venit Jerosólymam , accepérunt ra-

ramos palmárum: & exiérunt ei óbviàm, & clamábant púeri, dicéntes: Hic eſt, qui ventúrus eſt in ſalútem pópuli. Hic eſt ſalus noſtra, & redémptio Iſrael. Quantus eſt iſte, cui Throni & Dominatiónes occúrrunt? Noli timére filia Sion: ecce Rex tuus venit tibi, ſedens ſuper Pullum áſinæ: ſicut ſcriptum eſt: Salve Rex fabricátor mundi, qui veníſti redímere nos.

Alia Antiphona.

Ante ſex dies ſolémnis Paſchæ; quando venit Dóminus in civitátem Jerúſalem, occurrérunt ei púeri: & in mánibus portábant ramos palmárum, & clamábant voce magna, dicéntes: Hosánna in excélſis: benedíctus qui veníſti in multitúdine miſericórdiæ tuæ: Hosánna in excélſis.

Alia Antiphona.

Occúrrunt turbæ cum flóribus & palmis Redemptóri óbviàm: & victóri triumphánti digna dant obséquia: Fílium Dei ore gentes prædicant: & in laudem Chriſti

vo-

voces tonant per núbila: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Cum Angelis & púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

¶ In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, & clauso ostio stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória, laus. & decantant duos primos versus. Sacerdos verò cum aliis extra Ecclesiam, repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes; vel omnes, vel partem, prout videbitur: & qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória, laus. sicut à principio ℣.

GLória, laus, & honor, tibi sit Rex Christe Redémptor:

Cui

Cui puerile decus prompſit Hosánna pium.
Iſrael tu Rex, Davídis & ínclyta proles:
Nómine qui in Dómini Rex benedícte venis.
℟. Glória, laus.
Cœtus in excélſis te laudat cœlicus omnis,
Et mortális homo, & cuncta creáta ſimul.
℟. Glória, laus.
Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit:
Cum prece, voto, hymnis, ádſumus ecce tibi.
℟. Glória, laus.
Hi tibi paſsúro ſolvébant múnia laudis:
Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.
℟. Glória, laus.
Hi placuére tibi, pláceat devótio noſtra,
Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.
℟. Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam : qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando ℟. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræórum púeri resurrectiónem vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum Hosánna clamábant in excélsis. ℣. Cùm audísset pópulus ; quòd Jesus veníret Jerosólymam ; exiérunt óbviàm ei. Cum ramis. Et non dicitur Glória Patri.

Deinde celebratur Missa, & rami tenentur in manibus dum cantatur Passio & Euangelium tantùm.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. Psal. 21.

DOmine, ne longè fácias auxílium tuum à me, ad defensiónem meam áspice : líbera me de ore leónis, & à córnibus unicórnium humilitátem meam. Psal. ibid. Deus Deus meus, réspice in me, quare me dereliquísti ? longè à salúte mea verba delictórum meórum. Dómine.

Ora-

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem noſtrum carnem súmere, & crucem ſubíre feciſti: concéde propítius; ut & patiéntiæ ipsíus habére documénta, & reſurrectiónis conſórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Et hæc Oratio tantùm dicitur.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Cap. 2.

FRatres, Hoc enim ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Jeſu: qui cùm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo: ſed ſemetípſum exinanívit formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo. Humiliávit ſemetípſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum: & donávit illi nomen, quod

quod est super omne nomen. (Hic genuflectitur.) ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum, & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Graduale. Psal. 72. Tenuísti manum déxteram meam: & in voluntáte tua deduxísti me: & cum glória assumpsísti me.

℣. Quàm bonus Israel Deus rectis corde! mei autem penè moti sunt pedes, penè effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Tractus. Psal. 21. Deus, Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? ℣. Longè à salúte mea verba delictórum meórum.

℣. Deus meus clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

℣. Tu autem in sancto hábitas, Laus Israel.

℣. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, & liberásti eos.

℣. Ad

℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: in te speravérunt, & non sunt confúsi.
℣. Ego autem sum vermis, & non homo: oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.
℣. Omnes qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis, & movérunt caput.
℣. Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
℣. Ipsi verò consideravérunt, & conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.
℣. Libera me de ore leónis, & à córnibus unicórnium humilitátem meam.
℣. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob magnificáte eum.
℣. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: & annuntiábunt cœli justítiam ejus.
℣. Pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

¶ Passio Domini incipitur absolutè: non dicitur, Munda cor meum. non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur, Dóminus vobíscum, nec respondetur, Glória tibi Dómine. & Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat, Pássio Dómini nostri. non signat librum, neque seipsum. Quod & in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

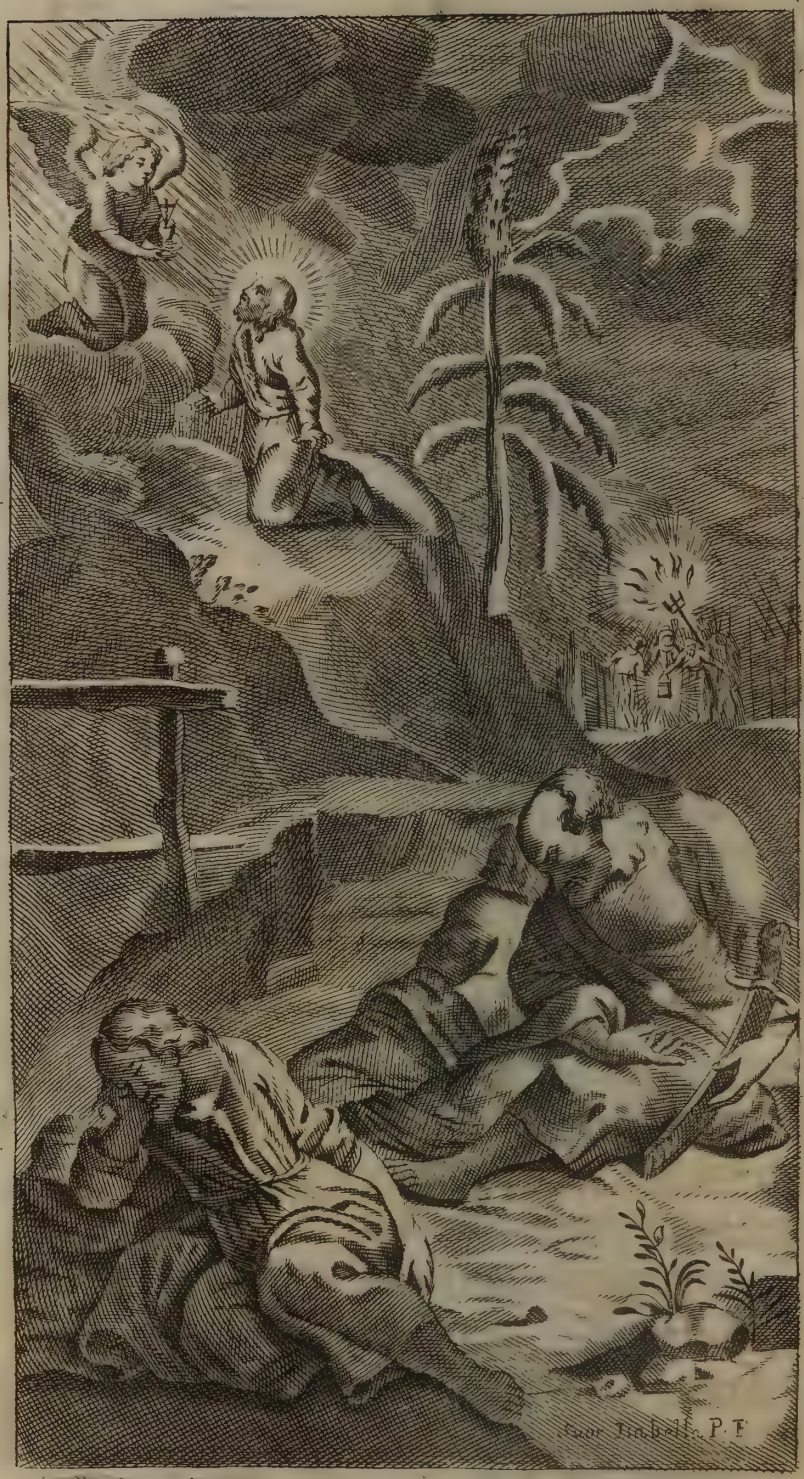

PASSIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

secúndùm Matthæum.

Cap. 26.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: ✠ Scitis quia post bíduum Pascha fiet, & Fílius hóminis tradétur ut crucifigátur. C Tunc congregáti sunt príncipes sacerdótum, & senióres pópuli, in átrium príncipis sacerdótum, qui dicebátur Cáiphas: & consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, & occíderent. Dicébant autem: S Non in die festo, ne fortè tumúltus fieret in pópulo. C Cùm autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, & effúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discípuli indignáti sunt, dicéntes: S Ut quid perdítio hæc? Pótuit enim istud venúmdari mul-

to, & dari paupéribus. C Sciens autem Jesus, ait illis: ✠ Quid molésti estis huic mulíeri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque prædicátum fúerit hoc Euangélium in toto mundo, dicétur & quòd hæc fecit in memóriam ejus. C Tunc ábiit unus de duódecim: qui dicebátur Judas Iscarióte, ad príncipes sacerdótum: & ait illis: S Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? C At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem ut eum tráderet. Prima autem die Azymórum accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: S Ubi vis paré-mus tibi comédere Pascha? C At Jesus dixit: ✠ Ite in civitátem ad quemdam, & dícite ei: Magíster dicit: Tempus meum propè est,

apud

apud te fácio Paſcha cum diſcípulis meis. ℣ Et fecérunt diſcípuli ſicut conſtítuit illis Jeſus, & paravérunt Paſcha. Véſpere autem facto, diſcumbébat cum duódecim diſcípulis ſuis. Et edéntibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis, quia unus veſtrùm me traditúrus eſt. ℣ Et contriſtáti valdè, cœpérunt sínguli dícere: ℟ Numquid ego ſum Dómine? ℣ At ipſe reſpóndens, ait: ✠ Qui intíngit mecum manum in paróplide, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit, ſicut ſcriptum eſt de illo: væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, ſi natus non fuíſſet homo ille. ℣ Reſpóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: ℟ Numquid ego ſum Rabbi? ℣ Ait illi: ✠ Tu dixísti. ℣ Cœnántibus autem eis, accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: ✠ Accípite, & comédite: Hoc eſt corpus meum.

℣ Et accípiens cálicem, grátias egit, & dedit illis, dicens: ✠ Bíbite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. Dico autem vobis: Non bibam ámodò de hoc genímine vitis usque in diem illum, cùm illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. ℣ Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: ✠ Omnes vos scándalum patiémini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percútiam pastórem, & dispergéntur oves gregis. Postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam. ℣ Respóndens autem Petrus, ait illi: ℟ Et si omnes scandalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor. ℣ Ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia in hac nocte, ántequam gallus cantet, ter me negábis. ℣ Ait illi Petrus: ℟ Etiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo. ℣ Simíliter & omnes discípu-

puli dixérunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dícitur Gethsémani, & dixit discípulis suis: ✠ Sedéte hìc, donec vadam illuc, & orem. ℣ Et assúmpto Petro, & duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári & mœstus esse. Tunc ait illis: ✠ Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hìc, & vigiláte mecum. ℣ Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans, & dicens: ✠ Pater mi, si possíbile est, tránseas à me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. ℣ Et venit ad discípulos suos, & invénit eos dormiéntes: & dicit Petro: ✠ Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, & oráte ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. ℣ Iterùm secúndò ábiit, & orávit, dicens: ✠ Pater mi, si non potest hic calix transíre nisi bibam illum, fiat volúntas tua. ℣ Et venit íterùm, & invénit eos dormi-

éntes : erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, íterùm ábiit, & orávit tértiò, eúmdem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, & dicit illis: ✠ Dormíte jam, & requiéscite: ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce appropinquávit qui me tradet. ℭ Adhuc eo loquénte, ecce Judas unus de duódecim venit, & cum eo turba multa cum gládiis & fústibus, missi à princípibus sacerdótum, & senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum, dedit illis signum, dicens: ℣ Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. ℭ Et conféstim accédens ad Jesum, dixit: ℣ Ave Rabbi. ℭ Et osculátus est eum. Dixítque illi Jesus: ✠ Amíce, ad quid venísti? ℭ Tunc accessérunt, & manus injecérunt in Jesum, & tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, exténdens manum, exémit gládium suum, &

per-

percútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus : ✠ Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem meum, & exhibébit mihi modò plus quàm duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fieri? ℭ In illa hora dixit Jesus turbis : ✠ Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus comprehéndere me : quotídie apud vos sedébam docens in templo, & non me tenuístis. ℭ Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúræ Prophetárum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt. At illi tenéntes Jesum, duxérunt ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi Scribæ & senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum à longè, usque in átrium príncipis sacerdótum. Et ingréssus intrò,

sedébat cum minístris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdótum, & omne concílium, quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent: & non invenérunt, cùm multi falsi testes accessíssent. Novíssimè autem venérunt duo falsi testes, & dixérunt: S Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, & post tríduum reædificáre illud. C Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: S Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsum te testificántur? C Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum ait illi: S Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. C Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixísti. Verúmtamen dico vobis, ámodò vidébitis Fílium hóminis sedéntem à dextris virtútis Dei, & veniéntem in núbibus cœli. C Tunc princeps sacerdótum scidit vestiménta sua, dicens: S Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? ecce nunc audístis blasphémiam:

quid

quid vobis vidétur? C At illi respondéntes, dixérunt: S Reus est mortis. C Tunc expuerunt in fáciem ejus, & cólaphis eum cecidérunt; álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: S Prophetíza nobis Christe, quis est qui te percússit? C Petrus verò sedébat foris in átrio: & accéssit ad eum una ancílla, dicens: S Et tu cum Jesu Galilæo eras. C At ille negávit coram ómnibus, dicens: S Nescio quid dicis. C Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, & ait his qui erant ibi: S Et hic erat cum Jesu Nazaréno. C Et íterùm negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt qui stabant, & dixérunt Petro: S Verè & tu ex illis es: nam & loquéla tua manifestum te facit. C Tunc cœpit detestári, & juráre quia non novísset hóminem. Et contínuò gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priúsquam gallus cantet, ter me

negábis. Et egréſſus foras, flevit amárè. Manè autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes ſacerdótum, & ſenióres pópuli advérſus Jeſum, ut eum mórtui tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, & tradidérunt Póntio Piláto præſidi. Tunc videns Judas, qui eum trádidit, quòd damnátus eſſet: pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus ſacerdótum, & ſenióribus, dicens: S Peccávi, tradens sánguinem juſtum. C At illi dixérunt: S Quid ad nos? Tu víderis. C Et projéctis argénteis in templo, recéſſit: & ábiens, láqueo ſe ſuſpéndit. Príncipes autem ſacerdótum, accéptis argénteis, dixérunt: S Non licet eos míttere in córbonam: quia prétium sánguinis eſt. C Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum figuli, in ſepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus eſt ager ille, Hacéldama, hoc eſt, ager sánguinis, uſque in hodiérnum diem. Tunc implé-

plétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt à filiis Israel: & dedérunt eos in agrum figuli, sicut constítuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante Præsidem, & interrogávit eum Præses, dicens: S Tu es Rex Judæórum? C Dicit illi Jesus: ✠ Tu dicis. C Et cùm accusarétur à princípibus sacerdótum & senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: S Non audis quanta advérsum te dicunt testimónia? C Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur Præses veheménter. Per diem autem solémnem consuéverat Præses pópulo dimíttere unum vinctum, quem voluíssent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: S Quem vultis dimíttam vobis, Barábbam, an Jesum, qui dícitur Christus? C Sciébat enim quòd per invídiam

diam tradidíſſent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, miſit ad eum uxor ejus, dicens: S Nihil tibi, & juſto illi. Multa enim paſſa ſum hódie per viſum propter eum. C Príncipes autem ſacerdótum & ſenióres perſuasérunt pópulis ut péterent Barábbam, Jeſum verò pérderent. Reſpóndens autem Præſes, ait illis: S Quem vultis vobis de duóbus dimitti? C At illi dixérunt: S Barábbam. C Dicit illis Pilátus: S Quid ígitur faciam de Jeſu, qui dícitur Chriſtus? C Dicunt omnes: S Crucifigátur. C Ait illis Præſes: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamábant, dicéntes: S Crucifigátur. C Videns autem Pilátus quia nihil proficeret, ſed magis tumúltus fieret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: S Innocens ego ſum à sánguine juſti hujus: vos vidéritis. C Et reſpóndens univérſus póplulus, dixit: S Sanguis ejus ſuper nos, & ſuper filios noſtros. C Tunc dimíſit illis

lis Barábbam, Jesum autem flagellátum trádidit eis ut crucifigerétur. Tunc mílites Præsidis suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem: & exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei; & plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, & arúndinem in déxtera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: S Ave Rex Judæórum. C Et expuéntes in eum, accepérunt arúndinem, & percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámyde, & induérunt eum vestiméntis ejus, & duxérunt eum ut crucifigerent. Exéuntes autem, invenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem; hunc angariavérunt ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est, Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum. Et cùm gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem

cru-

crucifixérunt eum, divisérunt veſtiménta ejus, ſortem mitténtes: ut implerétur quod dictum eſt per Prophétam, dicéntem: Divisérunt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam misérunt ſortem. Et ſedéntes, ſervábant eum. Et impoſuérunt ſuper caput ejus cauſam ipsíus ſcriptam: Hic eſt Jeſus Rex Judæórum. Tunc crucifixi ſunt cum eo duo latrónes: unus à dextris, & unus à ſiníſtris. Prætereúntes autem blaſphemábant eum, movéntes cápita ſua, & dicéntes: ℣ Vah qui déſtruis templum Dei, & in tríduo illud reædíficas: ſalva temetipſum. Si Fílius Dei es, deſcénde de cruce. ℭ Similiter & príncipes ſacerdótum illudéntes cum Scribis & ſenióribus, dicébant: ℣ Alios ſalvos fecit, ſeípſum non poteſt ſalvum fácere: ſi Rex Iſrael eſt, deſcéndat nunc de cruce, & crédimus ei: confidit in Deo: liberet nunc ſi vult eum: dixit enim: Quia Fílius Dei ſum. ℭ Idípſum autem & latrónes, qui

cru-

crucifixi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eli, Eli, lamma sabacthâni? ℣ Hoc est: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? ℣ Quidam autem illic stantes, & audiéntes, dicébant: ℟ Elíam vocat iste. ℣ Et contínuò currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini, & dabat ei bíbere. Céteri verò dicébant: ℟ Sine, videámus an véniat Elías líberans eum. ℣ Jesus autem íterùm clamans voce magna, emísit spíritum. (Hìc genuflectitur, & pausatur aliquantulùm.) Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deórsum, & terra mota est, & petræ scissæ sunt, & monuménta apérta sunt: & multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem ejus, venérunt in san-

sanctam civitátem, & apparuérunt multis. Centúrio autem, & qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terræmótu & his quæ fiébant, timuérunt valdè, dicéntes: S Verè Fílius Dei erat iste. C Erant autem ibi mulíeres multæ à longè, quæ secútæ erant Jesum à Galilæa, ministrántes ei: inter quas erat María Magdaléne, & María Jacóbi, & Joseph mater, & mater filiórum Zebedæi. Cùm autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Joseph, qui & ipse discípulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, & pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et póstuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, & ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne, & áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

Hìc

Hic dicitur, Munda cor meum. petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, & incensatur liber: non dicitur, Dóminus vobíscum. & Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: & quod sequitur, cantatur in tono Euangelii: in cujus fine Celebrans osculatur librum, & incensatur. Quæ omnia & in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria sexta in Parasceue.

ALtera autem die, quæ est post Parascéuen, convenérunt príncipes sacerdótum & Pharisæi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium: ne fortè véniant discípuli ejus, & furéntur eum: & dicant plebi: Surréxit à mórtuis: & erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes,

mu-

muniérunt ſepúlchrum, ſignántes lápidem, cum cuſtódibus.

CRedo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cœli & terræ, viſibílium ómnium, & inviſibílium. Et in unum Dóminum Jeſum Chriſtum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia ſæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, conſubſtantiálem Patri: per quem ómnia facta ſunt. Qui propter nos hómines, & propter noſtram ſalútem deſcéndit de cœlis. (Hic genuflectitur.) Et incarnátus eſt de Spíritu ſancto ex María vírgine: Et homo factus eſt. Crucifixus étiam pro nobis: ſub Póntio Piláto paſſus, & ſepúltus eſt. Et reſurréxit tértia die, ſecúndùm Scriptúras. Et aſcéndit in cœlum: ſedet ad déxteram Patris. Et íterùm ventúrus eſt cum glória judicáre vivos & mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum ſanctum, Dóminum & vivificán-

ficántem : qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre & Fílio símul adorátur, & conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam & Apostólicam Eccléstam. Confiteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et expécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri sæculi, Amen.

Offertorium. Psal. 68. Impropérium expectávit cor meum, & misériam: & sustínui qui símul mecum contristarétur, & non fuit : consolántem me quæsívi, & non invéni: & dedérunt in escam meam fel, & in siti mea potavérunt me acéto.

Secreta.

COncéde, quæsumus Dómine, ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, & grátiam nobis devotiónis obtíneat, & effectum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum nostrum.

Præfatio de Cruce.

PEr ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscũ. ℟. Et

℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Surſum corda. ℟. Habémus ad Dóminum. ℣. Grátias agámus Dómino Deo noſtro. ℟. Dignum & juſtum eſt. Verè dignum & juſtum eſt, æquum & ſalutáre, nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui ſalútem humáni géneris in ligno Crucis conſtituíſti: ut unde mors oriebátur, inde vita reſúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Chriſtum Dóminum noſtrum. Per quem majeſtátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Poteſtátes. Cœli, cœlorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus & noſtras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confeſſióne dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni ſunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélſis. Benedíctus qui venit

in

in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Communio. Matth. 26. Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua.

Postcommunio.

PEr hujus, Dómine, operatiónem mystérii, & vítia nostra purgéntur, & justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

In Missis privatis legitur in fine sequens Euangelium.

Sequéntia sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Cap. 21.

IN illo témpore: Cùm appropinquâsset Jesus Jerosólymis, & venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi: & si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum

est

est per Prophétam, dicéntem: Dícite filiæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, ſedens ſuper áſinam & pullum, filium ſubjugális. Eúntes autem diſcípuli, fecérunt ſicut præcépit illis Jeſus. Et adduxérunt áſinam & pullum: & impoſuérunt ſuper eos veſtiménta ſua, & eum déſuper ſedére fecérunt. Plúrima autem turba ſtravérunt veſtiménta ſua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, & ſternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, & quæ ſequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

FERIA SECUNDA
majoris Hebdomadæ.

Statio ad ſanctam Praxedem.

Introitus. Pſal. 34.

JUdica Dómine nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma & ſcutum, & exúrge in adjutórium meum, Dómine virtus ſalútis meæ.

Pſal-

Psal.ibid. Effúnde frámeam, & conclúde advérsus eos qui persequúntur me: dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum. Júdica Dómine. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte deficimus; intercedénte unigéniti Filii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit & regnat.

Altera Oratio, vel contra persecutores Ecclesiæ.

ECclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, preces placátus admítte: ut destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quæsumus, verbo & exémplo, quibus præest, proficere; ut ad vitam, unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Non dicitur tertia Oratio.

Léctio Isaíæ Prophétæ. Cap. 50. b

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeò non sum confúsus: ídeò póstui fáciem meam ut petram durísſimam, & scio quóniam non confúndar. Juxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus símul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum.

Gra-

Graduale. Psal. 34. Exúrge Dómine, & inténde judício meo, Deus meus & Dóminus meus in causam meam. ℣. Effúnde frámeam, & conclúde advérsus eos qui me persequúntur.

Tractus. Psal. 101. Dómine, non secúndùm peccáta nostra, quæ fecimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Psal. 78. Dómine ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: citò antícipent nos misericórdię tuę, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. (Hic genuflectitur.) Adjuva nos Deus salutáris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Cap. 12.

ANte sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fuerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei cœnam ibi: & Martha ministrábat, Lázarus verò unus erat ex discumbén-

tibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretióſi, & unxit pedes Jeſu, & extérſit pedes ejus capíllis ſuis: & domus impléta eſt ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex diſcípulis ejus, Judas Iſcariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, & datum eſt egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, ſed quia fur erat, & lóculos habens, ea quæ mittebántur, portábat. Dixit ergo Jeſus: Sínite illam, ut in diem ſepultúræ meæ ſervet illud. Páuperes enim ſemper habétis vobíſcum: me autem non ſemper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judæis quia illic eſt: & venérunt, non propter Jeſum tantùm, ſed ut Lázarum vidérent, quem ſuſcitávit à mórtuis.

Offertorium. Pſal. 142. Eripe me de inimícis meis Dómine: ad te confúgi, doce me fácere voluntátem tuam: quia Deus meus es tu.

Se-

Secreta.

HÆc sacrificia nos, omnípotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ.

PRótege nos Dómine tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

OBlátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: & famulum tuum N. quem pastórem Eccléſiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dñm.

Præfatio de Cruce.

VErè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur:

per Christum Dóminum nostrum Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes?

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dñi, Hosánna in excélsis.

Communio. Psal. 34. Erubéscant, & revereántur simul, qui gratulántur malis meis: induántur pudóre & reveréntia, qui malígna loquúntur advérsus me.

Postcommunio.

PRæbeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: quò eórum páriter & actu delectémur, & fructu. Per Dóminum.

Altera Postcommunio, vel contra persecutores Ecclesiæ.

QUæsumus Dómine Deus noster: ut quos divína tríbuis parti-

ticipatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum. Vel pro Papa.

HÆc nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménta percéptio prótegat: & fámulum tuum N. quem pastórem Eccléſiæ tuæ præésse voluísti, unà cum commísso sibi grege, salvet semper & múniat. Per Dóminum.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

ADjuva nos Deus salutáris noster: & ad beneficia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Statio ad sanctam Priscam.

Introitus. Gal. 6.

NOs autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, & resurréctio nostra: per quem salváti, & liberáti sumus.

Psalmus 66. Deus misereátur nostri, & benedícat nobis : illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri. Nos autem.

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere : ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Altera Oratio, vel contra persecútores Ecclesiæ.

ECclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, preces placátus admítte : ut destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium Pastor & rector, fámulum tuum N. quem Pastórem Eccléstæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice : da ei, quæsumus, verbo, & exémplo, quibus præest, proficere ; ut ad vitam, unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Non dicitur tertia Oratio.

Lé-

Léctio Jeremíæ Prophétæ.

Cap. 11. d

IN diébus illis : Dixit Jeremías: Dómine demonſtráſti mihi, & cognóvi : tunc oſtendíſti mihi ſtúdia eórum . Et ego quaſi agnus manſuétus , qui portátur ad víctimam: & non cognóvi quia cogitavérunt ſuper me consília , dicéntes : Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem Dómine Sábaoth , qui júdicas juſtè, & probas renes & corda , vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi cauſam meam , Dómine Deus meus.

Graduale. Pſal. 34. Ego autem, dum mihi moléſti eſſent, induébam me cilício , & humiliábam in jejúnio ánimam meam : & orátio mea in ſinu meo convertétur.

℣. Júdica Dómine nocéntes me , expúgna impugnántes me : apprehénde arma & ſcutum , & exúrge in adjutórium mihi.

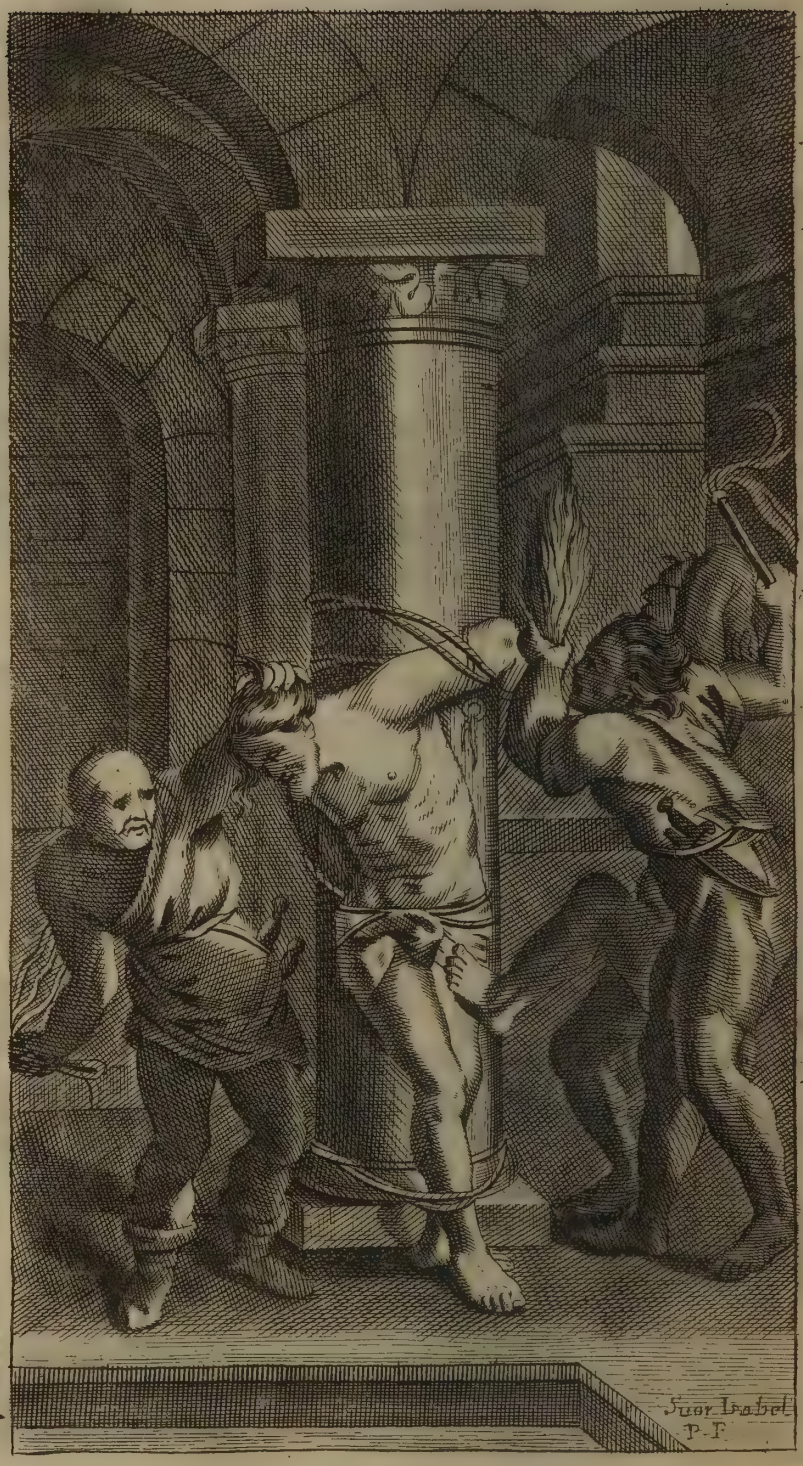
Suor Isabel
P. F.

PASSIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

secúndùm Marcum.

Cap. 14.

IN illo témpore: Erat Paſcha & Azyma poſt bíduum: & quærébant ſummi ſacerdótes & Scribæ quómodo Jeſum dolo tenérent, & occíderent. Dicébant autem: S Non in die feſto, ne fortè tumúltus fieret in pópulo. C Et cùm eſſet Jeſus Bethániæ in domo Simónis leprósi, & recúmberet: venit múlier habens alabáſtrum unguénti nardi ſpicáti pretióſi, & fracto alabáſtro, effúdit ſuper caput ejus. Erant autem quidam indígnè feréntes intra ſemetipſos, & dicéntes: S Ut quid perditio iſta unguénti facta eſt? Póterat enim unguéntum iſtud venúmdari plus quàm trecéntis denáriis, & dari paupéribus. C Et fremébant in eam. Jeſus autem dixit: ✝ Sínite eam,

quid illi molésti estis? Bonum opus operáta est in me. Semper enim páuperes habétis vobíscum; & cùm voluéritis, potéstis illis benefácere: me autem non semper habétis. Quod hábuit hæc, fecit: prævénit úngere corpus meum in sepultúram. Amen dico vobis: Ubicúmque prædicátum fúerit Euangélium istud in univérso mundo, & quod fecit hæc, narrábitur in memóriam ejus. C Et Judas Iscarióthes unus de duódecim ábiit ad summos sacerdótes, ut próderet eum illis. Qui audiéntes, gavísi sunt: & promisérunt ei pecúniam se datúros. Et quærébat quómodo illum opportúnè tráderet. Et primo die Azymórum, quando Pascha immolábant, dicunt ei discípuli: S Quò vis eámus, & parémus tibi ut mandúces Pascha? C Et mittit duos ex discípulis suis, & dicit eis: ✠ Ite in civitátem: & occúrret vobis homo lagénam aquæ bájulans, sequímini eum: & quocúmque introíerit, dícite dómi-

mi-

mino domus, quia magíster dicit: Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse vobis demonstrábit cœnáculum grande, stratum: & illic paráte nobis. ℣ Et abiérunt discípuli ejus, & venérunt in civitátem: & invenérunt sicut díxerat illis, & paravérunt Pascha. Véspere autem facto, venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, & manducántibus, ait Jesus: ✠ Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui mandúcat mecum. ℣ At illi cœpérunt contristári, & dícere ei singulátim: ℟ Numquid ego? ℣ Qui ait illis: ✠ Unus ex duódecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Fílius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de eo: væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. ℣ Et manducántibus illis, accépit Jesus panem: & benedícens fregit, & dedit eis, & ait: ✠ Súmite,

hoc

hoc est corpus meum. ℣ Et accépto cálice, grátias agens dedit eis: & bibérunt ex illo omnes. Et ait illis: ✠ Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur. Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genímine vitis usque in diem illum, cùm illud bibam novum in regno Dei. ℣ Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum. Et ait eis Jesus: ✠ Omnes scandalizabímini in me in nocte ista, quia scriptum est: Percútiam pastórem, & dispergéntur oves. Sed postquam resurréxero, præcédam vos in Galilæam. ℣ Petrus autem ait illi: ℟ Et si omnes scandalizáti fúerint in te, sed non ego. ℣ Et ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia tu hódie in nocte hac, priúsquam gallus vocem bis déderit, ter me es negatúrus. ℣ At ille ámpliùs loquebátur: ℟ Et si oportúerit me símul cómmori tibi, non te negábo. ℣ Similiter autem & omnes dicébant. Et véniunt in prædium,

cui

cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis: ✠ Sedéte hìc donec orem. ℭ Et assúmit Petrum, & Jacóbum, & Joánnem secum: & cœpit pavére, & tædére. Et ait illis: ✠ Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hìc, & vigiláte. ℭ Et cùm processísset páululùm, prócidit super terram: & orábat, ut si fieri posset, transíret ab eo hora: & dixit: ✠ Abba, Pater, ómnia tibi possíbília sunt: transfer cálicem hunc à me: sed non quod ego volo, sed quod tu. ℭ Et venit, & invénit eos dormiéntes. Et ait Petro: ✠ Simon, dormis? non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte, & oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro verò infirma. ℭ Et íterùm ábiens orávit eúmdem sermónem dicens. Et revérsus, dénuò invénit eos dormiéntes (erant enim óculi eórum graváti) & ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértiò, & ait illis: ✠ Dormíte jam,

jam, & requiéſcite. Súfficit: venit hora: ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus. Ecce qui me tradet, propè eſt. ℣ Et, adhuc eo loquénte, venit Judas Iſcariótes unus de duódecim, & cum eo turba multa cum gládiis & lignis, à ſummis ſacerdótibus, & Scribis, & ſenióribus. Déderat autem tráditor ejus ſignum eis, dicens: ℟ Quemcúmque oſculátus fúero, ipſe eſt, tenéte eum, & dúcite cautè. ℣ Et cùm veníſſet, ſtatim accédens ad eum, ait: ℟ Ave Rabbi. ℣ Et oſculátus eſt eum. At illi manus injecérunt in eum, & tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumſtántibus edúcens gládium, percúſſit ſervum ſummi ſacerdótis: & amputávit illi aurículam. Et reſpóndens Jeſus, ait illis: ✠ Tamquam ad latrónem exíſtis cum gládiis & lignis comprehéndere me? Quotídie eram apud vos in templo docens, & non me tenuíſtis. Sed ut impleántur Scriptú-

ræ. ℣ Tunc discípuli ejus relinquéntes eum, omnes fugérunt. Adoléscens autem quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo: & tenuérunt eum. At ille rejécta síndone, nudus profugit ab eis. Et adduxérunt Jesum ad summum sacerdótem: & convenérunt omnes sacerdótes, & Scribæ, & senióres. Petrus autem à longè secútus est eum usque intrò in átrium summi sacerdótis: & sedébat cum minístris ad ignem, & calefaciébat se. Summi verò sacerdótes, & omne concílium quærébant advérsus Jesum testimónium, ut eum morti tráderent, nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum: & conveniéntia testimónia non erant. Et quidem surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes: ℣ Quóniam nos audívimus eum dicéntem: Ego dissólvam templum hoc manufactum, & per tríduum áliud non manufactum ædificábo.

℣ Et

℣ Et non erat convéniens testimónium illórum. Et exúrgens summus sacérdos in médium, interrogávit Jesum, dicens: ℟ Non respóndes quidquam ad ea, quæ tibi objiciúntur ab his? ℣ Ille autem tacébat, & nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum, & dixit ei: ℟ Tu es Christus Fílius Dei benedícti? ℣ Jesus autem dixit illi: ✠ Ego sum: & vidébitis Fílium hóminis sedéntem â dextris virtútis Dei, & veniéntem cum núbibus cœli. ℣ Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua, ait: ℟ Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? ℣ Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis. Et cœpérunt quidam conspúere eum: & veláre fáciem ejus, & cólaphis eum cædere, & dícere ei: ℟ Prophetíza. ℣ Et minístri álapis eum cædébant. Et cùm esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdótis: & cùm

vidíſſet Petrum calefaciéntem ſe, aſpíciens illum, ait: S Et tu cum Jeſu Nazaréno eras. C At ille negávit, dicens: S Neque ſcio, neque novi quid dicas. C Et éxiit foras ante átrium, & gallus cantávit. Rurſus autem cùm vidíſſet illum ancílla, cœpit dícere circumſtántibus: Quia hic ex illis eſt. At ille íterùm negávit. Et poſt pusíllum rurſus qui aſtábant, dicébant Petro: S Verè ex illis es: nam & Galilæus es. C Ille autem cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néſcio hóminem iſtum, quem dícitis. Et ſtatim gallus íterùm cantávit. Et recordátus eſt Petrus verbi, quod díxerat ei Jeſus: Priúſquam gallus cantet bis, ter me negábis. Et cœpit flere. Et confeſtim, manè consílium faciéntes ſummi ſacerdótes cum ſenióribus, & Scribis, & univérſo concílio, vinciéntes Jeſum, duxérunt, & tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: S Tu es Rex Judæórum? C At ille reſpóndens, ait illi:

✠ Tu

✠ Tu dicis. ℣ Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursum interrogávit eum, dicens: ℟ Non respóndes quidquam? vide in quantis te accúsant. ℣ Jesus autem ámpliùs nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus. Per diem autem festum solébat dimíttere illis unum ex vinctis, quemcúmque petíssent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, qui cum seditiósis erat vinctus, qui in seditióne fécerat homicídium. Et cùm ascendísset turba, cœpit rogáre, sicut semper faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis, & dixit: ℟ Vultis dimíttam vobis Regem Judæórum? ℣ Sciébat enim quòd per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem íterùm respóndens, ait illis: ℟ Quid ergo vultis fáciam Regi Judæórum? ℣ At illi íterùm clamavérunt: ℟ Crucifige eum. ℣ Pilátus verò dicébat illis:

℟ Quid

℣ Quid enim mali fecit? ℭ At illi magis clamábant : ℣ Crucifige eum. ℭ Pilátus autem volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam ; & trádidit Jesum flagéllis cæsum, ut crucifigerétur. Mílites autem duxérunt eum in átrium prætórii, & cónvocant totam cohórtem, & índuunt eum púrpura, & impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et cœpérunt salutáre eum: Ave Rex Judæórum. Et percutiébant caput ejus arúndine: & conspuébant eum, & ponéntes génua, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura, & induérunt eum vestiméntis suis: & edúcunt illum ut crucifigerent eum. Et angariavérunt prætereúntem quémpiam, Simónem Cyrenæum veniéntem de villa, patrem Alexándri & Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum : quod est interpretátum Calváriæ locus. Et dabant ei bíbere myrrhátum vinum: & non accépit.

Et

Et crucifigéntes eum, divisérunt veſtiménta ejus, mitténtes ſortem ſuper eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia: & crucifixérum eum. Et erat títulus cauſæ ejus inſcríptus: Rex Judæórum. Et cum eo crucifigunt duos latrónes: unum à dextris, & álium à ſiníſtris ejus. Et impléta eſt Scriptúra, quæ dicit: Et cum iníquis reputátus eſt. Et prætereúntes blaſphemábant eum, movéntes cápita ſua, & dicéntes: ℣ Vah qui déſtruis templum Dei, & in tribus diébus reædíficas: ſalvum fac temetípſum deſcéndens de cruce. ℭ Simíliter & ſummi ſacerdótes illudéntes, ad altérutrum cum Scribis dicébant: ℣ Alios ſalvos fecit, ſeípſum non poteſt ſalvum fácere. Chriſtus Rex Iſrael deſcéndat nunc de cruce, ut videámus, & credámus. ℭ Et qui cum eo crucifixi erant, convitiabántur ei. Et facta hora ſexta, ténebræ factæ ſunt per totam terram, uſque in horam nonam.

Et

Et hora nona exclamávit Jeſus voce magna, dicens: ✠ Eloi, Eloi, lamma ſabacthàni? ℣ Quod eſt interpretátum: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquíſti me? ℣ Et quidam de circumſtántibus audiéntes, dicébant: ℟ Ecce, Elíam vocat. ℣ Currens autem unus, & implens ſpóngiam acéto, circumponénſque cálamo, potum dabat ei, dicens: ℟ Sínite, videámus ſi véniat Elías ad deponéndum eum. ℣ Jeſus autem emíſſa voce magna expirávit. (Hic genuflectitur, & pauſatur aliquantulùm.) Et velum templi ſciſſum eſt in duo, à ſummo uſque deórſum. Videns autem Centúrio, qui ex advérſo ſtabat, quia ſic clamans expiráſſet, ait: ℟ Verè hic homo Fílius Dei erat. ℣ Erant autem & mulíeres de longè aſpiciéntes, inter quas erat María Magdaléne, & María Jacóbi minóris, & Joſeph mater, & Salóme: & cùm eſſet in Galilæa, ſequebántur eum, & miniſtrábant ei, & áliæ multæ,

quæ

quæ simul cùm eo ascénderant Jerosólymam.

Quod sequitur, cantatur in tono Euangelii : & alia fiunt ut suprà.

ET cùm jam serò esset factum (quia erat Parascéue, quod est ante sábbatum) venit Joseph ab Arimathæa nóbilis decúrio, qui & ipse erat expéctans regnum Dei, & audácter introívit ad Pilátum, & pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur si jam obiísset. Et accersíto Centurióne, interrogávit eum si jam mórtuus esset. Et cùm cognovísset à Centurióne, donávit corpus Joseph. Joseph autem mercátus síndonem, & depónens eum invólvit síndone, & pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, & advólvit lápidem ad óstium monuménti.

Offertorium. Psal. 139. Custódi me Dómine de manu peccatóris : & ab homínibus iníquis éripe me.

Secreta.

SAcrificia nos, quæsumus Dómine, propénsiùs ista restáurent: quæ

quæ medicinálibus sunt instituta jejúniis. Per Dóminum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ.

PRótege nos Dómine tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

OBlátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: & famulum tuum N. quem pastórem Eccléſiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dñm.

Præfatio de Cruce.

VErè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam láudant Angeli, adórant Dominatiónes,

tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth Pleni sunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Communio. Psal. 68. Advérsum me exercebántur, qui sedébant in porta: & in me psallébant, qui bibébant vinum: ego verò oratiónem meam ad te Dómine: tempus beneplániti Deus in multitúdine misericórdiæ tuæ. Postcommunio.

SAnctificatiónibus tuis, omnípotens Deus, & vítia nostra curéntur: & remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminum.

Altera Postcommunio, vel contra persecutores Ecclesiæ.

QUæsumus Dómine Deus noster: ut quos divína tríbuis par-

participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére periculis. Per Dóminum. Vel pro Papa.

HÆc nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: & famulum tuum N. quem pastórem Eccléſiæ tuæ præésse voluísti, unà cum commísso sibi grege, salvet semper & múniat. Per Dóminum.

Super populum. Orémus.
Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

TUa nos misericórdia, Deus, & ab omni subreptióne vetustátis expúrget: & capáces sanctæ novitátis efficiat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Phil. 1.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum: quia Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: ídeò Dóminus Jesus

Christus in glória est Dei Patris. Psalmus 101. Dómine exáudi oratiónem meam : & clamor meus ad te véniat. In nómine.

Post Kyrie eléison , dicitur Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus : ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur , per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur . Qui tecum vivit & regnat.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Cap. 62. d & 63.

HÆc dicit Dóminus Deus: Dícite filiæ Sion : Ecce Salvátor tuus venit : ecce merces ejus cum eo . Quis est iste , qui venit de Edom , tinctis véstibus de Bosra ? iste formósus in stola sua , grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ . Ego , qui loquor justítiam , & propugnátor sum ad salvándum . Quare ergo rubrum est induméntum tuum , & vestiménta tua sicut calcántium in torculári ? Torcúlar calcávi solus : & de Géntibus non est

vir

vir mecum : calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea: & aſpérſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtiménta mea, & ómnia indu-ménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus re-demptiónis meæ venit. Circum-ſpéxi, & non erat auxiliátor: quæ-ſívi, & non fuit qui adjuváret: & ſalvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in in-dignatióne mea, & detráxi in ter-ram virtútem eórum. Miſeratió-num Dómini recordábor, laudem Dómini ſuper ómnibus quæ réddi-dit nobis, Dóminus Deus noſter.

Graduale. Pſal. 68. Ne avértas fa-ciem tuam à púero tuo, quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

℣. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ uſque ad áni-mam meam: infixus ſum in limo profúndi, & non eſt ſubſtántia.

Hic dicitur Dóminus vobíſcum. ſine Flectámus génua.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis; ut reſurrectiónis grátiam conſequámur. Per eúmdem Dóminum.

Altera Oratio, vel contra perſecutores Eccleſiæ.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placátus admítte: ut deſtrúctis adverſitátibus & erróribus univérſis, ſecúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum noſtrum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium Paſtor & rector, fámulum tuum N. quem Paſtórem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluísti, propítius réſpice: da ei, quæſumus, verbo & exémplo, quibus præeſt, proficere; ut ad vitam, unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempitérnam. Per Dóminum noſtrum.

Non dicitur tertia Oratio.

Lé-

Léctio Isaíæ Prophétæ. Cap. 53.

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audítui nostro? & bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: & vídimus eum, & non erat aspéctus, & desiderávimus eum: Despéctum, & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus & despéctus, unde nec reputávimus eum. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit: & nos putávimus eum quasi leprósum, & percússum à Deo & humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrùm.

Oblátus est quia ipse vóluit, & non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, & non apériet os suum. De angústia, & de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua: eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, & volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit. Ideò dispértiam ei plúrimos: & fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, & cum scelerátis reputátus est: & ipse peccáta mul-

tó-

tórum tulit, & pro transgressóribus rogávit.

Tractus. Psal. 101. Dómine exáudi oratiónem meam, & clamor meus ad te véniat.

℣. Ne avértas fáciem tuam à me: in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

℣. Quia defecérunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut in frixório confrixa sunt.

℣. Percússus sum sicut fœnum, & áruit cor meum: quia oblítus sum manducáre panem meum.

℣. Tu exúrgens Dómine miserébéris Sion: quia venit tempus miseréndi ejus.

PASSIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

secúndùm Lucam.

Cap. 22.

IN illo témpore: Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha: & quærébant príncipes sacerdótum, & scribæ, quómodo Jesum interficerent: timébant verò plebem. Intrávit autem sátanas in Judam, qui cognominabátur Iscarióte, unum de duódecim. Et ábiit, & locútus est cum princípibus sacerdótum, & magistrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gavísi sunt, & pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quærébat opportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymórum, in qua necésse erat occídi Pascha. Et misit Petrum & Jánnem, dicens: ✠ Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducémus.

℣ At illi dixérunt: ℟ Ubi vis parémus? ℣ Et dixit ad eos: ✠ Ecce introeúntibus vobis in civitátem, occúrret vobis homo quidam ámphoram aquæ portans: sequímini eum in domum, in quam intrat, & dicétis patrifamílias domus: Dicit tibi Magíster: Ubi est diversórium, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse osténdet vobis cœnáculum magnum stratum, & ibi paráte. ℣ Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, & paravérunt Pascha. Et cùm facta esset hora, discúbuit, & duódecim Apostoli cum eo. Et ait illis; ✠ Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. ℣ Et accépto cálice, grátias egit, & dixit: ✠ Accípite, & divídite inter vos. Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. ℣ Et accépto pane grátias egit,

egit, & fregit, & dedit eis, dicens: ✠ Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemoratiónem. ℭ Simíliter & cálicem, postquam cœnávit, dicens: ✠ Hic est calix novum testaméntum in sánguine meo, qui pro vobis fundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me, mecum est in mensa. Et quidem Fílius hóminis, secúndùm quod definítum est, vadit: verúmtamen væ hómini illi, per quem tradétur. ℭ Et ipsi cœpérunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem & conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis: ✠ Reges géntium dominántur eórum: & qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor; & qui præcéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui minístrat? nónne qui re-

recúmbit ? Ego autem in médio veſtrùm ſum, ſicut qui miníſtrat: vos autem eſtis qui permansíſtis mecum in tentatiónibus meis. Et ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo: & ſedeátis ſuper thronos, judicántes duódecim tribus Iſrael. ℣ Ait autem Dóminus: ✠ Simon, Simon, ecce sátanas expetívit vos, ut cribráret ſicut tríticum: ego autem rogávi pro te ut non deficiat fides tua: & tu aliquándo convérſus, confirma fratres tuos. ℣ Qui dixit ei: ℟ Dómine, tecum parátus ſum & in cárcerem & in mortem ire. ℣ At ille dixit: ✠ Dico tibi Petre, Non cantábit hódie gallus, donec ter ábneges noſſe me. ℣ Et dixit eis: ✠ Quando miſi vos ſine sácculo, & pera, & calceaménti s, numquid áliquid défuit vobis ? ℣ At illi dixérunt: ℟ Nihil. ℣ Dixit ergo eis: ✠ Sed nunc, qui habet sácculum, tollat

lat simíliter & peram: & qui non habet, vendat túnicam suam, & emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc quod scriptum est, opórtet implèri in me: Et cum iníquis deputátus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. ℭ At illi dixérunt: ℟ Dómine, ecce duo gládii hìc. ℭ At ille dixit eis: ✠ Satis est. ℭ Et egréssus ibat secúndùm consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum & discípuli. Et cùm pervenísset ad locum, dixit illis: ✠ Oráte ne intrétis in tentiónem. ℭ Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lápidis: & pósitis génibus orábat, dicens: ✠ Pater si vis, transfer cálicem ístum à me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. ℭ Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confórtans eum. Et factus in agonía prolíxiùs orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et cùm surrexísset ab oratióne, & venísset

set ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes præ tristítia. Et ait illis: ✠ Quid dormítis? Súrgite, oráte, ne intrétis in tentatiónem. ℣ Adhuc eo loquénte, ecce turba: & qui vocabátur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos: & appropinquávit Jesu ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi: ✠ Juda, óculo Filium hóminis tradis? ℣ Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei: ℟ Dómine, si percútimus in gládio? ℣ Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdótum, & amputávit aurículam ejus déxteram. Respóndens autem Jesus, ait: ✠ Sínite usque huc. ℣ Et cùm tetigísset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdótum, & magistrátus templi, & senióres: ✠ Quasi ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus? Cùm quotídie vobíscum fuerim in templo, non extendístis manus in

me:

me: sed hæc est hora vestra, & potéstas tenebrárum. C Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum príncipis sacerdótum. Petrus verò sequebátur à longè. Accénso autem igne in médio átrii, & circumsedéntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cùm vidísset ancílla quædam sedéntem ad lumen, & eum fuísset intúita, dixit: S Et hic cum illo erat. C At ille negávit eum, dicens: S Múlier, non novi illum. C Et post pusíllum álius videns eum, dixit: S Et tu de illis es. C Petrus verò ait: S O homo, non sum. C Et intervállo facto quasi horæ uníus, álius quidam affirmábat, dicens: S Verè & hic cum illo erat: nam & Galilæus est. C Et ait Petrus: S Homo, néscio quid dicis. C Et contínuò adhuc illo loquénte cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat: Quia priúsquam gallus cantet, ter me negábis.

Et

Et egréſſus foras Petrus flevit amárè. Et viri qui tenébant illum, illudébant ei, cædéntes. Et velavérunt eum, & percutiébant fáciem ejus: & interrogábant eum, dicéntes: S Prophetíza, quis eſt, qui te percúſſit? C Et ália multa blaſphemántes dicébant in eum. Et ut factus eſt dies, convenérunt ſenióres plebis, & príncipes ſacerdótum, & Scribæ, & duxérunt illum in concílium ſuum, dicéntes: S Si tu es Chriſtus, dic nobis. C Et ait illis: ✠ Si vobis díxero, non credétis mihi: ſi autem & interrogávero, non reſpondébitis mihi, neque dimittétis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis ſedens à dextris virtútis Dei. C Dixérunt autem omnes: S Tu ergo es Fílius Dei? C Qui ait: ✠ Vos dícitis, quia ego ſum. C At illi dixérunt: S Quid adhuc deſiderámus teſtimónium? ipſi enim audívimus de ore ejus. C Et ſurgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Cœpérunt autem illum

ac-

accusáre, dicéntes: S Hunc invénimus subverténtem Gentem nostram, & prohibéntem tribúta dare Cæsari, & dicéntem se Christum Regem esse. C Pilátus autem interrogávit eum, dicens: S Tu es Rex Judæórum? C At illi respóndens, ait: ℣ Tu dicis. C Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum, & turbas: S Nihil invénio causæ in hoc hómine. C At illi invalescébant, dicéntes: S Cómmovet pópulum, docens per univérsam Judæam, incípiens à Galilæa usque huc. C Pilátus autem áudiens Galilæam, interrogávit si homo Galilæus esset. Et ut cognóvit quòd de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui & ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu, gavísus est valdè. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eò quòd audierat multa de eo: & sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem eum multis sermó-

mónibus. At ipſe nihil illi reſpondébat. Stabant autem príncipes ſacerdótum & Scribæ conſtánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu ſuo: & illúſit indútum veſte alba, & remíſit ad Pilátum. Et facti ſunt amíci Heródes & Pilátus in ipſa die: nam ánteà inimíci erant ad ínvicem. Pilátus autem convocátis princípibus ſacerdótum, & magiſtrátibus, & plebe, dixit ad illos: ℣ Obtulíſtis mihi hunc hóminem, quaſi averténtem pópulum, & ecce ego coram vobis intérrogans, nullam cauſam invéni in hómine iſto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes: nam remíſi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum eſt ei. Emendátum ergo illum dimíttam. ℣ Necéſſe autem habébat dimíttere eis per diem feſtum, unum. Exclamávit autem ſimul univérſa turba, dicens: ℣ Tolle hunc, & dimítte nobis Barábbam. ℣ Qui erat propter

seditiónem quamdam factum in civitáte & homicídium, missus in cárcerem. Iterùm autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi succlamábant, dicéntes: ℣ Crucifige, crucifige eum. ℭ Ille autem tértio dixit ad illos: ℣ Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invénio in eo: corrípiam ergo illum, & dimíttam. ℭ At illi instábant vócibus magnis postulántes ut crucifigerétur: & invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fieri petitiónem eórum. Dimísit autem illis eum, qui propter homicídium & seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum verò trádidit voluntáti eórum. Et cùm dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem, veniéntem de villa: & imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba pópuli, & mulíerum: quæ plangébant, & lamentabántur eum.

Con-

Convérsus autem ad illas Jesus, dixit: ✠ Fíliæ Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros. Quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: Beátæ stériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt. Tunc incípient dícere móntibus: Cádite super nos; & cóllibus: Operíte nos. Quia si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? ℣ Ducebántur autem & álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calvâriæ, ibi crucifixérunt eum; & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinístris. Jesus autem dicébat: ✠ Pater, dimítte illis: non enim sciunt quid fáciunt. ℣ Dividéntes verò vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans, & deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: ℟ Alios salvos fecit: se salvum faciat, si hic est Christus Dei eléctus. ℣ Illudébant autem ei & mílites accedén-

déntes, & acétum offeréntes ei, & dicéntes: S Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. C Erat autem & superscríptio scripta super eum lítteris Græcis, & Latínis, & Hebráicis: Hic est Rex Judæórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus blasphemábat eum, dicens: S Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, & nos. C Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: S Neque tu times Deum, quòd in eádem damnatióne es. Et nos quidem justè, nam digna factis recípimus: hic verò nihil mali gessit. C Et dicébat ad Jesum: S Dómine meménto mei, cùm véneris in regnum tuum. C Et dixit illi Jesus: ✠ Amen dìco tibi: Hódie mecum eris in paradíso. C Erat autem ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol: & velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus, ait: ✠ Pater, in manus tuas com-

comméndo ſpíritum meum. ℭ Et hæc dicens, expirávit. (Hìc genuflectitur, & pauſatur aliquantulùm.) Videns autem Centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens: ℣ Verè hic homo juſtus erat. ℭ Et omnis turba eórum, qui ſimul áderant ad ſpectáculum iſtud, & vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora ſua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus à longè, & mulíeres quæ ſecútæ eum erant à Galilæa, hæc vidéntes.

Quod ſequitur, legitur in tono Euangelii, & alia fiunt ut ſuprà in Dominica.

ET ecce vir nómine Joſeph, qui erat decúrio, vir bonus & juſtus: hic non conſénſerat consílio & áctibus eórum, ab Arimathæa civitáte Judææ, qui expectábat & ipſe regnum Dei. Hic accéſſit ad Pilátum, & pétiit corpus Jeſu: & depósitum invólvit síndone, & póſuit eum in monuménto excíſo, in quo nondum quiſquam pósitus fúerat.

Of-

Offertorium. Dómine exáudi oratiónem meam, & clamor meus ad te pervéniat: ne avértas fáciem tuam à me.

Secreta.

SUscipe, quæsumus Dómine, munus oblátum, & dignánter operáre: ut quod passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus; piis affectibus consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ.

PRótege nos Dómine tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

OBlátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: & famulum tuum N. quem pastórem Eccléſiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

Præfatio de Cruce.

VErè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere:

Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui ſalútem humáni géneris in ligno Crucis conſtituíſti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Chriſtum Dóminum noſtrum. Per quem majeſtátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Poteſtátes. Cœli, cœlorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus & noſtras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confeſſióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni ſunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélſis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélſis.
Communio. Potum meum cum fletu temperábam: quia élevans allisíſti me: & ego ſicut fœnum árui: tu autem Dñe in ætérnum pérmanes: tu exúrgens miſeréberis Sion, quia venit tempus miſeréndi ejus.

Poſt-

Postcommunio.

LArgíre sénsibus nostris omnípotens Deus: ut per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum.

Altera Postcommunio, vel contra persecutores Ecclesiæ.

QUæsumus Dómine Deus noster: ut quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.

HÆc nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: & famulum tuum N. quem pastórem Eccléstæ tuæ præésse voluísti, unà cum commísso sibi grege, salvet semper & múniat. Per Dóminum.

Super populum. Orémus.

Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam,

pro qua Dñs noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi noxéntium, & crucis ſubíre torméntum. Qui tecum vivit & regnat.

Tribus ſequentibus diebus, dicto ſecretò, Pater noſter, Ave María, & ad Matutinum, & in principio Primæ, Credo, omnibus aliis prætermiſſis, abſolutè incipitur Officium, ad Matutinum & Veſperas, ab Aña primi Pſalmi: & Añæ duplicantur ſicut in Feſto Duplici.

In fine Pſalmorum non dicitur Glória Patri, per omnes Horas, nec in Reſponſoriis: & in fine cujuslibet Pſalmi ad Matutinum extinguitur una ex quindecim candelis poſitis in candelabro triangulari ante Altare.

FERIA QUINTA
in Cœna Domini.
AD MATUTINUM.

In primo Nocturno, Antiph.

Zelus domus tuæ comédit me, & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Pſal-

Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * & non est subsistántia.

Veni in altitúdinem maris: * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui opprobrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus filiis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
Et opérui in jejúnio ánimam meam: * & factum est in oppróbrium mihi.
Et pósui vestiméntum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.
Adversum me loquebántur qui sedébant in porta: * & in me psallébant qui bibébant vinum.
Ego verò oratiónem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.
In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.
Éripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.
Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit : * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * & dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum deſérta: * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.
Quóniam quem tu percuſsísti, perſecúti ſunt: * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum: * & non intrent in juſtítiam tuam.
Deleántur de Libro vivéntium: * & cum juſtis non ſcribántur.
Ego ſum pauper & dolens: * ſalus tua Deus ſuſcépit me.
Laudábo nomen Dei cum cántico: * & magnificábo eum in laude:
Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.
Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra:
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * & vinctos ſuos non deſpéxit.

Lau-

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus sálvam fáciet Sion: * & ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possidébit eam: * & qui díligunt nomen ejus habitábunt in ea.
Aña. Zelus domus tuæ comédit me, & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
Aña. Avertántur retrórsum, & erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunt te, * & dicant semper:

Magnificétur Dóminus : qui dîligunt ſalutáre tuum.
Ego verò egénus, & pauper ſum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.
Aña. Avertántur retrórſum, & erubéſcant, qui cógitant mihi mala. Aña. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

Pſalmus 70.

IN te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.
Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum: * ut ſalvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.
Deus meus éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui.
Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus:

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini & comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris à me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur & deficiant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.
Deus docuísti me à juventúte mea: * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam & sénium: * Deus ne derelínquas me,
Donec annúntiem bráchiũ tuum * generatióni omni, quæ ventúra est;
Poténtiam tuam, & justítiam tuam Deus usque in altíssima quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, & malas: & convérsus vivificásti me: & de abyssis terræ íterùm reduxísti me.
Multiplicásti magnificéntiam tuam: * & convérsus consolátus es me.
Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exul-

S. Pet. di Alc.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi: * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Aña. Deus meus éripe me de manu peccatóris. ℣. Avertántur retrórsum, & erubéscant.

℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versículum Nocturn. dicitur secretò, Pater noster, nec pronuntiatur, Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectionum non dicitur, Tu autem. sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infrà.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1. Aleph.

QUómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth.

Beth. Plórans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amíci ejus ſprevérunt eam, & facti ſunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem ſervitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes perſecutóres ejus apprehendérunt eam inter angúſtias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eò quòd non ſint qui véniant ad ſolemnitátem: omnes portæ ejus deſtrúctæ, ſacerdótes ejus geméntes, vírgines ejus ſquálidæ, & ipſa oppréſſa amaritúdine.

He. Facti ſunt hoſtes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti ſunt: quia Dóminus locútus eſt ſuper eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti ſunt in captivitátem, ante fáciem tribulántis.

Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de

La-

Lamentatiónibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat à me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma.

℣. Vigiláte, & oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ii. Vau.

ET egréssus est à filia Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua, & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, & derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptéreà instábilis facta est: omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.
℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, & vigiláte mecum: nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, & ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce appropínquat hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos fugam.

Lectio iii. Jod.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus: quia vidit Gentes ingréssas Sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Eccléstam tuam.
Caph. Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide Dómi-

mine, & considera, quóniam fácta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolátam, tota die mœróre confectam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, & pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Verè

℣. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. Ecce.

In secundo Nocturno, Antiph. Liberávit Dóminus páuperem à poténte, & ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * & justítiam tuam filio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad ma-

mare: * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent:
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:
Quia liberábit páuperem à poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in

sæ-

sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.
Aña. Liberávit Dóminus páuperem â poténte; & ínopem, cui non erat adjútor.
Aña. Cogitavérunt ímpii, & locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72.

Quàm bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!
Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum: * & firmaméntum in plaga eórum.

In

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur:

Ideò ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte & impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * & si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * & castigátio mea in matutínis.

Si

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:
Donec intrem in sanctuárium Dei: * & intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt: * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * & ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.
Aña. Cogitavérunt ímpii, & locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.
Aña. Exúrge Dómine, & júdica causam meam. Psalmus 73.
UT quid Deus repulísti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ.
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto?

Et

Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa: * & non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * & nos non cognóscet ámpliùs.
Usquequò Deus improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, & torrentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum

tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascéndit semper.
Aña. Exúrge Dómine, & júdica causam meam. ℣. Deus meus éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis, & iníqui. Pater noster. secretò.
Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.
In Psalm. 54. ad 1. versum.
Lectio iv.
EXáudi Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi & exáudi me. Satagéntis, solíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súpereſt ut videámus in quo malo sit: & cùm dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, & conturbátus sum.
Ubi

Ubi contriſtátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus eſt: eamdémque paſſiónem malórum hóminum, exercitatiónem ſuam dixit. Ne putétis gratis eſſe malos in hoc mundo, & nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeò vivit, ut corrigátur: aut ídeò vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus óſculi me trádidit ſigno: quem oſculátus fuero, ipſe eſt, tenéte eum: hoc malum fecit ſignum, qui per óſculum adimplévit homicídium. ✝ Infélix prætermíſit prétium sánguinis, & in fine láqueo ſe ſuſpéndit. ℣. Bonum erat ei, ſi natus non fuíſſet homo ille. Infélix.

Lectio v.

UTinam ergo qui nos modò exércent, convertántur, & nobíſcum exerceántur: tamen quámdiu ita ſunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quòd malus eſt quis eórum, utrùm uſque in finem perſeveratúrus ſit, ignorámus.

Et plerúmque cùm tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, & nescis. Diábolus, & ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quòd ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantùm desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem & sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes & potestátes, & rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne fortè cùm dixísset, mundi; intellígeres dæmones esse rectóres cœli & terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum & iniquórũ: mundi dixit, de quo dicit Euangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum: ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judæis trádidit. ℣. Mélius illi

illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio vi.

QUóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Effectus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum vísum est inimícis, & ante ipsum lignum stantes caput agitábant, & dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, & contradicéntem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iníquus est qui non habet fidem. Quod ergo hìc ait, iniquitátem; perfidiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem & contradictiónem, & extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, & contradicéntem: & tamen & ipsos expéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in paropside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius illi erat. Unus ex discípulis.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Dixi iníquis, Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi Deus: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Oc-

Occidénte, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus júdex est.
Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini, vini meri plenus místo.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua justi.
Aña. Dixi iníquis, Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Aña. Terra trémuit & quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus; * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.
Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.
Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.
Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum feciſti judícium: * terra trémuit & quiévit,
Cùm exúrgeret in judícium Deus: * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.
Vovéte & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,
Terríbili & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.
Aña. Terra trémuit & quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.
Aña. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

Psalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum: & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? *

aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecíſti in pópulis virtútem tuam: * redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagíttæ tuæ tránſeunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ: * commóta eſt, & contrémuit terra:

In

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestígia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.
Aña. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.
℣. Exúrge Dñe. ℟. Et júdica causam meam. Pater noster. secretò.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii. Cap. 22. d

HOc autem præcípio: non laudans quòd non in mélius, sed in detérius convenítis. Primùm quidem conveniéntibus vobis in Eccléstam, áudio scísúras esse inter vos, & ex parte credo. Nam opórtet & hæreses esse, ut & qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non

habétis ad manducándum & bibéndum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Eram quaſi agnus ínnocens: ductus ſum ad immolándum, & neſciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérſum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérſum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérſum me, dicéntes. Veníte, mittámus.

Lectio viii.

EGo enim accépi â Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte, hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, poſtquam cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in meo

sánguine. Hoc fácite, quotieſcúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotieſcúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Una hora non potuíſtis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? ✝ Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, ſed feſtínat trádere me Judæis? ℣. Quid dormítis? súrgite, & oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam.

Lectio ix.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indígnè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem ſeípſum homo: & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd ſi noſmetípſos dijudicarémus, non útique judi-

judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque fratres mei, cùm convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis éfurit, domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, & occíderent: cum gládiis & fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium. Ut Jesum. Senióres.

AD LAUDES,

Aña. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Psalmus 50.

MIserére mei Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam:

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea;

mea: * & à peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.
Aſpérges me hyſsópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt oſſa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua: * & ſpí-

ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & impii ad te converténtur.
Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam ſi voluíſſes ſacrificium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.
Sacrificium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non deſpícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúſalem.
Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.
Aña. Juſtificéris Dómine in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Aña.

Aña. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus eſt, & non apéruit os ſuum. Pſalmus 89.

DOmine refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúſquam montes fierent, aut formarétur terra & orbis; * à ſæculo & uſque in ſæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixíſti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies heſtérna quæ prætériit;

Et cuſtódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat, & tránſeat: * véſpere décidat, indúret, & aréſcat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuíſti iniquitátes noſtras in conſpéctu tuo: * ſæculum noſtrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt: * & in ira tua defécimus.

Anni

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus, octogínta anni: * & ámpliùs eórum, labor & dolor.
Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam sic notam fac: * & erudítos corde in sapiéntia.
Convértere Dñe úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.
Repléti sumus manè misericórdia tua: * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti; * annis, quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, & in ópera tua: * & dírige filios eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * &

opus mánuum noſtrárum dírige.
Aña. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus eſt, & non apéruit os ſuum. Aña. Contrítum eſt cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia oſſa mea.

Pſalmus 62.

DEus Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.
In terra deſérta, & ínvia, & inaquóſa: * ſic in ſancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.
Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me susćépit déxtera tua.
Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex veró lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster,

ſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Contrítum eſt cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia oſſa mea. Aña. Exhortátus es in virtúte tua, & in refectióne ſancta tua Dómine.

Canticum Moyſi. Exodi 15.

CAntémus Dómino: gloriósè enim magnificátus eſt, * equum & aſcensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare:

Eléćti príncipes ejus ſubmérſi ſunt in Mari rubro. * Abyſſi operuérunt eos, deſcendérunt in profúndum quaſi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta eſt in fortitúdine: déxtera tua,

Dó-

Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuíſti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos ſicut ſtípulam. * Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ.
Stetit unda fluens, * congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérſequar & comprehéndam; * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.
Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare: * ſubmérſi ſunt quaſi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendíſti manum tuam, & devorávit eos terra. * Dux fuísti in miſericórdia tua pópulo quem redemísti:
Et portáſti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcen-

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philístiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui: Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine; * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:
Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum & ultrà.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare: * & redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant.

Aña. Exhortátus es in virtúte tua, & in refectióne ſancta tua Dómine. Aña. Oblátus eſt quia ipſe vóluit, & peccáta noſtra ipſe portávit.

Pſalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélſis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum ſol & luna: * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen.
Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.
Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * præcéptum póſuit, & non prætéribit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyſſi:
Ignis, grando, nix, glácies ſpíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri:

Bé-

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ:
Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Confessio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit córnu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cántate Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in manibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus. Psalmus 150.
Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudate eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.
Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: * laudáte eum in cym-

cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Aña. Oblátus est quia ipse vóluit, & peccáta nostra ipse portávit.
Capitulum & Hymnus non dicuntur. ℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi. ℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.
Ad Benedictus, Antiphona.
Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem oscolátus fuero, ipse est, tenéte eum.
Canticum Zachariæ. Lucæ 1. g
BEnedíctus Dóminus Deus Israel: * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ:
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetárum ejus.
Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi;
In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante faciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Ant. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculáfuero, ipse est, tenéte eum.

Interim cùm dicitur Canticum Benedictus, extinctis priùs omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam quæ posita est

in

in ſummitate candelabri, extinguuntur paulatim ſex candelæ poſitæ à principio ſupra Altare, ita ut in ultimo verſu extinguatur ultima candela: ſimiliter extinguuntur lampades & luminaria per Eccleſiam. Cùm repetitur Aña, Tráditor, accipitur ſuprema candela ex candelabro, & abſcondítur ſub Altari in cornu Epiſtolæ. Repetita Antiphona poſt Benedíctus, dicitur ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem.

Secunda nocte additur, Mortem autem crucis. Tertia nocte additur, Propter quod & Deus exaltávit illum, & dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen.

Et ſic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cùm incipitur ℣. Chriſtus factus eſt, omnes genuflectunt; & eo finito dicitur Pater noſter. totum ſub ſilentio. Poſteà Pſalmus. Miſerére mei. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito ſine Oremus dicitur ſimili voce,

Oratio.

REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torménтum. sed Qui tecum. dicitur sub silentio.

Finita Oratione fit fragor & strepitus aliquantulùm: mox profertur candela accensa de sub Altari, & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD PRIMAM.

Dictis secretò, Pater noster. Ave María. & Credo. absolutè inchoatur à Psalmis consuetis, qui sunt in Festis. Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dñs ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua diſpérde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum eſt:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me: * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.

Pſalmus 118.

BEáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beâti qui ſcrutántur teſtimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor : * & considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.
℟. Etríbue servo tuo, vivífica me : * & custódiam sermónes tuos.
℟. evéla óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra : * non abscóndas à me mandáta tua.

Con-

Concupívit ánima mea desiderá-re justificatiónes tuas, * in omni témpore.
Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.
Aufer à me oppróbrium & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndùm verbũ tuum.
Vias meas enuntiávi, & exaudísti me; * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove à me: * & de lege tua miserére mei.

V iam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.
A dhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.
V iam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum.
Deinde dicitur Flexis genibus ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. & dicitur secretò, Pater noster Postea Psal. Miserére. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito sine Oremus dicitur simili voce, Oratio.
REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum * sed Qui tecum. dicitur sub silentio.
In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

AD TERTIAM.

Dictis secretò, Pater noster. Ave María. absolutè inchoatur à Psalmis consuetis.

Psal-

Psalmus.

LEgem pone mihi Dñe viam justificatiónum tuárum : * & exquíram eam semper.
Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam : * & custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.
Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua Dómine : * salutáre tuum secúndùm elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque : * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.
Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar in teſtimóniis tuis in conſpéctu regum : * & non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.
MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dedíſti.
Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníquè agébant uſquequáque: * à lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum à ſæculo Dómine: * & conſolátus ſum.

Defe-

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * & legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Pár-

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.
BOnitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndùm verbum tuum.
Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Ma-

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intellectum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injústè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Deinde dicitur flexis genibus ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. &

dici-

dicitur secretò, Pater noster; Posteà Psal. Miserére. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito sine Oremus dicitur simili voce, Oratio.

REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torménтum. sed Qui tecum. dicitur sub silentio.

AD SEXTAM.

Dictis secretò, Pater noster. Ave María. absolutè inchoatur à Psalmis consuetis. Psalmus.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea: * & in verbum tuum superspérávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui: * quando facies de persequéntibus me judícium?

Nar-

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me: * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est: * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.
Quómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.
Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * propterèà odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum: * & lumen sémitis meis.

Jurá-

Jurávi, & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.
Humiliátus ſum uſquequáque Dómine: * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * & judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis ſemper: * & legē tuam non ſum oblítus.
Poſuérunt peccatóres láqueum mihi: * & de mandátis tuis non errávi.
Hæreditáte acquisívi teſtimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei ſunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.
INíquos ódio hábui: * & legem tuam diléxi.
Adjútor & ſuſcéptor meus es tu: * & in verbum tuum ſuperſperávi.
Declináte à me maligni: * & ſcrutábor mandáta Dei mei.
Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum, & vivam: * & non confúndas me ab expectatióne mea.
Adju-

Adjuva me, & salvus ero: * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis? * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeò diléxi testimónia tua.
Confige timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium & justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndùm misericórdiam tuam: * & justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
Ideò diléxi mandáta tua, * super aurum & topázion.

Pro-

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Deinde dicitur flexis genibus ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. & dicitur secretò, Pater noster. Posteà Psal. Miserére. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito sine Oremus dicitur simili voce, Oratio.

REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subire torméntum. sed Qui tecum. dicitur sub silentio.

AD NONAM.

Dictis secretò, Pater noster, Ave María. absolutè inchoatur à Psalmis consuetis. Psalmus.

MIrabília testimónia tua : * ídeò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * & intellectum dat párvulis.

Os

Os meum apérui, & attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, & miserére mei, * secúndùm judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secúndùm elóquium tuum: * & non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me à calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illumina super servum tuum: * & doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es Dómine: * & rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua: * & veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter: * servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, & contém-

témptus: * justificatiónes tuas non ſum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum: * & lex tua véritas.
Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.
Æquitas teſtimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, & vivam.
Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, ſalvum me fac: * ut cuſtódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, & clamávi: * quia in verba tua ſuperſperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi ſecúndùm miſericórdiam tuam Dómine: * & ſecúndùm judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti, * â lege autem tua longè facti ſunt.

Pro-

Propè es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis: * quia in ætérnum fundáſti ea.
Vide humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non ſum oblítus.
Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.
Longè à peccatóribus ſalus: * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.
Miſericórdiæ tuæ multæ Dómine: * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.
Multi qui perſequúntur me, & tríbulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, & tabeſcébam: * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.
Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Prín-

PRíncipes persecúti sunt me gratis: * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dómine: * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut ſalvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi ſalutáre tuum, Dómine: * & lex tua meditátio mea eſt.
Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Deinde dicitur flexis genibus ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem. & dicitur ſecretò, Pater noſter. Poſteà Pſalmus. Miſerére. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito, ſine Oremus dicitur ſimili voce,

Oratio.

REſpice, quæſumus Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus trádi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum. ſed Qui tecum. dicitur ſub ſilentio.

AD

AD MISSAM.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. Gal. 6.

NOs autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, & resurréctio nostra: per quem salváti & liberáti sumus. Psalmus 66. Deus misereátur nostri, & benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri. Nos autem.

Dicitur Glória in excélsis. & tunc pulsantur campanæ, & deinceps non ampliùs usque ad Sabbatum sanctum.

GLória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te. Adorámus te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus Rex cœléstis, Deus Pater omnípotens. Dómine Fili unigénite Jesu Christe. Dómine Deus, agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccáta mundi,

miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus altíssimus, Jesu Christe. Cum sancto Spíritu in glória Dei Patris, Amen.

Oratio.

DEus, à quo & Judas reátus sui pœnam, & confessiónis suæ latro præmium sumpsit: concéde nobis tuæ propitiatiónis effectum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utríque íntulit stipéndia meritórum; ità nobis, ablato vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur. Qui tecum vivit & regnat.

Et hæc Oratio tantùm dicitur.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 11. d

FRatres, Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre.

Unus-

Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaménтum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc,

vel bíberit cálicem Dómini indígnè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibat indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Graduale. Phil. 2. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

℣. Propter quod & Deus exaltávit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Sequéntia sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Cap. 13.

ANte diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cùm dilexísset suos, qui erant

erant in mundo in finem dilexit eos. Et cœna facta, cùm diábolus jam misísset in cor ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ : sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exívit, & ad Deum vadit : surgit à cœna, & ponit vestiménta sua : & cùm accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, & cœpit laváre pedes discipulórum, & extérgere línteo, quo erat præcíctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus : Dómine, tu mihi lavas pedes ? Respóndit Jesus, & dixit ei : Quod ego fácio, tu nescis modò, scies autem póstea. Dicit ei Petrus : Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus : Si non láveró te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus : Dómine, non tantùm pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Jesus : Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.

Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptéreà dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, & accépit vestiménta sua, cùm recubuísset íterùm, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster, & Dómine: & benè dícitis: Sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus, & Magíster: & vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita & vos faciátis.

CRedo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cœli & terræ, visibílium ómnium, & invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, & propter nostram salútem descéndit

de

de cœlis. (Hic genuflectitur) Et incarnátus est de Spíritu sancto ex María vírgine: Et homo factus est. Crucifixus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, & sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndùm Scriptúras. Et ascéndit in cœlum: sedet ad déxteram Patris. Et íterùm ventúrus est cum glória, judicáre vivos & mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum sanctum, Dóminum & vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre & Fílio simul adorátur, & conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam & Apostólicam Eccléfiam. Confiteor unum baptísma in remissiónem peccatórum: Et expécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri sæculi, Amen.

Offertorium. Psalm. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non moriar, sed vivam, & narrábo ópera Dómini.

Secreta.

IPſe tibi, quæſumus Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, ſacrificium noſtrum reddat accéptum, qui diſcípulis ſuis in ſui commemoratiónem hoc fieri hodiérna traditióne monſtrávit, Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter: Qui tecum vivit & regnat.

Præfatio de Cruce.

VErè dignum & juſtum eſt, æquum & ſalutáre, nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere: Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui ſalútem humáni géneris in ligno Crucis conſtituíſti: ut unde mors oriebátur, inde vita reſúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Chriſtum Dóminum noſtrum. Per quem majeſtátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Poteſtátes. Cœli, cœlorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum qui-

quibus & nostras voces, ut admíti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis. Infra actionem.

COmmunicántes, & diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed & memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper vírginis Maríæ, genitrícis ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi: sed & beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis & Pauli, Cosmæ & Damiáni, & ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis

precibúſque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

Sequitur.

HAnc ígitur oblatiónem ſervitútis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus trádidit diſcípulis ſuis córporis & sánguinis ſui myſtéria celebránda, quæſumus Dómine, ut placátus accípias: diéſque noſtros in tua pace diſpónas: atque ab ætérna damnatióne nos éripi, & in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

QUam oblatiónem tu Deus in ómnibus, quæſumus, bene✠dictam, adſcrí✠ptam, ratam, ✠ rationábilem, acceptabilémque facere dignéris: ut nobis Cor✠pus, & San✠guis fiat dilectíſſimi Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

Qui

QUi prídie, quàm pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, accépit panem. & reliqua ut in Canone. Agnus Dei, dicitur de more, sed pax non datur. Dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

¶ Hodie Sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum: reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit pro infirmis: Sanguinem verò totum sumit: & ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio Calice, quem Diaconus palla & patena cooperit, & desuper velum expandit, & in medio altaris collocat. Deinde fit Communio: & completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit à medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in Calice reservatum: & cùm dicere debet,

Dó-

Dóminus vobíscum, non vertit se ad populum in medio Altaris, ne terga vertat Sacramento, sed à latere Euangelii: & in fine ibidem dat benedictionem, & non perficit circulum.

Communio. Jo. 13. Dóminus Jesus postquam cœnávit cum discípulis suis, lavit pedes eórum, & ait illis: Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus & Magíster? exémplum dedi vobis, ut & vos ita faciátis.

Postcommunio.

REfécti vitálibus aliméntis, quæsumus Dómine Deus noster: ut quod témpore nostræ mortalitátis exéquimur, immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum nostrum.

Dicitur, Ite missa est. & datur benedictio, & legitur Euangelium sancti Joannis, in cujus initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantùm.

¶ Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiæ, vel Altari, & decenter quoad fieri potest

ornetur cum velis & luminibus, ubi Calix cum Hostia ut suprà reservata, reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, & fit processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus pluviali albo, stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuribulis absque benedictione; deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: & accepto Calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, & cooperto extremitatibus veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eumdem Diaconum à dextris, & Subdiaconum à sinistris sub baldachino, duobus Acolythis Sacramentum continuè incensantibus usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Intereà dum fit Processio, cantatur Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,

Quem

Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Cùm autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus à Sacerdote stante accipit Calicem cum Sacramento, & ponit illum primò super Altare, ubi à Sacerdote genuflexo incensatur, ut suprà: deinde reponit in capsula. Posteà in Choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

AD VESPERAS.

Vesperæ, dictis secretò, Pater noster, Avé María, inchoantur absolutè à prima Antiphona sine cantu.

Antiphona. Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus.
O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúſalem.
Aña. Cálicem ſalutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo.
Aña. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam à lá-

lábiis iníquis: * & à lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.
Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.
Aña. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Aña. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine málo: * à viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Cu-

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * & ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.
Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me Dómine à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.
Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine. Aña. Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi, & à scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem, * & non communicábo cum eléctis eórum.

Cor-

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus infernum : * quia ad te Dómine Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi: * & à scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.
Aña. Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi, & à scándalis operántium iniquitátem.
Aña. Considerábam ad déxteram, & vidébam, & non erat qui cognósceret me.

Psal-

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meũ,* & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Éduc de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiphona. Considerábam ad déxteram, & vidébam, & non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus, & ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat, Antiphona. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Canticum B. M. virg. Luc. 1. e

MAgníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui potens est: * & sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * & dívites dimísit inánes.

Suscé-

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.
Ańa. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.
Deinde dicitur flexis genibus ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. & dicitur secretò, Pater noster.
Posteà Psal. Miserére. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito sine Oremus dicitur simili voce, Oratio.
REspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum. sed Qui tecum, dicitur sub silentio.
¶ Post Vesperas Sacerdos cum ministris denudet Altaria, legendo Antiphonam. Divisérunt sibi vestiménta mea: & super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, & non exáudies: * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dño, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne diſcéſſeris à me.

Quóniam tribulátio próxima eſt: * quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum: * & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tamquam cera liquéſcens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis: * & in púlverem mortis deduxíſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.
Erue à frámea Deus ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Eccléſiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérſum ſemen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne ſemen Iſrael: * quóniam non ſprevit, neque deſpéxit deprecatiónem páuperis:
Nec avértit fáciem ſuam à me: * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in Eccléſia magna: * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.
Edent páuperes & ſaturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſæculum ſæculi.

Reminiſcéntur & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ.
Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini eſt regnum : * & ipſe dominábitur Géntium.
Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpéctu ejus cadent omnes, qui deſcéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet : * & ſemen meum sérviet ipſi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.
Antiphona. Diviſérunt ſibi veſtiménta mea : & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.
¶ Poſt denudationem Altarium, hora competenti facto ſigno cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum mandatum. Prælatus ſeu Superior, ſuper amictu & alba induitur ſtola & pluviali violaceis, & in loco ad id deputato,

miniſtrante Diacono (qui paratus cum Subdiacono, ut in Miſſa, paramentis albis, ei aſſiſtit) imponit incenſum in thuribulo: deinde Diaconus librum Euangeliorum ante pectus tenens, genuflexus ante Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, aſtantibus duobus Acolythis cum candelabris accenſis, & Subdiacono librum tenente, ſignat librum, & incenſat, & cantat, ut moris eſt, Euangelium.

Sequéntia ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem. Cap. 13.

ANte diem feſtum Paſchæ, ſciens Jeſus quia venit hora éjus ut tránſeat ex hoc mundo ad Patrem: cùm dilexíſſet ſuos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cùm diábolus jam misíſſet in cor ut tráderet eum Judas Simónis Iſcariótæ: ſciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exívit, & ad Deum vadit: ſurgit à cœna, & ponit veſtiménta ſua: & cùm

accepíſſet línteum, præcínxit ſe. Deínde mittit aquam in pelvim, & cœpit laváre pedes diſcipulórum, & extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Reſpóndit Jeſus, & dixit ei: Quod ego fácio, tu neſcis modò, ſcies autem póſteà. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Reſpóndit ei Jeſus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantùm pedes meos, ſed & manus, & caput. Dicit ei Jeſus: Qui lotus eſt, non índiget niſi ut pedes lavet, ſed eſt mundus totus. Et vos mundi eſtis, ſed non omnes. Sciébat enim quiſnam eſſet qui tráderet eum: proptéreà dixit: Non eſtis mundi omnes. Poſtquam ergo lavit pedes eórum, & accépit veſtiménta ſua, cùm recubuíſſet íterùm, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíſter, & Dómine:

& benè dícitis: ſum étenim. Si ergo ego lavi pedes veſtros, Dóminus, & Magíſter: & vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita & vos faciátis.

Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum oſculandum Superiori, & Diaconus eum de more incenſat. Poſteà Superior exuitur pluviali, & per Diaconum & Subdiaconum præcingitur linteo, & ſic præcinctus, aſſiſtentibus ſibi iiſdem Diacono & Subdiacono, accedit ad lotionem pedum: & per ordinem diſpoſitis iis qui lavandi ſunt, Clericis pelvim & aquam miniſtrantibus, Subdiacono ſingulorum pedem dextrum tenente, genuflectens ſingulis, illorum pedem lavat, extergit, & oſculatur, Diacono præbente linteum ad abſtergendum. Et interim hæc ſubſcripta cantantur.

Antiphona. Joan. 13. Mandátum novum do vobis: ut diligátis ínvicem,

cem, ſicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Pſal. 118. B eáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Et repetitur immediatè Antiph. Mandátum novum do vobis: ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos, dicit Dóminus. & ſic aliæ Antiphonæ, quæ habent Pſalmos, vel Verſus, repetuntur. Et de quolibet Pſalmo dicitur tantùm primus Verſus.

Antiphona. Joan. 13. P oſtquam ſurréxit Dóminus à cœna, miſit aquam in pelvim, & cœpit laváre pedes diſcipulórum ſuórum: hoc exémplum relíquit eis.

Pſalmus 47. M agnus Dóminus, & laudábilis nimis, in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Antiph. Joan. 13. D óminus Jeſus, poſtquam cœnávit cum diſcípulis ſuis, lavit pedes eórum, & ait illis: Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus & Magíſter? Exémplum dedi vobis, ut & vos ita faciátis.

Pſalm. 84. Benedixíſti Dómine ter-

ram tuam : avertísti captivitátem Jacob.

Antiphona. Jo. 13. Dómine tu mihi lavas pedes? respóndit Jesus, & dixit ei : Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum.

℣. Venit ergo ad Simónem Petrum, & dixit ei Petrus.

Et repetitur Aña. Dómine, tu mihi lavas pedes? respóndit Jesus, & dixit ei : Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum.

℣. Quod ego fácio, tu nescis modò : scies autem póstea.

Tertiò repetitur Antiphona. Dómine, tu mihi lavas pedes? respóndit Jesus, & dixit ei : Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. ℣. Si ego Dóminus & Magíster vester lavi vobis pedes : quantò magis debétis alter altérius laváre pedes?

Psalmus 48. Audíte hæc omnes Gentes : áuribus percípite qui habitátis orbem.

Antiphona. Joan. 13. In hoc cognóscent omnes, quia discípuli mei

estis,

estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. ℣. Dixit Jesus discípulis suis.
Antiphona. 1. Cor. 13. Máneant in vobis fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.
℣. Nunc autem manent fides, spes, cháritas, tria hæc: major horum est cháritas.
Antiphona. Benedícta sit sancta Trínitas, atque indivísa únitas, confitébimur ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam.
℣. Benedicámus Patrem & Fílium, cum sancto Spíritu.
Psalmus 83. Quàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.
Antiphona. 1. Jo. 2. 3. 4. Ubi cháritas & amor, Deus ibi est. ℣. Congregávit nos in unum Christi amor.
℣. Exultémus, & in ipso jucundémur. ℣. Timeámus, & amémus Deum vivum. ℣. Et ex corde dilígamus nos sincéro.
Et repetitur Antiphona. Ubi cháritas & amor, Deus ibi est.

℣. Simul ergo cùm in unum congregámur. ℟. Ne nos mente dividámur, caveámus.
℣. Ceſſent júrgia malígna, ceſſent lites. ℟. Et in médio noſtri ſit Chriſtus Deus.

Et repetitur Antiphona. Ubi chárítas & amor, Deus ibi eſt.
℣. Simul quoque cum beátis videámus. ℟. Gloriánter vultum tuum, Chriſte Deus.
℣. Gáudium, quod eſt imménſum atque probum. ℟. Sæcula per infiníta ſæculórum. Amen.

Poſt lotionem, Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, & abſtergit alio linteo: deinde rediens ad locum, ubi priùs fuerat, accipit pluviale, & ſtans capite detecto dicit: Pater noſter. ſecretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Tu mandáſti mandáta tua Dómine. ℟. Cuſtodíri nimis.
℣. Tu lavâſti pedes diſcipulórum tuórum. ℟. Opera mánuum tuárum ne deſpícias.

℣. Dó-

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ADésto, Dómine quæsumus, officio servitútis nostræ: & quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti; ut sicut hìc nobis, & à nobis exterióra abluúntur inquinaménta: sic à te ómnium nostrùm interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis & regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Non dicitur Jube domne, nec Lectio brevis, nec Adjutórium, neque Oratio Dominica; sed facta Confessione & absolutione incipitur à Psalmo. Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Mise-

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me. Psal. 30.
IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

In-

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu, * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comménndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scu-

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis à timóre nocturno,
A ſagítta volánte in die , à negótio perambuláte in ténebris : * ab incúrſu , & dæmónio meridiáno.
Cadent à látere tuo mille , & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis conſideráris : * & retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es Dómine ſpes mea : * altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum : * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis ſuis mandávit de te : * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te : * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis : * & conculcábis leónem & draconem.

Quó-

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Canticum Simeonis. Lucæ 2. e

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod paráfti * ante fáciem ómnium populórum;

Lu-

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Deinde dicitur flexis genibus ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem. & dicitur ſecretò, Pater noſter. Poſteà Pſal. Miſerére. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito ſine Oremus dicitur ſimili voce, Oratio.

REſpice, quæſumus Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum. ſed Qui tecum, dicitur ſub ſilentio.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, uſque ad Veſperas Sabbati ſancti.

FERIA SEXTA in Paraſceue.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno, Aña. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus.

Pſal-

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inânia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Appreheéndite diſciplínam, ne quando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.
Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.
Aña. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus. Aña. Diviſérunt ſibi veſtiménta mea: & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Pſalmus 21.

DEus Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquíſti? * longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus clamábo per diem, & non exáudies: * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.
Tu autem in Sancto hábitas, * Laus Iſrael.
In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum:
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris à me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Fa-

Factum eſt cor meum tamquam cera liquéſcens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis: * & in púlverem mortis deduxíſti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.
Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.
Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defenſiónem meam cónſpice.
Erue à frámea Deus ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis:

meis : * in médio Eccléſiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérſum ſemen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne ſemen Iſrael : * quóniam non ſprevit, neque deſpéxit deprecatiónem páuperis:
Nec avértit fáciem ſuam à me : * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in Eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.
Edent páuperes & ſaturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in ſæculum ſæculi.
Reminiſcéntur & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ.
Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini eſt regnum : * & ipſe dominábitur Géntium.
Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpéctu

ctu ejus cadent omnes qui deſcéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * & ſemen meum sérviet ipſi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.
Aña. Diviſérunt ſibi veſtiménta mea: & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.
Aña. Inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum appropiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tribulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.
Si conſíſtant advérſum me caſtra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérſum me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ: Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem aſsúmpſit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua : * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * & confortétur cor tuum, & súſtine Dóminum.
Aña. Insurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.
℣. Divisérunt ſibi veſtiménta mea.
℟. Et ſuper veſtem meam misérunt ſortem. Pater noſter. ſecretò.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 2. c Heth.

COgitávit Dóminus diſſipáre murum filiæ Sion : teténdit funículum ſuum, & non avértit manum ſuam à perditióne : lu-

luxítque antemurále, & murus páriter dissipátus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit & contrívit vectes ejus: regem ejus & príncipes ejus in Géntibus: non est lex, & prophétæ ejus non invenérunt visiónem à Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filiæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis: abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne filiæ pópuli mei, cùm deficeret párvulus & lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, & prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me.

℣. Inter iníquos projecérunt me, & non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribílibus.

Lectio ii. Lamed.

MAtribus ſuis dixérunt : Ubi eſt tríticum & vinum ? cùm deficerent quaſi vulneráti in platéis civitátis : cùm exhalárent ánimas ſuas in ſinu matrum ſuárum.

Mem. Cui comparábo te ? vel cui aſſimilábo te, filia Jerúſalem ? cui exæquábo te, & conſolábor te, virgo filia Sion ? magna eſt enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falſa & ſtulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi aſſumptiónes falſas, & ejectiónes.

Samech. Plausérunt ſuper te mánibus omnes tranſeúntes per viam : ſibilavérunt, & movérunt caput ſuum ſuper filiam Jerúſalem : Hæccine eſt urbs, dicéntes, perfé-

fécti decóris, gáudium univérſæ terræ.

Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi ſciſſum eſt, * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

℣. Petræ ſciſſæ ſunt, & monuménta apérta ſunt, & multa córpora ſanctórum, qui dormíerant, ſurrexérunt. Et omnis.

Lectio iii. Cap. 3. Aleph.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem.

Aleph. Tantùm in me vertit, & convértit manum ſuam tota die.

Beth. Vetúſtam fecit pellem meam, & carnem meam, contrívit oſſa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle, & labóre.

Beth. In tenebróſis collocávit me, quaſi mórtuos ſempitérnos.
Ghimel. Circumædificávit advérſum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.
Ghimel. Sed & cùm clamávero, & rogávero, exclúſit oratiónem meam.
Ghimel. Conclúſit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas ſubvértit.
Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.
℟. Vínea mea eléćta, ego te plantávi: * Quómodo convérſa es in amaritúdinem, ut me crucifigeres, & Barábbam dimítteres?
℣. Sepívi te, & lápides elégi ex te, & ædificávi turrim. Quómodo.
Vínea mea.

In ſecundo Nocturno, Antiphona.

Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mi-

mihi : * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea, * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amici mei, & próximi mei * advérſum me appropinquavérunt, & ſtetérunt.
Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam ſurdus non audiébam: * & ſicut mutus non apériens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo non áudiens: * & non habens in ore ſuo redargutiónes.
Quóniam in te Dómine ſperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo ſupergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.
Quóniam ego in flagélla parátus ſum: * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Ini-

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ana Vim faciébant, qui quæré-bant ánimam meam. Ana. Confundántur & revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus: * & non reſpéxit in vanitátes & insánias falſas.
Multa fecíſti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.
Annuntiávi, & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper número rum.
Sacrificium & oblatiónem noluíſti: * aures autem perfecíſti mihi.
Holocáuſtum & pro peccáto non poſtuláſti, * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis meis.
Annuntiávi juſtítiam tuam in Eccléſia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu ſciſti.
Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.
Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu

Tu autem Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper susceperunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, & revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſolícitus eſt mei.
Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.
Aña. Confundántur & revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.
Aña. Aliéni inſurrexérunt in me, & fortes quæſiérunt ánimam meam.

Pſalmus 53.

DEus in nómine tuo ſalvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni inſurrexérunt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam: * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua diſpérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.
Antiphona. Aliéni insurrexérunt in me, & fortes quæsiérunt ánimam meam.
℣. Insurrexérunt in me testes iníqui. ℟. Et mentíta est iníquitas sibi. Pater noster. secretò.
Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.
In Psalm. 63. ad versum 2.
Lectio iv.
PRotexísti me Deus à convéntu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi méliùs intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est à multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fí-

Fílio & hómine, quem gerébat: quia filius hóminis eſt, & Fílius Dei eſt. Fílius Dei propter formam Dei: filius hóminis, propter formam ſervi, habens in poteſtáte pónere ánimam ſuam, & recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, niſi firmâret exémplo.

℟. Tamquam ad latrónem exíſtis cum gládiis & fuſtibus comprehéndere me: * Quotidie apud vos eram in templo docens, & non me tenuíſtis: & ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

℣. Cùmque injecíſſent manus in Jeſum, & tenuíſſent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v.

NOſtis qui convéntus erat malignántium Judæórum, & quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum

num Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótiùs eis displicérent, non médicus, à quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrùm vèrè homo sit qui mori possit, an áliquid super hómines sit, & mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim verè Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi: & circa horam nonam exclamávit Jesus

voce magna : Deus meus , ut quid me dereliquíſti ? † Et inclináto cápite emíſit ſpíritum.

℣. Exclámans Jeſus voce magna , ait : Pater , in manus tuas comméndo ſpíritum meum. Et inclináto.

Lectio vi.

EXacuérunt tamquam gládium linguas ſuas. Non dicant Judæi : Non occídimus Chriſtum . Etenim proptéreà eum dedérunt júdici Piláto, ut quaſi ipſi à morte ejus videréntur immúnes. Nam cùm dixíſſet eis Pilátus , Vos eum occídite : reſpondérunt , Nobis non licet occídere quemquam . Iniquitátem facínoris ſui in júdicem hóminem refúndere volébant : ſed numquid Deum júdicem fallébant ? Quod fecit Piátus , in eo ipſo quod fecit , aliquántum párticeps fuit : ſed in comparatióne illórum multò ipſe innocéntior . Inſtitit enim quantum pótuit , ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam proptéreà flagellátum prodúxit ad eos .

Non

Non perſequéndo Dóminum flagellávit, ſed eórum furóri ſatisfácere volens: ut vel ſic jam mitéſcerent, & desínerent velle occídere, cùm flagellátum vidérent. Fecit & hoc. At ubi perſeveravérunt, noſtis illum laviſſe manus, & dixíſſe, quòd ipſe non fecíſſet, mundum ſe eſſe à morte illíus. Fecit tamen. Sed ſi reus, quia fecit, vel invítus: illi innocéntes, qui coegérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum ſenténtiam, & juſſit eum crucifigi, & quaſi ipſe occídit: & vos ò Judæi occidíſtis. Unde occidíſtis? Gládio linguæ: acuíſtis enim linguas veſtras. Et quando percuſsíſtis, niſi quando clamáſtis: Crucifige, crucifige?

℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, & facta eſt mihi hæréditas mea ſicut leo in ſilva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, & properáte ad devorándum illum: poſuérunt me in de-

sér-

sérto ſolitúdinis, & luxit ſuper me omnis terra: * Quia non eſt invéntus qui me agnóſceret, & fáceret benè. ℣. Inſurrexérunt in me viri abſque miſericórdia, & non pepercérunt ánimæ meæ. Quia non eſt. Animam meam.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Ab inſurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Pſalmus 58.

ERípe me de inimícis meis Deus meus: * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris sánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * ſine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrſum meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael,

Inténde ad viſitándas omnes Gentes:

tes : * non miſereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad véſperam : & famem patiéntur ut canes , * & circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?
Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes Gentes.
Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam , quia Deus ſuſcéptor meus es : * Deus meus miſericórdia ejus prævéniet me.
Deus oſténdet mihi ſuper inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviſcántur pópuli mei.
Diſpérge illos in virtúte tua : * & depóne eos protéctor meus Dómine.
Delíctum oris eórum, ſermónem labiórum ipsórum : * & comprehendántur in ſupérbia ſua.
Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in conſummatióne : * in ira conſummatiónis , & non erunt.

Et

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.
Converténtur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.
Ipſi diſpergéntur ad manducándum: * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * & exultábo manè miſericórdiam tuam.
Quia factus es ſuſcéptor meus, * & refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi pſallam, quia Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus miſericórdia mea.
Aña. Ab inſurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.
Aña. Longè feciſti notos meos à me: tráditus ſum, & non egrediébar.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.
Intret in conſpéctu tuo orátio mea:

mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea : * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório , inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris , quorum non es memor ámpliùs : * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis , & in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus : * & omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longè fecísti notos meos à me : * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum , & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Num-

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici ſuſcitábunt , & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in ſepúlchro miſericórdiam tuam , * & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoſcéntur in ténebris mirabília tua , * & juſtítia tua in terra oblivióniſ?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper ſum ego , & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem humiliátus ſum & conturbátus ,
In me tranſiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me ſicut aqua tota die : * circumdedérunt me ſimul.
Elongáſti à me amícum & próximum : * & notos meos à miséria.
Antiphona. Longè feciſti notos meos à me: tráditus ſum , & non egrediébar.

Antiph. Captábunt in ánimam justi, & sánguinem innocéntem condemnábunt. Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt? * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo: * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet: * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dó-

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * & de lege tua docúeris eum:
Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fovea.
Quia non repéllet Dóminus plebem ſuam: * & hæreditátem ſuam non derelínquet.
Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.
Quis consúrget mihi advérſus malignántes? * aut quis ſtabit mecum advérſus operántes iniquitátem?
Niſi quia Dóminus adjúvit me: * paulóminùs habitáſſet in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus eſt pes meus: * miſericórdia tua Dómine adjuvábat me.
Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi ſedes iniqui-

quitátis : * qui fingis labórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi: * & sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * & Deus meus in adjutórium spei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipsórum : & in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.
Aña. Captábunt in ánimam justi, & sánguinem innocéntem condemnábunt. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa.
℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, & expugnavérunt me gratis.
Pater noster. secretò.
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.
Lectio vii. Cap. 4. c & 5.
FEstinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo

Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti: & pertíngens uſque ad diviſiónem ánimæ ac ſpíritus, compágum quoque ac medullárum, & diſcrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non eſt ulla creatúra invisíbilis in conſpéctu ejus: ómnia autem nuda & apérta ſunt óculis ejus, ad quem nobis ſermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei: teneámus confeſſiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris: tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, & inter iníquos projecérunt me, & non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti ſunt advérſum me fortes: * Et ſicut gigántes ſtetérunt contra me.

℣. Aliéni inſurrexérunt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam. Et ſicut gigántes ſtetérunt contra me.

Le-

Lectio viii.

ADeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrificia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant & errant: quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam & pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, & senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum à longè, ut vidéret finem. ℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham princípem sacerdótum, ubi Scribæ & Pharisæi convénerant. Petrus autem.

Lectio ix.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à

Deo, tamquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetípſum clarificávit ut Póntifex fieret: ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum & in álio loco dicit: Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech. Qui in diébus carnis ſuæ preces ſupplicationéſque ad eum, qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia. Et quidem cùm eſſet Fílius Dei, dídicit ex iis quæ paſſus eſt, obediéntiam: & conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi, cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchíſedech.

℟. Caligavérunt óculi mei à fletu meo: quia elongátus eſt à me, qui conſolabátur me. Vidéte omnes pópuli, * Si eſt dolor símilis ſicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite & vidéte. Si eſt dolor. Caligavérunt.

AD

AD LAUDES,

Antiphona.

PRóprio Fílio ſuo non pepércit Deus, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum. Pſal. Miſerére mei Deus. 134. Aña. Anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Pſalmus 142.

DOmine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo: * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * áni-

ma mea ſicut terra ſine aqua tibi: Velóciter exáudi me Dómine: * defecit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam: * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dñe, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam? * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Aña. Anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum. Aña. Ait latro ad latrónem:

nem : Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. Pſal. Deus Deus meus. 139. Aña. Cùm conturbáta fúerit ánima mea Dómine, miſericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine audívi auditiónem tuam, * & tímui.
Dómine opus tuum * in médio annórum vivífica illud.
In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.
Deus ab Auſtro véniet, * & ſanctus de monte Pharan:
Opéruit cœlos glória ejus: * & laudis ejus plena eſt terra.
Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:
Ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.
Et egrediétur diábolus ante pedes ejus: * ſtetit, & menſus eſt terram.
Aſpéxit, & diſsólvit Gentes: * & contríti ſunt montes ſæculi.

Incurváti ſunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.
Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?
Qui aſcéndes ſuper equos tuos: * & quadrígæ tuæ ſalvátio.
Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus, quæ locútus es:
Flúvios ſcindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránſiit.
Dedit abyſſus vocem ſuam: * altitúdo manus ſuas levávit.
Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo, * in luce ſagittárum tuárum, ibunt in ſplendóre fulgurántis haſtæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obſtupefácies Gentes.
Egréſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo?
Percuſsísti caput de domo ímpii: *

de-

denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.
Exultátio eórum * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat:
Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
Fïcus enim non florébit: * & non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ: * & arva non áfferent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus: * & non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo: * & exultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dñs fortitúdo mea: * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.
Aña. Cùm conturbáta fúerit ánima mea Dómine, miſericórdiæ memor eris. Aña. Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.
Pſalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 144. ℣. Collocávit me in obſcúris. ℟. Sicut mórtuos ſæculi.

Ad Benedictus, Antiphona.
Poſuérunt ſuper caput ejus cauſam ipſius ſcriptam: Jeſus Nazarénus Rex Judæórum.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1. g
BEnedíctus Dóminus Deus Iſrael: * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ:
Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.
Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſæculo ſunt, prophetárum ejus.
Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris: * & memorári teſtaménti ſui ſancti.

Jus-

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi;

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona. Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus Rex Judæórum.

Deinde dicitur flexis genibus ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. & dicitur secretò,

Pater noſter. Poſteà Pſal. Miſerére mei Deus. 134. aliquantulùm altiùs; quo finito ſine Oremus dicitur ſimili voce Oratio.

REſpice, quæſumus Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum. ſed Qui tecum. dicitur ſub ſilentio.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, ut ſuprà Feria v. in Cœna Domini. 150. ſed in fine ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, additur, mortem autem crucis.

Statio ad S. Crucem in Jeruſalem.

FInita Nona, Sacerdos & miniſtri induti paramentis nigri coloris, ſine luminaribus & incenſo procedunt ad Altare: & ante illud proſtrati aliquamdiu orant. Interim Acolythi unam tantùm tobaleam extendunt ſuper Altare. Sacerdos cum miniſtris facta ora-

tio-

tione aſcendit ad Altare, & oſculatur illud in medio, deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco ubi legitur Epiſtola, & incipit eam ſine titulo: quam etiam Sacerdos legit ſubmiſſa voce apud Altare in cornu Epiſtolæ. Oſee 6.

HÆc dicit Dóminus: In tribulatióne ſua manè consúrgent ad me: Veníte, & revertámur ad Dóminum: quia ipſe cepit, & ſanábit nos: percútiet, & curábit nos. Vivificábit nos poſt duos dies: in die tértia ſuſcitábit nos, & vivémus in conſpéctu ejus. Sciémus, ſequemúrque, ut cognoſcámus Dóminum: quaſi dilúculum præparátus eſt egréſſus ejus, & véniet quaſi imber nobis temporáneus, & ſerótinus terræ. Quid fáciam tibi Ephraim? Quid fáciam tibi Juda? Miſericórdia veſtra quaſi nubes matutína, & quaſi ros manè pertránſiens. Propter hoc dolávi in Prophétis, occídi eos in verbis oris mei: & judícia

tua

tua quaſi lux egrediéntur. Quia miſericórdiam vólui, & non ſacrificium: & ſciéntiam Dei plus quàm holocáuſta.

Tractus. Habac. 3. Dómine audívi auditum tuum, & tímui: conſideráví óperatua, & expávi. ℣. In médio duórum animálium innoteſcéris: dum appropinquáverint anni, cognoſcéris: dum advénerit tempus, oſtendéris. ℣. In eo, dum conturbáta fuerit ánima mea: in ira, miſericórdiæ memor eris. ℣. Deus à Líbano véniet, & ſanctus de monte umbróſo & condénſo.

℣. Opéruit cœlos majéſtas ejus: & laudis ejus plena eſt terra.

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epiſtolæ dicit Orémus. Diaconus, Flectámus génua. & Subdiaconus. Levâte. Oratio.

DEus, à quo & Judas reátus ſui pœnam, & confeſſiónis ſuæ latro præmium ſumpſit: concéde nobis tuæ propitiatiónis effectum: ut ſicut in paſſióne ſua Jeſus Chriſtus Dóminus noſter divérſa utríſque

que íntulit ſtipéndia meritórum ; ita nobis, abláto vetuſtátis erróre, reſurrectiónis ſuæ grátiam largiátur. Qui tecum vivit & regnat.

Subdiaconus in tono Epiſtolæ ſimiliter ſine titulo cantat ſequentem Lectionem. Exodi 12.

IN diébus illis : Dixit Dóminus ad Móyſen & Aaron in Terra Ægypti : Menſis iſte, vobis princípium ménſium : primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univérſum cœtum filiórum Iſrael, & dícite eis : Décima die menſis hujus tollat unuſquíſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus ut ſufficere poſſit ad veſcéndum agnum, aſsúmet vicínum ſuum, qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta númerum animárum quæ ſufficere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, annículus : juxta quem ritum tollétis & hœdum. Et ſervábitis eum uſque ad quartamdécimam diem menſis hujus : immolabítque eum uni-

univérſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper utrúmque poſtem, & in ſuperliminaribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa aſſas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréſtibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, ſed tantùm aſſum igni: caput cum pédibus ejus & inteſtínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo uſque manè. Si quid reſíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes veſtros accingétis, & calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, & comedétis feſtináter: eſt enim Phaſe (id eſt tránſitus) Dómini.

Tractus. Pſal. 139. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde: tota die conſtituébant prælia. ℣. Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis: venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

℣. Cu-

℣. Cuſtódi me Dómine de manu peccatóris : & ab homínibus iníquis líbera me. ℣. Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : abſcondérunt ſupérbi láqueum mihi. ℣. Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis : juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

℣. Dixi Dómino, Deus meus es tu : exáudi Dómine vocem oratiónis meæ. ℣. Dómine Dómine virtus ſalútis meæ, obúmbra caput meum in die belli.

℣. Ne tradas me à deſidério meo peccatóri : cogitavérunt advérſus me : ne derelínquas me, ne umquam exalténtur.

℣. Caput circúitus eórum : labor labiórum ipsórum opériet eos.

℣. Verúmtamen juſti confitebúntur nómini tuo : & habitábunt recti cum vultu tuo.

Finito Tractu, dicitur Paſſio ſuper nudum pulpitum : quam Celebrans ſubmiſſa voce legit in cornu Epiſtolæ.

INRI

PASSIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

secúndùm Joánnem.

Cap. 18.

IN illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, & discípuli ejus. Sciébat autem & Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cùm accepíssset cohórtem, & à Pontificibus & Pharisæis minístros, venit illuc cum latérnis, & fácibus, & armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, & dixit eis: ✠ Quem quæritis? C Respondérunt ei: S Jesum Nazarénum. C Dicit eis Jesus: ✠ Ego sum. C Stabat autem & Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut

er-

ergo dixit eis: Ego ſum: abiérunt retrórſum, & cecidérunt in terram. Iterùm ergo interrogávit eos: ✠ Quem quæritis? ℭ Illi autem dixérunt: ℣ Jeſum Nazarénum. ℭ Reſpóndit Jeſus: ✠ Dixi vobis, quia ego ſum: ſi ergo me quæritis, ſínite hos abíre. ℭ Ut implerétur ſermo, quem dixit: Quia quos dedíſti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: & percúſſit Pontíficis ſervum: & abſcídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen ſervo Malchus. Dixit ergo Jeſus Petro: ✠ mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? ℭ Cohors ergo, & tribúnus, & miníſtri Judæórum comprehendérunt Jeſum, & ligavérunt eum: & adduxérunt eum ad Annam primùm; erat enim ſocer Cáiphæ, qui erat Póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis: Quia éx-

éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jeſum Simon Petrus, & álius diſcípulus. Diſcípulus autem ille erat notus Pontífici, & introívit cum Jeſu in átrium Pontíficis. Petrus autem ſtabat ad óſtium foris. Exívit ergo diſcípulus álius, qui erat notus Pontífici, & dixit oſtiáriæ, & introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla oſtiária: S Numquid & tu ex diſcípulis es hóminis iſtíus? C Dicit ille: S Non ſum. C Stabant autem ſervi & miníſtri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciébant ſe: erat autem cum eis & Petrus ſtans, & calefáciens ſe. Póntifex ergo interrogávit Jeſum de diſcípulis ſuis, & de doctrína ejus. Reſpóndit ei Jeſus: ✠ Ego palàm locútus ſum mundo: ego ſemper dócui in ſynagóga, & in templo, quò omnes Judæi convéniunt: & in occúlto locútus ſum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt quid locú-

tus

tus ſim ipſis : ecce hi ſciunt , quæ dixerim ego. C Hæc autem cùm dixíſſet , unus aſsíſtens miniſtrórum dedit álapam Jeſu , dicens: S Sic reſpóndes Pontífici ? C Reſpóndit ei Jeſus : ✠ Si malè locútus ſum , teſtimónium pérhibe de malo : ſi autem benè , quid me cædis ? C Et miſit eum Annas ligátum ad Cáipham Pontíficem . Erat autem Simon Petrus ſtans , & caleſáciens ſe. Dixérunt ergo ei : S Numquid & tu ex diſcípulis ejus es ? C Negávit ille , & dixit : S Non ſum. C Dicit ei unus ex ſervis Pontíficis , cognátus ejus , cujus abſcídit Petrus aurículam : S Nónne ego te vidi in horto cum illo ? C Iterùm ergo negávit Petrus : & ſtatim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jeſum à Cáipha in prætórium . Erat autem manè : & ipſi non introiérunt in prætórium , ut non contaminaréntur , ſed ut manducárent Paſcha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras , & dixit : S Quam

ac-

accuſatiónem affértis advérſus hóminem hunc? C Reſpondérunt, & dixérunt ei: S Si non eſſet hic malefactor, non tibi tradidiſsémus eum. C Dixit ergo eis Pilátus: S Accípite eum vos, & ſecúndùm legem veſtram judicáte eum. C Dixérunt ergo ei Judæi: S Nobis non licet interficere quemquam. C Ut ſermo Jeſu implerétur, quem dixit, ſignificans qua morte eſſet moritúrus. Introívit ergo íterùm in prætórium Pilátus, & vocávit Jeſum, & dixit ei: S Tu es Rex Judæórum? C Reſpóndit Jeſus: ✠ A temetípſo hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? C Reſpóndit Pilátus: S Numquid ego Judæus ſum? Gens tua, & Pontífices tradidérunt te mihi: quid feciſti? C reſpóndit Jeſus: ✠ Regnum meum non eſt de hoc mundo. Si ex hoc mundo eſſet regnum meum, miníſtri mei útique decertárent ut non tráderer Judæis nunc autem regnum meum non eſt hinc. C Dixit ítaque

ei

ei Pilátus: S Ergo Rex es tu? C Reſpóndit Jeſus: ✠ Tu dicis quia Rex ſum ego. Ego in hoc natus ſum, & ad hoc veni in mundum, ut teſtimónium perhíbeam veritáti: omnis qui eſt ex veritáte, audit vocem meam. C Dicit ei Pilátus: S Quid eſt véritas? C Et cùm hoc dixíſſet, íterùm exívit ad Judæos, & dixit eis; S Ego nullam invénio in eo cauſam. Eſt autem conſuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Paſcha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? C Clamavérunt ergo rurſum omnes, dicéntes: S Non hunc, ſed Barábbam. C Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jeſum, & flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de ſpinis, impoſuérunt cápiti ejus: & veſte purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, & dicébant: S Ave Rex Judæórum. C Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterùm Pilátus foras, & dicit eis: S Ecce addúco vobis

eum

eum foras, ut cognoſcátis quia nullam invénio in eo cauſam. ℣ (Exívit ergo Jeſus portans corónam ſpíneam, & purpúreum veſtiméntum.) Et dicit eis: ℟ Ecce homo. ℣ Cùm ergo vidíſſent eum Pontífices, & miníſtri, clamábant, dicéntes: ℟ Crucifige, crucifige eum. ℣ Dicit eis Pilátus: ℟ Accípite eum vos, & crucifigite: ego enim non invénio in eo cauſam. ℣ Reſpondérunt ei Judæi: ℟ Nos legem habémus, & ſecúndùm legem debet mori, quia Fílium Dei ſe fecit. ℣ Cùm ergo audíſſet Pilátus hunc ſermónem, magis tímuit. Et ingréſſus eſt prætórium íterùm, & dixit ad Jeſus: ℟ Unde es tu? ℣ Jeſus autem reſpónſum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: ℟ Mihi non lóqueris? neſcis quia poteſtátem hábeo crucifigere te, & poteſtátem hábeo dimíttere te? ℣ Reſpóndit Jeſus: ✠ Non habéres poteſtátem advérſum me ullam, niſi

tibi datum eſſet déſuper. Propterèa qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. C Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judæi autem clamábant, dicéntes: S Si hunc dimittis, non es amícus Cæſaris. Omnis enim qui ſe regem facit, contradícit Cæſari. C Pilátus autem cùm audíſſet hos ſermónes, addúxit foras Jeſum, & ſedit pro tribunáli, in loco qui dícitur Lithoſtrótos, Hebráicè autem Gábbatha. Erat autem Paraſcéue Paſchæ, hora quaſi ſexta, & dicit Judæis: S Ecce Rex veſter. C Illi autem clamábant: S Tolle, tolle, crucifige eum. C Dicit eis Pilátus: S Regem veſtrum crucifigam? C Reſpondérunt Pontífices: S Non habémus regem, niſi Cæſarem. C Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur. Suſcepérunt autem Jeſum, & eduxérunt. Et bájulans ſibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, Hebráicè autem Gólgotha: ubi crucifi-

xé-

xérunt eum, & cum eo álios duos, hinc & hinc, médium autem Jeſum. Scripſit autem & títulum Pilátus, & póſuit ſuper crucem. Erat autem ſcriptum: Jeſus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus eſt Jeſus. Et erat ſcriptum Hebráicè, Græcè, & Latínè. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum: S Noli ſcríbere, Rex Judæórum: ſed quia ipſe dixit: Rex ſum Judæórum. C Reſpóndit Pilátus: S Quod ſcripſi, ſcripſi. C Mílites ergo cùm crucifixíſſent eum, accepérunt veſtiménta ejus (& fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem) & túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, déſuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: S Non ſcindámus eam, ſed ſortiámur de illa cujus ſit. C Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti ſunt veſtiménta mea ſibi: & in veſtem

meam miſérunt ſortem. Et míli-
tes quidem hæc fecérunt. Stabant
autem juxta crucem Jeſu mater
ejus, & ſoror matris ejus María
Cléophæ, & María Magdaléne:
Cùm vidíſſet ergo Jeſus matrem,
& diſcípulum ſtantem, quem di-
ligébat, dicit matri ſuæ: ✠ Mú-
lier, ecce filius tuus. ℣ Deínde di-
cit diſcípulo: ✠ Ecce mater tua.
℣ Et ex illa hora accépit eam di-
ſcípulus in ſua. Póſteà ſciens Je-
ſus quia ómnia conſummáta ſunt,
ut conſummarétur Scriptúra, di-
xit: ✠ Sítio. ℣ Vas ergo erat
póſitum acéto plenum. Illi autem
ſpóngiam plenam acéto, hyſsó-
po circumponéntes, obtulérunt
ori ejus. Cùm ergo accepíſſet Je-
ſus acétum, dixit: ✠ Conſum-
mátum eſt. ℣ Et inclináto cápite
trádidit ſpíritum. (Hic genuflecti-
tur, & pauſatur aliquantulùm.)
Judæi ergo (quóniam Paraſcéue
erat) ut non remanérent in cruce
córpora sábbato (erat enim ma-
gnus dies ille sábbati) rogavérunt
Pi-

Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, & tolleréntur. Venérunt ergo mílites: & primi quidem fregérunt crura, & altérius qui crucifixus eſt cum eo. Ad Jeſum autem cùm veníſſent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: ſed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. Et qui vidit, teſtimónium perhíbuit: & verum eſt teſtimónium ejus. Et ille ſcit quia vera dicit: ut & vos credátis. Facta ſunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterùm ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Quod ſequitur, legitur in tono Euangelii: & dicitur, Múnda cor meum; ſed non petitur benedictio, & non deferuntur luminaria, neque incenſum, & Celebrans in fine non oſculatur librum.

POſt hæc autem rogávit Pilátum Joſeph ab Arimathæa (eò

quòd eſſet diſcípulus Jeſu, occúltus autem propter metum Judæórum) ut tólleret corpus Jeſu. Et permíſit Pilátus. Venit ergo, & tulit corpus Jeſu. Venit autem & Nicodémus, qui vénerat ad Jeſum nocte primùm, ferens mixtúram myrrhæ & áloes, quaſi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jeſu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, ſicut mos eſt Judæis ſepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifixus eſt, hortus: & in horto monuméntum novum, in quo nondum quiſquam póſitus erat. Ibi ergo propter Paraſcéven Judæórum, quia juxtà erat monuméntum, poſuérunt Jeſum.

Deinde Sacerdos ſtans in cornu Epiſtolæ, incipit abſolutè junctis manibus:

ORémus, dilectíſſimi nobis, pro Eccléſia ſancta Dei: ut eam Deus & Dóminus noſter pacificáre, adunáre, & cuſtodíre dignétur toto orbe terrárum: ſubjíciens ei principátus, & poteſtátes:

det-

détque nobis quiétam & tranquíllam vitam degéntibus, glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.
Orémus. Diaconus. Flectámus génua.
Subdiaconus ℟. Leváte.
Oratio cantatur in tono feriali Orationis Miſſæ extenſis manibus. Et hic modus ſervatur in ſubſequentibus.
OMnípotens ſempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Chriſto Géntibus reveláſti: cuſtódi ópera miſericórdiæ tuæ; ut Eccléſia tua toto orbe diffúſa, ſtábili fide in confeſſióne tui nóminis perſevéret. Per eúmdem Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
ORémus & pro beatíſſimo Papa noſtro N. ut Deus & Dóminus noſter, qui elégit eum in órdine Epiſcopátus, ſalvum atque incólumem cuſtódiat Eccléſiæ ſuæ ſanctæ, ad regéndum pópulum ſanctum Dei.
Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus judício univérſa fundántur : réſpice propítius ad preces noſtras, & eléctum nobis Antíſtitem tua pietáte conſérva ; ut Chriſtiána plebs, quæ te gubernátur auctóre , ſub tanto Pontífice, credulitátis ſuæ méritis augeátur . Per Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

ORémus & pro ómnibus Epíſcopis , Presbyteris , Diacónibus , Subdiacónibus , acólythis , exorcíſtis , lectóribus , oſtiáriis, confeſsóribus, virgínibus , víduis ; & pro omni pópulo ſancto Dei.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus ſpíritu totum corpus Eccléſiæ ſanctificátur & régitur : exáudi nos pro univérſis ordínibus ſupplicántes ; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter ſerviátur. Per Dóminum.

℟. Amen.

Oré-

ORémus & pro Chriſtianíſſimo Si non eſt coronatus, dicatur: (eléćto Imperatóre) Imperatóre noſtro N. ut Deus & Dóminus noſter súbditas illi fáciat omnes bárbaras natiónes, ad noſtram perpétuam pacem.

O rémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

OMnípotens ſempitérne Deus, in cujus manu ſunt ómnium poteſtátes, & ómnium jura regnórum: réſpice ad Románum benígnus Impérium; ut gentes, quæ in ſua feritáte confidunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

ORémus & pro catechúmenis noſtris: ut Deus & Dóminus noſter adapériat aures præcordiórum ipsórum, januámque miſericórdiæ; ut per lavácrum regeneratiónis accépta remiſſióne ómnium peccatórum, & ipſi inveniántur in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.
OMnípotens ſempitérne Deus, qui Eccléſiam tuam nova ſemper prole fecúndas: auge fidem & intelléctum catechúmenis noſtris; ut renáti fonte baptíſmatis, adoptiónis tuæ filiis aggregéntur. Per Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
ORémus, dilectíſſimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus: morbos áuferat: famem depéllat: apériat cárceres: víncula diſsólvat: peregrinántibus réditum: infirmántibus ſanitátem: navigántibus portum ſalútis indúlgeat.
Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.
OMnípotens ſempitérne Deus, mœſtórum conſolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes ſibi in neceſſitátibus ſuis miſericórdiam tuam gáudeant affuíſſe. Per Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
Oré-

ORémus & pro hæréticis & ſchiſmáticis: ut Deus & Dóminus noſter éruat eos ab erróribus univérſis; & ad ſanctam matrem Eccléſiam cathólicam atque Apoſtólicam revocáre dignétur.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui ſalvas omnes, & néminem vis períre: réſpice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni hærética pravitáte depósita, errántium corda reſipíſcant, & ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

ORémus & pro pérfidis Judæis: ut Deus & Dóminus noſter áuferat velámen de córdibus eórum; ut & ipſi agnóſcant Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum. Non reſpondetur Amen. ſed ſtatim dicitur:

OMnípotens ſempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfidiam à tua miſericórdia non re-

péllis : exáudi preces noſtras , quas pro illíus pópuli obcæcatióne deferimus ; ut ágnita veritátis tuæ luce, quæ Chriſtus eſt, à ſuis ténebris eruántur . Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

ORémus & pro pagánis : ut Deus omnípotens áuferat iniquitátem à córdibus eórum ; ut , relictis idólis ſuis , convertántur ad Deum vivum & verum , & únicum Fílium ejus Jeſum Chriſtum Deum & Dóminum noſtrum.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus , qui non mortem peccatórum, ſed vitam ſemper inquíris : súſcipe propítius oratiónem noſtram : & líbera eos ab idolórum cultúra : & ággrega Eccléſiæ tuæ ſanctæ , ad laudem & glóriam nóminis tui. Per Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

¶ Completis Orationibus , Sacerdos depoſita caſula accedit ad cornu Epiſtolæ, & ibi in poſteriori

par-

parte anguli Altaris accipit à Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam verſa facie ad populum, à ſummitate parum diſcooperit, incipiens ſolus Antiphonam. **Ecce lignum Crucis.** ac deinceps in reliquis juvatur in cantu à miniſtris uſque ad **Veníte adorémus.** Choro autem cantante, **Veníte adorémus.** omnes ſe proſternunt, excepto Celebrante.

Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejuſdem cornu Epiſtolæ: & diſcooperiens brachium dextrum Crucis, elevanſque eam pauliſper, altiùs quàm primò, incipit, **Ecce lignum Crucis.** aliis cantantibus, & adorantibus, ut ſuprà.

Deinde Sacerdos procedit ad médium Altaris, & diſcooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertiò altiùs incipit, **Ecce lignum Crucis.** aliis cantantibus & adorantibus, ut ſuprà, **Ecce lignum Crucis, in quo ſalus mundi pepéndit.**

Chorus ℟. **Veníte adorémus.**

Po-

Poſteà Sacerdos ſolus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, & genuflexus ibidem eam locat : mox depoſitis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genùa flectens antequam eam deoſculetur. Hoc facto revertitur, & accipit calceamenta, & caſulam. Poſtmodum miniſtri Altaris, deinde alii clerici & laici, bini & bini, ter genibus flexis, ut dictum eſt, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur improperia, & alia quæ ſequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit, hoc modo.

Duo cantores in medio chori cantant ℣. Pópule meus, uſque ad Agios o Theós.

℣. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi. ℣. Quia edúxi te de terra Ægypti : paráſti crucem Salvatóri tuo.

Unus chorus cantat ℟. Agios o Theós.

Alius

Alius chorus reſpondet, Sanctus Deus.

Primus chorus. Agios iſchyrós.

Secundus chorus. Sanctus fortis.

Primus chorus. Agios athánatos eléiſon imas.

Secundus chorus. Sanctus immortális miſerére nobis.

Poſteà duo de ſecundo choro cantant ℣. Quia edúxi te per deſértum quadragínta annis: & manna cibávi te, & introdúxi te in terram ſatis bonam, paráſti crucem Salvatóri tuo.

Chori reſpondent alternatim, Agios o Theós, &c. Sanctus Deus, &c. ita tamen, ut primus chorus ſemper repetat, Agios.

Deinde duo de primo choro cantant ℣. Quid ultrà débui fácere tibi, & non feci? Ego quidem plantávi te víneam meam ſpecioſíſſimam: & tu facta es mihi nimis amára: acéto namque ſitim meam potáſti, & láncea perforáſti latus Salvatóri tuo.

Item

Item chori alternatim reſpondent, Agios o Theós. Sanctus Deus, &c.

¶ Verſus ſequentis improperii à duobus cantoribus alternatim cantantur, utroque choro ſimul repetente poſt quemlibet verſum. Pópule meus. uſque ad Quia edúxi te de de terra Ægypti.

Duo de ſecundo choro cantant ℣. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis ſuis: & tu me flagellátum tradidísti.

Chorus repetit. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de primo choro. ℣. Ego edúxi te de Ægypto, demérſo Pharaóne in Mare rubrum: & tu me tradidísti princípibus ſacerdótum.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de ſecundo choro. ℣. Ego ánte te apérui mare: & tu aperuísti láncea latus meum.

Chorus. Pópule meus, quid feci

ci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de primo choro. ℣. Ego ante te præívi in colúmna nubis: & tu me duxísti ad prætórium Piláti.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de ſecundo choro. ℣. Ego te pavi manna per desértum: & tu me cæcidísti álapis & flagéllis.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de primo choro. ℣. Ego te potávi aqua ſalútis de petra: & tu me potásti felle & acéto.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de ſecundo choro. ℣. Ego propter te Chananæórum reges percússi: & tu percuſsísti arúndine caput meum.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de primo choro. ℣. Ego dedi tibi ſceptrum regále: & tu dedíſti cápiti meo ſpíneam corónam.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Duo de ſecundo choro. Ego te exaltávi magna virtúte: & tu me ſuſpendíſti in patíbulo crucis.

Chorus. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtávi te? reſpónde mihi.

Deinde cantatur communiter Aña. Crucem tuam adorámus Dómine: & ſanctam reſurrectiónem tuam laudámus, & glorificámus: ecce enim propter lignum venit gáudium in univérſo mundo.

Pſalmus 66. Deus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.

Et repetitur immediatè Antiph. Crucem tuam.

Poſteà cantatur ℣. Crux fidélis, cum Hymno, Pange lingua glorióſi. & poſt quemlibet ejus ver-

verſum repetitur, Crux fidélis. vel, Dulce lignum. eo modo quo inferiùs notatur.

Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus súſtinet.

Hymnus. Pange lingua glorióſi láuream certáminis, & ſuper Crucis trophæo dic triúmphum nóbilem: quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

Repetitur, Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine.

℣. De paréntis protopláſti fraude Factor cóndolens, quando pomi noxiális in necem morſu ruit: ipſe lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

Repetitur, Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus súſtinet.

℣. Hoc opus noſtræ ſalútis ordo depopóſcerat, multiformis proditóris ars ut artem fálleret, & medé-

délam ferret inde, hoſtis unde læſerat.

Repetitur, Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine.

℣. Quando venit ergo ſacri plenitúdo témporis, miſſus eſt ab arce Patris Natus, orbis Cónditor, atque ventre Virgináli carne amíctus pródiit.

Repetitur, Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus súſtinet.

℣. Vagit infans inter arcta cónditus præsépia: membra pannis involúta virgo Mater álligat: & Dei manus pedéſque ſtricta cingit faſcia.

Repetitur, Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine.

℣. Luſtra ſex qui jam perégit, tempus implens córporis, ſponte líbera Redémptor paſſióni déditus, Agnus in Crucis levátur immolándus ſtípite.

Re-

Repetitur, Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus súſtinet.

℣. Felle potus ecce languet, ſpina, clavi, láncea mite corpus perforárunt, unda manat & cruor: terra, pontus, aſtra, mundus, quo lavántur flúmine!

Repetitur, Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine.

℣. Flecte ramos arbor alta, tenſa laxa víſcera, & rigor lentéſcat ille, quem dedit natívitas: & ſupérni membra Regis tende miti ſtípite.

Repetitur, Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus súſtinet.

℣. Sola digna tui fuíſti ferre mundi víctimam; atque portum præparáre arca mundo náufrago, quam ſacer cruor perúnxit, fuſus Agni córpore.

Repetitur, Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine.

℣. Sem-

℣. Sempitérna ſit beátæ Trinitáti glória, æqua Patri, Filióque; par decus Paráclito: Uníus Triníque nomen laudet univérſitas. Amen.

Repetitur, Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus ſúſtinet.

℣ Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ ſuper Altare: & Diaconus accipiens burſam corporalium, extendit corporale more ſolito, & juxta illud ponit purificatorium: & finita adoratione, Crucem reverenter accipit, & reportat ad Altare. Poſteà ordinatur Proceſſio ad locum, ubi pridie Sacramentum repoſitum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accenſis, & Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum miniſtris. Cùm perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intortícia, quæ non extinguuntur niſi poſt ſumptionem Sacramenti: & Sacerdos genuflectit ante Sacramen-

mentum, orat aliquantulùm: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: posteà Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, & genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, & tegit extremitatibus veli, quod humeros illius circumdat: & procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: & duo Acolythi cum thuribulis continuè Sacramentum incensant: interim cantatur

Hymnus.

VExílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine.

Im-

Impléta ſunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno ſtípite
Tam ſancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit ſæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave ſpes única,
Hoc Paſſiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reíſque dele crímina.

Te, fons ſalútis Trínitas,
Colláudet omnis ſpíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

Cùm venerit Sacerdos ad Altare, poſito ſuper illud Calice, genuflexus rurſum incenſat, & accedens deponit Hoſtiam ex Calice ſuper Patenam, quam Diaconus tenet: & accipiens Patenam de manu Dia-

Diaconi, Hoſtiam ſacram ponit ſuper corporale, nihil dicens. Si retigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vaſe. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, & Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, nec dicit ſuper eam Orationem conſuetam: ſed accipiens Calicem à Diacono, ponit ſuper Altare, nihil dicens: & Diaconus illum cooperit palla: deinde imponit incenſum in thuribulo abſque benedictione, & incenſat oblata, & Altare more ſolito, genuflectens antè & pòſt, & quandocumque tranſit ante Sacramentum.

Cùm incenſat oblata, dicit:

INcénſum iſtud à te benedíctum, aſcéndat ad te Dñe, & deſcéndat ſuper nos miſericórdia tua.

Cùm incenſat Altare, dicit:

DIrigátur Dómine orátio mea, ſicut incénſum in conſpéctu tuo: elevátio mánuum meárum ſacrificium veſpertínum. Pone Dómine cuſtódiam ori meo, &

óſtium circumſtántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excuſatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

ACcéndat in nobis Dóminus ignem ſui amóris, & flammam ætérnæ charitátis, Amen.

Et ipſe non incenſatur.

Poſteà aliquantulùm extra Altare in cornu Epiſtolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus dicit:

IN ſpíritu humilitátis, & in ánimo contríto ſuſcipiámur à te, Dómine: & ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Deinde verſus ad populum in cornu Euangelii, dicit more ſolito:

ORáte fratres: ut meum ac veſtrum ſacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Et per eamdem viam revertitur,

non

non perficiens circulum: & conſequenter, omiſſis aliis, dicit:

ORémus. Præcéptis ſalutáribus móniti, & divína inſtitutióne formáti, audémus dícere. Pater noſter, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, ſicut in cœlo, & in terra: Panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris: Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Sacerdos, ſub ſilentio dicto Amen, eadem voce, qua dixit, Pater noſter, abſolutè ſine Orémus. in tono Orationis Miſſæ ferialis dicit:

LIbera nos, quæſumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, & futúris: & intercedénte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitríce María, cum beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque Andréa, & ómnibus

Sanctis, (Non ſignat ſe patena.) da propítius pacem in diébus noſtris: ut ope miſericórdiæ tuæ adjúti, & à peccáto ſimus ſemper líberi, & ab omni perturbatióne ſecúri. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣ Tunc Celebrans facta reverentia uſque ad terram, ſupponit patenam Sacramento, quod in dextera accipiens, elevat ut videri poſſit à populo: & ſtatim ſupra Calicem dividit in tres partes: quarum ultimam mittit in Calicem more ſolito, nihil dicens. Pax Dómini, non dicitur, nec Agnus Dei, neque pacis oſculum datur. Poſtmodum prætermiſſis duabus primis Orationibus, dicit tantùm ſequentem.

PErcéptio Córporis tui, Dómine Jeſu Chriſte, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium & condem-

demnatiónem : ſed pro tua pietáte proſit mihi ad tutaméntum mentis & córporis, & ad medélam percipiéndam. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. Amen.

Tum genuflectit, & accipit patenam cum Corpore Chriſti : & maxima humilitate ac reverentia dicit: Panem cœléſtem accípiam, & nomen Dómini invocábo.

Percutit pectus ſuum, ter dicens : Dómine non ſum dignus, ut intres ſub tectum meum : ſed tantùm dic verbo, & ſanábitur ánima mea.

Poſteà ſignat ſe Sacramento, dicens : Corpus Dómini noſtri Jeſu Chriſti cuſtódiat ánimam meam in vitam ætérnam, Amen.

Et ſumit Corpus reverenter.

Deinde, omiſſis omnibus, quæ dici ſolent ante ſumptionem Sanguinis, immediate particulam Hoſtiæ cum vino reverenter ſumit de Calice. Et, more ſolito facta ablu-

tione digitorum, & ſumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis dicit: Quod ore súmpſimus Dómine, pura mente capiámus: & de múnere temporáli fiat nobis remédium ſempitérnum.

Non dicitur, Corpus tuum Dómine, nec Poſtcommunio, nec Pláceat tibi. nec datur benedictio: ſed, facta reverentia Altari, Sacerdos cum miniſtris diſcedit: & dicuntur Veſperæ ſine cantu: & denudatur Altare.

Ad Veſperas, Añæ & Pſalmi præteriti diei dicuntur ſine cantu. 185.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm accepíſſet acétum, dixit: Conſummátum eſt: & inclináto cápite emíſit ſpíritum. ℣. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Pater noſter. ſecretò.

Pſalmus. Miſerére. 134. Oratio.

REſpice, quæſumus Dómine, ſuper hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chri-

Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum. Qui tecum.

Ad Completorium, ut suprà in Cœna Domini. 205. In fine ℣. Christus factus est. & alia ut suprà ad Vesperas, 193.

SABBATO SANCTO
ad Matutinum.

In primo Nocturno, Antiphona.

In pace in idípsum dórmiam, & requiéscam. Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi. Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eũ.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?
Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dedíſti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.
In pace in idípſum * dórmiam, & requiéſcam;
Quóniam tu Dómine ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.
Aña. In pace in idípſum dórmiam, & requiéſcam. Aña. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéſcet in monte ſancto tuo. Pſalmus 14.
DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?
Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua.
Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos:

Ad

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:
Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.
Aña. Caro mea requiéscet in spe.

Psalmus 15.

CONsérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * pósteà acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecíſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.
Antiphona. Caro mea requiéſcet in ſpe.

℣. In

℣. In pace in idípsum.
℟. Dórmiam & requiéscam.
Pater noster. secretò.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1. c Heth.

MIsericórdiæ Dómini quia non sumus consúmpti : quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo , multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus , dixit ánima mea : proptéreà expectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum , ánimæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro , cùm portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius , & tacébit : quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum , si fortè sit spes .

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.
℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, & dum malè tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.
℣. Trádidit in mortem ánimam suam, & inter scelerátos reputátus est. Ut vivificáret.

Lectio ii. Cap. 4. Aleph.

QUómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?
Beth. Fílii Sion ínclyti, & amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum figuli?
Ghimel. Sed & lámiæ nudavérunt mammam: lactavérunt cátulos suos: filia pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.
Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli pe-

petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis.

He. Qui veſcebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora.

Vau. Et major effécta eſt iníquitas filiæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ ſubvérſa eſt in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúſalem ſurge, & éxue te véſtibus jucunditátis: indúere cínere & cilício, * Quia in te occíſus eſt Salvátor Iſrael. ℣. Deduc quaſi torréntem lácrymas per diem & noctem, & non táceat pupílla óculi tui. Quia in te.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iii. Cap. 5.

REcordáre Dómine quid accíderit nobis: intuére, & réſpice oppróbrium noſtrum. Hæréditas noſtra verſa eſt ad aliénos; domus noſtræ ad extráneos. Pupílli facti ſumus abſque patre, matres

no-

nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus : ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur ; lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum, & Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, & non sunt : & nos iniquitátes eórum portávimus. Servi dominánti sunt nostri : non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, à fácie gládii in desérto. Pellis nostra quasi clíbanus, exústa est à fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, & vírgines in civitátibus Juda.

J erúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo plebs mea: ululáte pastóres in cínere & cilício : * Quia venit dies Dómini magna, & amára valdè. ℣. Accíngite vos sacerdótes, & plángite minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia venit. P lange.

In

In secundo Nocturno, Antiphona.
Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attól-

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.
Aña. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum apprópiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.
Si conſíſtant advérſum me caſtra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérſum me prælium, * in hoc ego ſperábo.
Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, *
& vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declines in ira à servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Le-

Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
Aña. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam. Psalmus 29.
EXaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus clamávi ad te, * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inferno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quó-

Quóniam ira in indignatióne ejus: * & vita in voluntáte ejus.
Ad véſperum demorábitur fletus: * & ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua, * præſtitíſti decóri meo virtútem.
Avertíſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.
Ad te Dómine clamábo: * & ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo, * dum deſcéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, & miſértus eſt mei: * Dóminus factus eſt adjútor meus.
Convertíſti planctum meum in gáudium mihi: * conſcidíſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítia.
Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

An-

Aña. Dómine abſtraxíſti ab ínferis ánimam meam. ℣. Tu autem Dómine miſerére mei. ℟. Et resúſcita me, & retríbuam eis.
Pater noſter. ſecretò.
Ex Tractátu ſancti Auguſtíni Epíſcopi ſuper Pſalmos.
In Pſalm. 63. ℣. 7. Lectio iv.
ACcédet homo ad cor altum, & exaltábitur Deus. Illi dixérunt, Quis nos vidébit? Defecérunt ſcrutántes ſcrutatiónes, consília mala. Accéſſit homo ad ipſa consília, paſſus eſt ſe tenéri ut homo. Non enim tenerétur niſi homo, aut viderétur niſi homo, aut cæderétur niſi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur niſi homo. Accéſſit ergo homo ad illas omnes paſſiónes, quæ in illo nihil valérent, niſi eſſet homo. Sed ſi ille non eſſet homo, non liberarétur homo. Accéſſit homo ad cor altum, id eſt, cor ſecrétum, objíciens aſpéctibus humánis hóminem, ſervans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális eſt

est Patri, & ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: † Nam & ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis & seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inferni, & subvértit poténtias diáboli. Nam & ille.

Lectio v.

QUò perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino & sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Seductor ille. Hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto: Seductor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne fortè véniant discípuli ejus,

&

& furéntur eum, & dicant plebi, Surréxit à mórtuis: & erit novíssimus error pejor priore. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite & vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

℣. Atténdite univérsi pópuli, & vidéte dolórem meum. Si est.

Lectio vi.

POsuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut & ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit & mílitem custódem sepúlchri. Damus, inquiunt, vobis pecúniam: & dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum.

eum. Verè defecérunt ſcrutántes ſcrutatiónes. Quid eſt quod dixíſti, ò infélix aſtútia? Tantúmne déſeris lucem consílii pietátis, & in proſúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt diſcípuli ejus, & abſtulérunt eum? Dormiéntes teſtes ádhibes? verè tu ipſe obdormíſti, qui ſcrutándo tália defecíſti.

℟. Ecce quómodo móritur juſtus, & nemo pércipit corde: & viri juſti tollúntur, & nemo consíderat: â fácie iniquitátis ſublátus eſt juſtus: * Et erit in pace memória ejus. ℣. Tamquam agnus coram tondénte ſe obmútuit, & non apéruit os ſuum: de angústia, & de judício ſublátus eſt. Et erit in pace. Ecce quómodo.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Deus ádjuvat me, & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.

Pſalmus 53.

DEus in nómine tuo ſalvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni inſurrexérunt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam: * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua diſpérde illos.
Voluntáriè ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum eſt.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me: * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.
Aña. Deus ádjuvat me, & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.
Aña. In pace factus eſt locus ejus, & Sion habitátio ejus. Pſalmus 75.
NOtus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.
Et factus eſt in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.

Ibi

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.
Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.
Dormiérunt ſomnum ſuum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.
Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.
Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum fecíſti judícium: * terra trémuit & quiévit,
Cùm exúrgeret in judícium Deus: * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.
Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,
Terríbili & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. In pace factus eſt locus ejus, & in Sion habitátio ejus.
Aña. Factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.
Intret in conſpéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta eſt malis ánima mea: * & vita mea inferno appropinquávit.
Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlchris, quorum non es memor ámpliùs: * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.
Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Lon-

Longè fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici susci tábunt, & confitebúntur tibi.

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra oblivióni s.

Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum & próximum : * & notos meos à miséria.
Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
℣. In pace factus est locus ejus.
℟. Et in Sion habitátio ejus.
Pater noster. secretò.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 9. c

CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum ób-

tu-

tulit immaculátum Deo, emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis, ad ſerviéndum Deo vivénti?

℟. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * Advérſus Dóminum, & advérſus Chriſtum ejus. ℣. Quare fremuérunt Gentes, & pópuli meditáti ſunt inánia? Advérſus.

Lectio viii.

ET ídeò novi Teſtaménti mediátor eſt: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant ſub prióri Teſtaménto, repromiſſiónem accípiant, qui vocáti ſunt, ætérnæ hæreditátis. Ubi enim teſtaméntum eſt, mors necéſſe eſt intercédat teſtatóris. Teſtaméntum enim in mórtuis confirmátum eſt: alióquin nondum valet, dum vivit qui teſtátus eſt. Unde nec primum quidem ſine sánguine dedicátum eſt.

℟. Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * Factus ſum

sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, & in umbra mortis. Factus sum.

Lectio ix.

LEcto enim omni mandáto legis à Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum & hircórum, cum aqua & lana coccínea & hyssópo; ipsum quoque librum & omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, & ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia penè in sánguine secúndùm legem mundántur: & sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: ✠ Ponéntes mílites, qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes mílites. ℟. Sepúlto Dómino.

AD

AD LAUDES,

Antiphona.

O Mors, ero mors tua, morsus tuus ero inférne.

Psalmus. Miserére mei Deus. 134.

Antiphona. Plangent eum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolósa érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.
Antiphona. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.
Aña. Atténdite univérsi pópuli, & vidéte dolórem meum.
Psalmus. Deus Deus meus. 139.
Aña. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ. Isaiæ 38. b

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum. * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum:
Præcísa est velut à texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de manè usque ad vésperam finies me.

Spe-

Sperábam usque ad manè, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De manè usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba?

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine salvum me fac: * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Aña. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam. Aña. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite & vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Psal. Laudáte Dóminum de cœlis. 144. ℣. Caro mea requiéscet in spe. ℟. Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Benedictus, Antiphona.
Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum. ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Pater noster. secretò.
Psalmus. Miserére mei Deus. 134.

Oratio.
RÉspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam,

pro

pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus trádi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum. Qui tecum vivit.

Et ſic dicitur uſque ad Nonam. Dictis Horis ut ſuprà. 150. dicitur Miſſa ut in Ordinario.

Statio ad ſanctum Joannem in Laterano

HOra competenti cooperiuntur Altaria, & dicuntur Horæ, candelis Altaris extinctis uſque ad principium Miſſæ. Interim excutitur ignis de lapide foris Eccleſiam, & ex eo accenduntur carbones. Dicta Nona, Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, ſtola, & pluviali violaceo, vel ſine caſula, aſtantibus ſibi miniſtris cum Cruce, aqua benedicta, & incenſo, ante portam Eccleſiæ, ſi commodè poteſt, vel in ipſo aditu Eccleſiæ benedicit novum ignem, dicens:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui per Fílium tuum, angulárem ſcílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulíſti: produ&ctum è ſílice, noſtris profutúrum úſibus, novum hunc ignem ſan✠ctífica: & concéde nobis, ita per hæc feſta Paſchália cœléſtibus deſidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus feſta pertíngere. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen. Orémus.

DOmine Deus, Pater omnípotens, lumen indeficiens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne✠dic hoc lumen, quod à te ſanctificátum atque benedíctum eſt, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: & ſicut illuminásti Móyſen exeúntem de Ægypto, ita illúmines corda & ſenſus noſtros: ut ad vitam & lucem ætérnam pervenire mereámur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Oré-

O rémus.

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, & unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, & Spíritus sancti, cooperári dignéris: & ádjuva nos contra ignita tela inimíci, & illústra grátia cœléSti. Qui vivis & regnas cum eódem Unigénito tuo, & Spíritu sancto, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolutè hanc Orationem.

VEniat, quæsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ dictiónis infúsio: & hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut non solùm sacrificium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat: sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fuerit deportátum, expúlsa dia-

diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majeſtátis aſsíſtat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

¶ Dum benedicit grana incenſi, Acolythus aſſumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo: & finita Oratione ſupradicta, Sacerdos de navicula ponit incenſum in thuribulo, benedicens illud more ſolito: deinde prædicta grana incenſi & ignem ter aſpergit aqua benedicta, dicens: **Aſpérges me**, ſine cantu, & ſine Pſalmo, & ter adolet incenſo.

Interim omnia luminaria Eccleſiæ extinguuntur, ut de igne benedicto poſtmodum accendantur. Tum Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in ſummitate illius triangulo diſtinctis. Præcedit thuriferarius cum Acolytho deferente in vaſe quinque grana incenſi: ſequitur Subdiaconus cum Cruce, & Clerus per ordinem: deinde Diaconus cum arundine,

poſt

post eum Celebrans. Cùm Diaconus ingressus est Ecclesiam, inclinat arundinem, & Acólythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: & Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter & omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem: & cantat solus, **Lumen Christi.**

℟. **Deo grátias.**

Et procedens ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: & iterùm genuflectxus, ut suprà, altiùs cantat, **Lumen Christi.**

℟. **Deo grátias.**

Tertiò procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: & rursus genuflexus ut priùs, adhuc altiùs dicit: **Lumen Christi.**

℟. **Deo grátias.**

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, & Diaconus dat arundinem uni Acolytho: & accipiens librum, petit à Celebrante benedictionem:

ut

ut fit ad Euangelium, Sacerdote dicente, Dóminus sit in corde tuo, & in lábiis tuis: ut dignè & competénter annúnties suum Paschále præcónium: In nómine Patris, & Fílii, ✠ & Spíritus sancti, Amen.

Posteà vadit ad pulpitum, & ponit super eo librum, & incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, & thuriferarius: à sinistris, duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, & alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, & stantibus ut fit ad Euangelium, Diaconus cantat:

EXúltet jam Angélica turba cœlórum: exúltent divína mystéria: & pro tanti Regis victória, tuba ínsonet salutáris. Gáudeat & tellus tantis irradiáta fulgóribus: & ætérni Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amisísse caliginem. Lætétur & mater Ecclésia tanti lúminis adornáta ful-

gó-

góribus, & magnis populórum vócibus hæc aula resúltet. Quaprópter adstántes vos, fratres charíssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritátem, unà mecum, quæso, Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut qui me non meis méritis intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre: lúminis sui claritátem infúndens, Cérei hujus laudem implére perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui cum eo vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum. ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro. ℟. Dignum & justum est. Verè dignum & justum est, invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem, Filiúmque ejus unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, & vocis mi-

miniſtério perſonáre. Qui pro nobis ætérno Patri, Adæ débitum ſolvit: & véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérſit. Hæc ſunt enim feſta Paſchália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cujus sánguine poſtes fidélium conſecrántur. Hæc nox eſt, in qua primùm patres noſtros filios Iſrael edúctus de Ægypto, Mare rubrum ſicco veſtígio transíre fecíſti. Hæc ígitur nox eſt, quæ peccatórum ténebras, colúmnæ illuminatióne purgávit. Hæc nox eſt, quæ hódie per univérſum mundum, in Chriſto credéntes, à vítiis ſæculi, & calígine peccatórum ſegregátos, reddit grátiæ, sóciat ſanctitáti. Hæc nox eſt, in qua deſtrúctis vínculis mortis, Chriſtus ab ínferis victor aſcéndit. Nihil enim nobis naſci prófuit, niſi rédimi profuíſſet. O mira circa nos tuæ pietátis dignátio! O inæſtimábilis diléctio charitátis: ut ſervum redímeres, Fílium tradidíſti! O certè neceſ-

sárium Adæ peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum méruit habére redemptórem! O verè beáta nox, quæ sola méruit scire tempus & horam, in qua Christus ab ínferis resurréxit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: & nox illuminátio mea in delíciis meis. Hujus ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat: & reddit innocéntiam lapsis, & mœstis lætítiam. Fugat ódia, concórdiam parat, & curvat impéria. (Hìc Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum Crucis.) In hujus ígitur noctis grátia, súscipe sancte Pater, incénsi hujus sacrificium vespertínum: quod tibi in hac Cérei oblatióne solémni, per ministrórum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed jam colúmnæ hujus præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

(Hìc

(Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine poſitis.) Qui licèt ſit divíſus in partes, mutuáti tamen luminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in ſubſtántiam pretióſæ hujus lámpadis, apis mater edíxit.) Hìc accenduntur lampades.) O verè beáta nox, quæ expoliávit Ægyptios, ditávit Hebræos! Nox, in qua terrénis cœléſtia, humánis divína jungúntur. Orámus ergo te Dómine: ut Céreus iſte in honórem tui nóminis conſecrátus, ad noctis hujus calíginem deſtruéndam, indeficiens perſevéret. Et in odórem ſuavitátis accéptus, ſupérnis lumináribus miſceátur. Flammas ejus lúcifer matutínus invéniat. Ille, inquam, lúcifer, qui neſcit occáſum. Ille, qui regréſſus ab ínferis, humáno géneri ſerénus illúxit. Precámur ergo te Dómine: ut nos famulos tuos, omnémque clerum, & devotíſſimum

mum pópulum, unà cum beatíſſimo Papa noſtro N. & Antíſtite noſtro N. quiéte témporum concéſſa, in his Paſchálibus gáudiis, aſsídua protectióne régere, gubernáre, & conſerváre dignéris. Réſpice étiam ad devotíſſimum) Si non eſt coronatus, dicatur eléctum Imperatórem.) Imperatórem noſtrum N. cujus tu Deus deſidérii vota prænóſcens, ineffábili pietátis & miſericórdiæ tuæ múnere, tranquíllum perpétuæ pacis accómmoda: & cœléſtem victóriam cum omni pópulo ſuo. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

℣ Completa benedictione Cerei, Diaconus, depoſitis albis, ſumit violacea paramenta, & vadit ad Celebrantem: qui exuitur pluviali, & ſumit manipulum, & caſu-

ſulam violacei coloris. Poſteà leguntur Prophetiæ ſine titulo : & Celebrans legit eas ſubmiſſa voce ad Altare in cornu Epiſtolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo ſubſcripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, Presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, & præparent ad Baptiſmum.

Prophetia prima. Geneſ. 1. & 2.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat ináni & vácua, & ténebræ erant ſuper fáciem abyſſi : & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. Dixítque Deus : Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit Deus lucem quòd eſſet bona : & divíſit lucem à ténebris. Appellavítque lucem Diem, & ténebras Noctem : factúmque eſt véſpere & manè, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum : & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum : divisítque aquas quæ erant ſub firma-

mamento, ab his quæ erant ſuper firmaméntum. Et factum eſt ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cœlum: & factum eſt véſpere & manè, dies ſecúndus. Dixit verò Deus: Congregéntur aquæ, quæ ſub cœlo ſunt, in locum unum: & appáreat árida. Et factum eſt ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationéſque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, & faciéntem ſemen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus ſuum, cujus ſemen in ſemetípſo ſit ſuper terram. Et factum eſt ita. Et prótulit terra herbam viréntem, & faciéntem ſemen juxta genus ſuum, lignúmque fáciens fructum, & habens unumquódque ſeméntem ſecúndùm ſpéciem ſuam. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et factum eſt véſpere & manè, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cœli,

& dívidant diem ac noctem, & ſint in ſigna & témpora, & dies & annos: ut lúceant in firmaménto cœli, & illúminent terram. Et factum eſt ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præéſſet diéi: & lumináre minus, ut præéſſet nocti: & ſtellas. Et póſuit eas in firmaménto cœli, ut lucérent ſuper terram, & præéſſent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et factum eſt véſpere & manè, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptilæ ánimæ vivéntis, & volátile ſuper terram ſub firmaménto cœli. Creavítque Deus Cete grándia, & omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ in ſpécies ſuas, & omne volátile ſecúndùm genus ſuum. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Benedixítque eis, dicens: Créſcite, & multiplicámini, & repléte aquas maris: avéſque multiplicéntur ſuper terram.

ram. Et factum est vespere & manè, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta, & reptília, & béstias terræ secúndùm spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, & juménta, & omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quòd esset bonum: & ait: Faciámus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram: & præsit píscibus maris, & volatílibus cœli, & béstiis, universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum & féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, & ait: Créscite, & multiplicámini, & repléte terram, & subjícite eam, & dominámini píscibus maris, & volatílibus cœli, & univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi

vobis omnem herbam afferéntem ſemen ſuper terram, & univérſa ligna quæ habent in ſemetípſis ſeméntem géneris ſui, ut ſint vobis in eſcam: & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, & univérſis quæ movéntur in terra, & in quibus eſt ánima vivens, ut hábeant ad veſcéndum. Et factum eſt ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: & erant valdè bona. Et factum eſt véſpere & manè, dies ſextus. Igitur perfécti ſunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus ſuum, quod fécerat: & requiévit die séptimo ab univérſo ópere, quod patrárat.

Qua completa, Sacerdos dicit: Orémus. Diaconus: Flectámus génua. & Subdiaconus. Leváte.

Oratio.

DEus, qui mirabíliter creáſti hóminem, & mirabíliùs redemíſti: da nobis quæſumus, contra oble-

oblectaménta peccáti, mentis ratióne persíſtere: ut mereámur ad ætérna gáudia pervenire. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia ſecunda. Gen. 5. d 6. & 8.

NOe verò cùm quingentórum eſſet annórum, génuit Sem, Cham, & Japheth. Cùmque cœpíſſent hómines multiplicári ſuper terram, & filias procreáſſent, vidéntes filii Dei filias hóminum quòd eſſent pulchræ, accepérunt ſibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit ſpíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro eſt: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant ſuper terram in diébus illis. Poſtquam enim ingréſſi ſunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, iſti ſunt poténtes à ſæculo viri famóſi. Videns autem Deus quòd multa malítia hóminum eſſet in terra, & cuncta cogitátio cordis intenta eſſet ad malum omni témpore, pœnítuit

eum quòd hóminem fecíſſet in terra. Et tactus dolóre cordis intrínſecùs, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, à fácie terræ, ab hómine uſque ad animántia, à réptili uſque ad vólucres cœli. Pœnitet enim me fecíſſe eos. Noe verò invénit grátiam coram Dómino. Hæ ſunt generatiónes Noe: Noe vir juſtus atque perfectus fuit in generatiónibus ſuis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres filios, Sem, Cham, & Japheth. Corrúpta eſt autem terra coram Deo, & repléta eſt iniquitáte. Cùmque vidíſſet Deus terram eſſe corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam ſuam ſuper terram) dixit ad Noe: Finis univérſæ carnis venit coram me: repléta eſt terra iniquitáte à fácie eórum; & ego diſpérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: manſiúnculas in arca fácies, & bitúmine línies intrínſecùs & extrínſecùs. Et ſic fácies eam:

Tre-

Trecentórum cúbitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, & trigínta cubitórum altitúdo illíus. Fenéſtram in arca fácies, & in cúbito conſummábis ſummitátem ejus: óſtium autem arcæ pones ex látere: deórſum, cœnácula, & tríſtega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii ſuper terram, ut interficiam omnem carnem, in qua ſpíritus vitæ eſt ſubter cœlum. Univérſa quæ in terra ſunt, conſuméntur. Ponámque fœdus meum tecum: & ingrediéris arcam tu, & filii tui, uxor tua, & uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérſæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: maſculíni ſexus & fœminíni. De volúcribus juxta genus ſuum, & de juméntis in génere ſuo, & ex omni réptili terræ ſecúndùm genus ſuum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut poſſint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus eſcis, quæ

mandi poſſunt, & comportâbis apud te: & erunt tam tibi, quàm illis in cibum. Fecit ígitur Noe ómnia, quæ præcéperat illis Deus. Erátque ſexcentórum annórum quando dilúvii aquæ inundavérunt ſuper terram. Rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ, & cataráctæ cœli apértæ ſunt: & facta eſt plúvia ſuper terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingréſſus eſt Noe, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus, uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam: ipſi & omne ánimal ſecúndùm genus ſuum, univérſaque juménta in génere ſuo, & omne quod movétur ſuper terram in génere ſuo, cunctúmque volátile ſecúndùm genus ſuum. Porrò arca ferebátur ſuper aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis ſuper terram: opertíque ſunt omnes montes excélſi ſub univérſo cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua ſuper montes, quos ope-

operúerat. Consúmptaque eſt omnis caro, quæ movebátur ſuper terram, vólucrum, animántium, beſtiárum, omniúmque reptílium quæ reptant ſuper terram. Remánſit autem ſolus Noe, & qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, & ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit ſpíritum ſuper terram, & imminútæ ſunt aquæ. Et clauſi ſunt fontes abyſſi, & cataráctæ cœli: & prohíbitæ ſunt plúviæ de cœlo. Reverſæque ſunt aquæ de terra éuntes & redeúntes: & cœpérunt mínui poſt centum quinquagínta dies. Cùmque transíſſent quadragínta dies, apériens Noe fenéſtram arcæ, quam fécerat, dimíſit corvum: qui egrediebátur, & non revertebátur, donec ſiccaréntur aquæ ſuper terram. Emíſit quoque colúmbam poſt eum, ut vidéret ſi jam

ceſsáſſent aquæ ſuper fáciem terræ. Quæ cùm non inveníſſet ubi requiéſceret pes ejus, revérſa eſt ad eum in arcam: aquæ enim erant ſuper univérſam terram: extendítque manum, & apprehénſam intulit in arcam. Expectátis autem ultrà ſeptem diébus áliis, rurſum dimíſit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad véſperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore ſuo. Intellexit ergo Noe quòd ceſsáſſent aquæ ſuper terram. Expectavítque nihilóminùs ſeptem álios dies: & emíſit colúmbam, quæ non eſt revérſa ultrà ad eum. Locútus eſt autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca tu, & uxor tua, filii tui & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ ſunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quàm in béſtiis & univérſis reptílibus, quæ reptant ſuper terram, educ tecum, & ingredímini ſuper terram: créſcite, & multiplicámini

ſu-

ſuper eam. Egréſſus eſt ergo Noe, & filii ejus; uxor illíus, & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, juménta, & reptília quæ reptant ſuper terram ſecúndùm genus ſuum, egréſſa ſunt de arca. Ædificávit autem Noe altáre Dómino: & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocáuſta ſuper altáre. Odoratúſque eſt Dóminus odórem ſuavitátis. Orémus. Flectámus génua. ℟. Levâte.

Oratio.

DEus, incommutábilis virtus, & lumen ætérnum: réſpice propítius ad totíus Eccléſiæ tuæ mirábile ſacraméntum, & opus ſalútis humánæ, perpétuæ diſpoſitiónis effectu tranquílliùs operáre: totúſque mundus experiátur & vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, & per ipſum redíre ómnia in íntegrum, à quo ſumpsére princípium: Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Prophetia tertia. Geneſ. 22.

IN diébus illis: Tentávit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille reſpóndit: Adſum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem díligis, Iſaac, & vade in terram viſiónis: atque ibi ófferes eum in holocáuſtum ſuper unum móntium quem monſtrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, ſtravit áſinum ſuum: ducens ſecum duos júvenes, & Iſaac filium ſuum. Cùmque concidíſſet ligna in holocáuſtum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros ſuos: Expectáte hìc cum áſino: ego & puer illuc uſque properántes, poſtquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáuſti, & impóſuit ſuper Iſaac filium ſuum: ipſe verò portábat in mánibus ignem & gládium. Cùmque duo pérgerent ſimul, dixit Iſaac pa-

tri

tri ſuo: Pater mi. At ille reſpóndit: Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna: ubi eſt víctima holocáuſti? Dixit autem Abraham: Deus providébit ſibi víctimam holocáuſti, fili mi. Pergébant ergo páriter: & venérunt ad locum, quem oſténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, & déſuper ligna compóſuit: cùmque alligáſſet Iſaac filium ſuum, póſuit eum in altáre ſuper ſtruem lignórum. Extendítque manum, & arrípuit gládium, ut immoláret filium ſuum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui reſpóndit: Adſum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam ſuper púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quòd times Deum, & non pepercíſti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos ſuos, vidítque poſt tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem aſsúmens óbtulit holocáu-

ſtum prò filio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde uſque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham ſecúndò de cœlo, dicens: Per memetípſum jurávi, dicit Dóminus: quia feciſti hanc rem, & non pepercíſti filio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, & multiplicábo ſemen tuum ſicut ſtellas cœli, & velut arénam, quæ eſt in líttore maris: poſſidébit ſemen tuum portas inimicórum ſuórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedíſti voci meæ. Revérſus eſt Abraham ad púeros ſuos, abieruntque Berſabée ſimul, & habitávit ibi. Orémus. Flectámus génua.

℣. Leváte. Oratio.

DEus, fidélium Pater ſumme, qui in toto orbe terrárum, promiſſiónis tuæ filios diffuſa adoptiónis grátia multíplicas: & per paſchále ſacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, ſicut jurá-

juráſti, géntium éfficis patrem: da pópulis tuis dignè ad grátiam tuæ vocatiónis introíre. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia quarta. Exod. 14. f& 15.

IN diébus illis: Factum eſt in vigília matutína, & ecce reſpíciens Dóminus ſuper caſtra Ægyptiórum per colúmnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum: & ſubvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum: Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Iſraélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móyſen: Exténde manum tuam ſuper mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios ſuper currus & équites eórum. Cùmque extendíſſet Móyſes manum contra mare, revérſum eſt primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúſque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverſæque ſunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitus Pha-

Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fuerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, & aquæ eis erant quasi pro muro à dextris & à sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super littus maris, & manum magnam quam exercúerat Dóminus contra eos, timuítque pópulus Dóminum, & credidérunt Dómino, & Móysi fervo ejus. Tunc cécinit Moyses & filii Israel carmen hoc Dómino, & dixérunt.

Tractus. Cantémus Dómino: gloriósè enim honorificátus est: equum & ascensórem projécit in mare: adjútor & protéctor factus est mihi in salútem.

℣. Hic Deus meus, & honorificábo eum: Deus patris mei, & exaltábo eum. ℣. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Ora-

Oratio.

DEus, cujus antíqua mirácula étiam noſtris ſæculis coruſcáre ſentímus, dum quod uni pópulo, à perſecutióne Ægyptíaca liberándo, déxteræ tuæ poténtia contulíſti, id in ſalútem Géntium per aquam regeneratiónis operáris: præſta; ut in Abrahæ filios, & in Iſraelíticam dignitátem, totíus mundi tránſeat plenitúdo. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia quinta. Iſa. 54. g & 55.

HÆc eſt hæréditas ſervórum Dómini, & juſtítia eórum, apud me, dicit Dóminus. Omnes ſitiéntes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite: veníte, émite abſque argénto, & abſque ulla commutatióne, vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem veſtrum non in ſaturitáte? Audíte audiéntes me, & comédite bonum, & delectábitur in craſſitúdine ánima veſtra. Inclináte au-

aurem veſtram, & venîte ad me, audíte, & vivet ánima veſtra, & ſériam vobíſcum pactum ſempitérnum, miſericórdias David fidéles. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce gentem, quam neſciébas, vocábis: & Gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & ſanctum Iſrael, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri poteſt: invocáte eum, dum propè eſt. Derelínquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas, & revertátur ad Dóminum: & miſerébitur ejus: & ad Deum noſtrum: quóniam multus eſt ad ignoſcéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes veſtræ: neque viæ veſtræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia ſicut exaltántur cœli à terra, ſic exaltátæ ſunt viæ meæ à viis veſtris, & cogitatiónes meæ à cogitatiónibus veſtris. Et quómodo deſcéndit imber, &

nix

nix de cœlo, & illuc ultrà non revértitur, sed inébriat terram, & infúndit eam, & germináre eam facit, & dat semen serénti, & panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, & prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, multíplica in honórem nóminis tui quod Patrum fidei spopondísti: & promissiónis filios sacra adoptióne diláta: ut quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum nostrum.

Prophetia sexta. Baruch 3. c

AUdi Israel mandáta vitæ: áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est Israel, quòd in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum

cum mórtuis : deputátus es cum deſcendéntibus in infernum. Dereliquíſti fontem ſapiéntiæ. Nam ſi in via Dei ambuláſſes, habitáſſes útique in pace ſempitérna. Diſce ubi ſit prudéntia, ubi ſit virtus, ubi ſit intelléctus : ut ſcias ſimul ubi ſit longitúrnitas vitæ & victus, ubi ſit lumen oculórum, & pax. Quis invénit locum ejus ? & quis intrávit in theſáuro ejus ? Ubi ſunt príncipes Géntium, & qui dominántur ſuper béſtias, quæ ſunt ſuper terram ? qui in ávibus cœli ludunt, qui argéntum theſaurízant, & aurum, in quo confidunt hómines, & non eſt finis acquiſitiónis eórum ? qui argéntum fábricant, & ſolíciti ſunt, nec eſt invéntio óperum illórum ? exterminati ſunt, & ad ínferos deſcendérunt, & álii loco eórum ſurrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, & habitavérunt ſuper terram : viam autem diſciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, ne-

neque filii eórum ſuſcepérunt eam, à fácie ipsórum longè facta eſt: non eſt audíta in Terra Chánaan, neque viſa eſt in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam quæ de terra eſt, negotiatóres Merrhæ, & Theman, & fabulatóres, & exquiſitóres prudéntiæ & intelligéntiæ: viam autem ſapiéntiæ neſciérunt, neque commemoráti ſunt sémitas ejus. O Iſrael, quàm magna eſt domus Dei, & ingens locus poſſeſſiónis ejus! Magnus eſt, & non habet finem; excélſus & imménſus. Ibi fuérunt gigántes nomin——áti illi, qui ab inítio fuérunt ſtatúra magna, ſciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam diſciplínæ invenérunt: proptéreà periérunt. Et quóniam non habuérunt ſapiéntiam, interiérunt propter ſuam inſipiéntiam. Quis aſcéndit in cœlum, & accépit eam, & edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, & invénit illam? & áttulit

il-

illam ſuper aúrum eléctum ? Non eſt qui poſſit ſcire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus : ſed qui ſcit univérſa, novit eam, & adinvénit eam prudéntia ſua : qui præparávit terram in ætérno témpore, & replévit eam pecúdibus, & quadrupédibus : qui emíttit lumen, & vadit : & vocávit illud, & obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in cuſtódiis ſuis, & lætátæ ſunt : vocátæ ſunt, & dixérunt : Adſumus : & luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic eſt Deus noſter, & non æſtimábitur álius advérſus eum. Hic adinvénit omnem viam diſciplínæ, & trádidit illam Jacob púero ſuo, & Iſrael diléćto ſuo. Poſt hæc in terris viſus eſt, & cum homínibus converſátus eſt. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ſemper Géntium vocatióne multíplicas : concéde propítius ; ut

quos

quos aqua baptíſmatis ábluis, contínua protectióne tueáris. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia ſeptima. Ezech. 37.

IN diébus illis: Facta eſt ſuper me manus Dómini: & edúxit me in ſpíritu Dómini: & dimíſit me in médio campi, qui erat plenus óſſibus: & circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valdè ſuper fáciem campi, síccaque veheménter. Et dixit ad mẽ: Fili hóminis, putáſne vivent oſſa iſta? Et dixi: Dómine Deus, tu noſti. Et dixit ad me: Vaticináre de óſſibus iſtis: & dices eis: Oſſa árida audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his: Ecce ego intromíttam in vos ſpíritum, & vivétis. Et dabo ſuper vos nervos, & ſuccréſcere fáciam ſuper vos carnes, & ſuperexténdam in vobis cutem: & dabo vobis ſpíritum, & vivétis, & ſciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi ſicut præcéperat mihi: factus eſt autem

sónitus prophetánte me , & ecce commótio : & acceſsérunt oſſa ad oſſa , unumquódque ad junctúram ſuam. Et vidi , & ecce ſuper ea nervi , & carnes aſcendérunt : & exténta eſt in eis cutis déſuper , & ſpíritum non habébant. Et dixit ad me : Vaticináre ad ſpíritum , vaticináre fili hóminis , & dices ad ſpíritum : Hæc dicit Dóminus Deus : A quátuor ventis veni ſpíritus , & insúffla ſuper interfectos iſtos , & reviviſcant. Et prophetávi ſicut præcéperat mihi : & ingréſſus eſt in ea ſpíritus , & vixérunt : ſteterúntque ſuper pedes ſuos exércitus grandis nimis valdè. Et dixit ad me : Fili hóminis , oſſa hæc univérſa , domus Iſrael eſt : ipſi dicunt : Aruérunt oſſa noſtra , & périit ſpes noſtra , & abſcíſſi ſumus. Proptéreà vaticináre , & dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus. Ecce ego apériam túmulos veſtros , & edúcam vos de ſepúlchris veſtris , pópulus meus : & indúcam vos in terram

Ifrael. Et ſciétis quia ego Dóminus, cùm aperúero ſepúlchra veſtra, & edúxero vos de túmulis veſtris, pópule meus: & dédero ſpíritum meum in vobis, & vixéritis, & requiéſcere vos fáciam ſuper humum veſtram? dicit Dóminus omnípotens. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte. Oratio.

DEus, qui nos ad celebrándum Paſchále ſacraméntum, utriúſque teſtaménti páginis ínſtruis: da nobis intellígere miſericórdiam tuam; ut ex perceptióne præséntium múnerum, firma ſit expectátio futurórum. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia octava. Iſajæ 4.

APpreheńdent ſeptem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem noſtrum comedémus, & veſtiméntis noſtris operiémur: tantúmmodò invocétur nomen tuum ſuper nos, aufer oppróbrium noſtrum. in die illa, erit germen Dómini in magnificéntia & glória: & fructus terræ

ſub-

ſublímis, & exultátio his qui ſalváti fuerint de Iſrael. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúſalem, ſanctus vocábitur, omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem. Si ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion, & sánguinem Jerúſalem láverit de médio ejus, in ſpíritu judícii, & ſpíritu ardóris. Et creábit Dóminus ſuper omnem locum montis Sion, & ubi invocátus eſt, nubem per diem, & fumum & ſplendórem ignis flammántis in nocte: ſuper omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æſtu, & in ſecuritátem, & abſconſiónem à túrbine, & à plúvia.

Tractus. Iſajæ 5. Vínea facta eſt dilécto in cornu, in loco úberi.

℣. Et macériam circúmdedit, & circumfódit: & plantávit víneam Sorec, & ædificávit turrim in médio ejus. ℣. Et torcúlar fodit in ea: vínea enim Dómini Sábaoth, domus Iſrael eſt.

Oré-

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte. Oratio.

DEus, qui in ómnibus Eccléſiæ tuæ filiis, ſanctórum Prophetárum voce manifeſtáſti, in omni loco dominatiónis tuæ, ſatórem te bonórum séminum, & electórum pálmitum eſſe cultórem: tribue pópulis tuis, qui & vineárum apud te nómine cenſéntur & ségetum: ut, ſpinárum & tribulórum ſqualóre reſecáto, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia nona. Exodi 12.

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móyſen & Aaron in Terra Ægypti: Menſis iſte, vobis princípium ménſium: primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univérſum cœtum filiórum Iſrael, & dícite eis: Décima die menſis hujus tollat unuſquíſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus ut ſufficere poſſit ad veſcéndum agnum, aſsúmet vicínum ſuum,

qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta número rum animárum quæ ſufficere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, annículus: juxta quem ritum tollétis & hœdum. Et ſervábitis eum uſque ad quartamdécimam diem menſis hujus: immolabítque eum univérſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. Et ſument de sánguine ejus, ac ponent ſuper utrúmque poſtem, & in ſuperliminaribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa aſſas igni, & ázymos panes, cum lactúcis agréſtibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, ſed tantùm aſſum igni: caput cum pédibus ejus & inteſtínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo uſque manè. Si quid reſíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes veſtros accingétis, & calceaménta habébitis in pédibus, teneńtes báculos in mánibus, & comedétis feſti-

stinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redémpti tui, non fuísse excelléntius quòd inítio factus est mundus quàm quòd in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus. Qui tecum vivit & regnat.

Prophetia decima. Jonæ 3.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndò, dicens: Surge, & vade in Níniven civitátem magnam: & prædica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, & ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere diérum trium. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi unius: & clamávit, & dixit: Adhuc quadragínta dies, & Nínive

ſubvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: & prædicavérunt jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóre uſque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: & ſurréxit de sólio ſuo, & abjécit veſtiméntum ſuum à ſe, & indútus eſt ſacco, & ſedit in cínere. Et clamávit, & dixit in Nínive ex ore regis, & príncipum ejus, dicens: Hómines, & juménta, & boves, & pécora non guſtent quidquam: nec paſcántur, & aquam non bibant. Et operiántur ſaccis hómines, & juménta, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via ſua mala, & ab iniquitáte, quæ eſt in mánibus eórum. Quis ſcit, ſi convertátur, & ignóſcat Deus: & revertátur à furóre iræ ſuæ, & non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérſi ſunt de via ſua mala: & miſértus eſt pópulo ſuo, Dóminus Deus noſter.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Ora.

Oratio.

DEus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti : da nobis & velle & posse quæ præcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, & piétas actiónum. Per Dóminum nostrum.

Prophetia undecima. Deut. 31. f

IN diébus illis : Scripsit Móyses cánticum, & dócuit filios Israel. Præceptíque Dóminus Jósue filio Nun, & ait : Confortáre, & esto robústus : tu enim introdúces filios Israel in Terram, quam pollícitus sum, & ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit : præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens : Tóllite librum istum, & pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri : ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, & cervícem tuam durissimam. Adhuc vivénte me;

& ingrediénte vobíſcum, ſemper contentiósè egíſtis contra Dóminum: quantò magis cùm mórtuus fuero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus veſtras, atque Doctóres, & loquar audiéntibus eis ſermónes iſtos, & invocábo contra eos cœlum & terram. Novi enim quòd poſt mortem meam iníquè agétis, & declinábitis citò de via, quam præcépi vobis: & occúrrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conſpéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum veſtrárum. Locútus eſt ergo Móyſes, audiénte univérſo cœtu Iſrael, verba cárminis hujus, & ad finem uſque complévit.

Tractus. Deut. 32. Atténde cœlum, & loquar: & áudiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectétur ſicut plúvia elóquium meum: & deſcéndat ſicut ros verba mea.

℣. Sicut imber ſuper gramen, & ſicut nix ſuper fœnum: quia nomen Dómini invocábo.

℣. Date

℣. Date magnitúdinem Deo noſtro: Deus, vera ópera ejus, & omnes viæ ejus judícia. ℣. Deus fidélis, in quo non eſt iníquitas: juſtus & ſanctus Dóminus. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

DEus celſitúdo humílium, & fortitúdo rectórum: qui per ſanctum Móyſen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum ſacri cárminis tui decantatióne voluíſti, ut illa legis iterátio, fieret étiam noſtra diréctio: éxcita in omnem juſtificatárum Géntium plenitúdinem poténtiam tuam, & da lætítiam mitigándo terrórem: ut ómnium peccátis tua remiſſióne delétis, quod denuntiátum eſt in ultiónem, tránſeat in ſalútem. Per Dóminum.

Prophetia duodecima. Dan. 3.

IN diébus illis: Nabuchodónoſor rex fecit ſtátuam áuream, altitúdine cubitórum ſexagínta, latitúdine cubitórum ſex, & ſtátuit eam in campo Dura provínciæ

Babylónis. Itaque Nabuchodónoſor rex miſit ad congregándos sátrapas, magiſtrátus, & júdices, duces, & tyránnos, & præfectos, omnéſque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem ſtátuæ, quam eréxerat Nabuchodónoſor rex. Tunc congregáti ſunt sátrapæ, magiſtrátus, & júdices, duces, & tyránni, & optimátes qui erant in poteſtátibus conſtitúti, & univérſi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem ſtátuæ, quam eréxerat Nabuchodónoſor rex. Stabant autem in conſpéctu ſtátuæ, quam poſúerat Nabuchodónoſor rex: & præco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus, & linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, & fiſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphoníæ, & univérſi géneris muſicórum, cadéntes adoráte ſtátuam áuream, quam conſtítuit Nabuchodónoſor rex. Si quis autem non proſtrátus ado-

rá-

ráverit , eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Poſt hæc ígitur ſtatim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fiſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphoníæ, & omnis géneris muſicórum : cadéntes omnes pópuli, tribus, & linguæ adoravérunt ſtátuam áuream, quam conſtitúerat Nabuchodónoſor rex. Statímque in ipſo témpore accedéntes viri Chaldæi accuſavérunt Judæos : dixerúntque Nabuchodónoſor regi : Rex in ætérnum vive : tu rex poſuíſti decrétum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubæ, fiſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphoniæ, & univérſi géneris muſicórum, proſtérnat ſe, & adóret ſtátuam áuream : ſi quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judæi, quos conſtituíſti ſuper ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Miſach, & Abdénago : viri iſti

contempsérunt, rex, decrétum tuum: deos tuos non colunt, & ſtátuam áuream, quam erexísti, non adórant. Tunc Nabuchodónoſor in furóre & in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Miſach, & Abdénago: qui confeſtim addúcti ſunt in conſpéctu regis. Pronuntiánſque Nabuchodónoſor rex, ait eis: Verè ne Sidrach, Miſach, & Abdénago, deos meos non cólitis, & ſtátuam áuream, quam conſtítui, non adorátis? Nunc ergo ſi eſtis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fiſtulæ, cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphoníæ, omníſque géneris muſicórum, proſtérnite vos, & adoráte ſtátuam, quam feci: quòd ſi non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: & quis eſt Deus, qui erípiet vos de manu mea? Reſpondéntes Sidrach, Miſach, & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónoſor: Non opórtet nos

de

de hac re reſpondére tibi. Ecce enim Deus noſter quem cólimus, poteſt erípere nos de camíno ignis ardéntis, & de mánibus tuis, ò rex, liberáre. Quòd ſi nolúerit, notum ſit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, & ſtátuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónoſor replétus eſt furóre: & aſpéctus faciéi illíus immutátus eſt ſuper Sidrach, Miſach, & Abdénago, & præcépit ut ſuccenderétur fornax séptuplum quàm ſuccéndi conſuéverat. Et viris fortíſſimis de exércitu ſuo juſſit, ut ligátis pédibus Sidrach, Miſach, & Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et confeſtim viri illi vincti cum braccis ſuis, & tiáris, & calceaméntis, & véſtibus, miſſi ſunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam júſſio regis urgébat: fornax autem ſuccénſa erat nimis. Porrò viros illos, qui míſerant Sidrach, Miſach, & Abdénago, interfecit flamma ignis.

Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, & benedicéntes Dómino.

Hìc non dicitur, Flectámus génua. sed tantùm Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum præcónio, præséntium témporum declarâsti mystéria: auge pópuli tui vota placátus: quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

His expletis, si Ecclesia habuerit fontem Baptismalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluviale violaceum, & præcedente Cruce, cum candelabris, & Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero & ministris paratis ad fontem: & interim cantatur sequens Tractus. Psal. 41. Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum:

ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei.

℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, dum dícitur mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc Orationem juxta fontem. ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: & concéde propítius; ut fidei ipsíus sitis, baptísmatis mystério ánimam corpúsque sanctíficet. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea procedit ad Benedictionem fontis, dicens ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, adéſto magnæ pietátis tuæ myſtériis, adéſto ſacraméntis: & ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptíſmatis párturit, Spíritum adoptiónis emítte: ut quod noſtræ humilitátis geréndum eſt miniſtério, virtútis tuæ impleátur effectu. Per Dóminum. in unitáte ejúſdem Spíritus ſancti Deus.

Elevans vocem in modum Præfationis proſequitur.

PEr ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Surſum corda. ℟. Habémus ad Dóminum. ℣. Grátias agámus Dómino Deo noſtro. ℟. Dignum & juſtum eſt. Verè dignum & juſtum eſt, æquum & ſalutáre, nos tibi ſemper & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui invisíbili poténtia, ſacramentórum tuórum mirabíliter operáris effectum:

&

& licèt nos tantis mysteriis exequéndis simus indigni : tu tamen grátiæ tuæ dona non déserens, étiam ad nostras preces, aures tuæ pietátis inclínas. Deus, cujus spíritus super aquas, inter ipsa mundi primórdia ferebátur: ut jam tunc virtútem sanctificatiónis, aquárum natúra concíperet. Deus, qui nocéntis mundi crímina per aquas ábluens, regeneratiónis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut unius ejusdémque eleménti mystério, & finis esset vítiis, & orígo virtútibus. Réspice Dómine in fáciem Eccléſiæ tuæ, & multíplica in ea regeneratiónes tuas, qui grátiæ tuæ affluéntis ímpetu lætíficas civitátem tuam : fontémque baptísmatis áperis toto orbe terrárum Géntibus innovándis : ut tuæ majestátis império, sumat Unigéniti tui grátiam de Spíritu sancto, (Hìc Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum crucis, & eam statim linteo extergit, dicens :)

Qui

Qui hanc aquam regenerándis hominibus præparátam, arcána ſui núminis admixtióne fecúndet: ut ſanctificatióne concépta, ab immaculáto divíni fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies cœléſtis emérgat: Et quos aut ſexus in córpore, aut ætas diſcérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te Dómine, omnis ſpíritus immúndus abſcédat: procul tota nequítia diabólicæ fraudis abſíſtat. Nihil hìc loci hábeat contráriæ virtútis admíxtio: non inſidiándo circúmvolet: non laténdo ſubrépat: non inficiéndo corrúmpat. (Aquam manu tangit.) Sit hæc ſancta & ínnocens creatúra, líbera ab omni impugnatóris incúrſu, & totíus nequítiæ purgáta diſcéſſu. Sit fons vivus, aqua regéne-rans, unda purificans: ut omnes hoc lavácro ſalutífero diluéndi, operánte in eis Spíritu ſancto, perfectæ purgatiónis indulgéntiam

con-

consequántur. (Facit tres cruces supra fontem, dicens:) Unde benedíco te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te in princípio, verbo separávit ab árida: cujus spíritus super te ferebátur. (Hìc manu aquam dividit, & effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:) Qui te de paradísi fonte manáre fecit, & in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit. Qui te in desérto amáram, suavitáte índita fecit esse potábilem, & sitiénti pópulo de petra produxit. Be ✠ nedíco te & per Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galilææ signo admirábili, sua poténtia convértit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit: & à Joánne in Jordáne in te baptizátus est. Qui te unà cum sánguine de látere suo produxit: & discípulis suis jussit, ut credéntes baptizaréntur in te, dicens: Ite, docéte om-

omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus ſancti.

Mutat vocem, & proſequitur in tono Lectionis:

HÆc nobis præcépta ſervántibus, tu Deus omnípotens, clemens adésto: tu benígnus adſpíra. (Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:) Tu has símplices aquas tuo óre benedícito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis poſſunt adhibére corpóribus, ſint étiam purificándis méntibus efficáces.

Hic Sacerdos paululùm demittit Cereum in aquam: & reſumens tonum Præfationis, dicit: Deſcéndat in hanc plenitúdinem fontis virtus Spíritus ſancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterùm profundiùs mergit, aliquantò altiùs repetens. Deſcéndat in hanc. Poſteà Cereum rurſus de aqua extractum, tertiò immergens uſque ad fundum, altiori adhuc voce repetit. Deſcéndat. ut ſuprà.

Et

Et deinde sufflans ter in aquam, secundùm hanc figuram ✠ prosequitur. Totámque hujus aquæ substántiam, regenerándi fecúndet effectu. (Hic tollitur Cereus de aqua, & prosequitur.) Hìc ómnium peccatórum máculæ deleántur: hìc natúra ad imáginem tuam cóndita, & ad honórem sui reformáta princípii, cunctis vetustátis squalóribus emundétur, ut omnis homo sacraméntum hoc regeneratiónis ingréssus, in veræ innocéntiæ novam infántiam renascátur.

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris Ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua, ad aspergendum in domibus, & aliis locis. His peractis, Sacerdos

qui

qui benedicit fontem, infundit de oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens:

Sanctificétur, & fecundétur fons iſte óleo ſalútis renaſcéntibus ex eo, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde infundit de Chriſmate, modo quo ſuprà, dicens:

Infúſio Chríſmatis Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & Spíritus ſancti Paráclíti, fiat in nómine ſanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Poſteà accipit ambas ampullas dicti olei ſancti & Chriſmatis, & de utroque ſimul in modum Crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chríſmatis ſanctificatiónis, & ólei unctiónis, & aquæ baptíſmatis, páriter fiat, in nómine Pa ✝ tris, & Fí ✝ lii, & Spíritus ✝ ſancti. ℟. Amen.

Tunc miſcet ipſum oleum cum aqua, & ſpargit manu ſua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizat more conſueto. Deinde revertentibus Sacerdo-

dote & miniſtris ad Altare, cantantur Litaniæ à duobus clericis, & Chorus idem ſimul repetit, ut dicitur infrà.

¶ Ubi verò non eſt fons Baptiſmalis, finita ultima Prophetia cum ſua Oratione, celebrans caſulam deponit, & cum miniſtris ante Altare procumbit: & aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio Chori à duobus cantoribus, utroque Choro idem ſimul reſpondente. Cùm autem perventum fuerit ad ℣. Peccatóres, te rogámus. Sacerdos & miniſtri ſurgunt, & accedentes ad Sacriſtiam, induuntur paramentis albi coloris pro Miſſa ſolemniter celebranda: & interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur ſolemniter, Kyrie eléiſon. & repetuntur, ut in Miſſa moris eſt.

KYrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Chriſte audi nos.

Chri-

Chriſte exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum ſpirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.

Om-

Omnes ſancti Apóſtoli & Euangelíſtæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſsóres, oráte.
Omnes ſancti Doctóres, oráte.
Sancti Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francíſce, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.

Om-

Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius eſto, Parce nobis Dómine.
Propítius eſto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per myſtérium ſanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptíſmum & ſanctum jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & paſſiónem tuam, líbera nos Dómine.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera nos Dómine.
Per ſanctam reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem aſcenſiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus ſancti Pa-

Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut domnum Apoſtólicum & omnes Eccleſiáſticos órdines in ſancta Religióne conſerváre digneris, te rogámus.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut régibus & princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut noſmetípſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.
Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Chriſte audi nos.

Chriſte exáudi nos.

Hìc cantores ſolemniter incipiunt, Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. & ter ſingula repetuntur.

Interim Sacerdos cum miniſtris in paramentis albis accedit ad Altare, & dicto Pſalmo, Júdica me Deus. cum Glória Patri. facit confeſſionem, ut moris eſt, in loco conſueto: deinde aſcendens, oſculatur Altare, incenſat more ſolito, & finitis à Choro, Kyrie eléiſon. incipit ſolemniter, Glória in excélſis. fol. 171. & pulſantur

tur campanæ. Postea Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ resurrectiónis illústras: consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis Spíritum quem dedísti; ut córpore & mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Cap. 3.

FRatres, Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cùm Christus apparúerit, vita

vestra : tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

Finita Epistola Celebrans incipit, Allelúja.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim : & Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem. Posteà Chorus prosequitur.

℣. Psal. 117. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Deinde dicitur Tractus. Psal. 116. Laudáte Dóminum omnes Gentes : & collaudáte eum omnes pópuli.

℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Euangelium non portantur luminaria, sed tantùm incensum : petitur benedictio, & alia fiunt de more.

Sequéntia sancti Euangélii secùndùm Matthæum. Cap. 28.

VEspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit

nit María Magdaléne, & áltera María vidére sepúlchrum. Et ecce terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cœlo: & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, & vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quòd Jesum, qui crucifixus est, quæritis, non est hìc, surréxit enim, sicut dixit. Veníte, & vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et citò eúntes, dícite discípulis ejus quia surréxit: & ecce præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis.

Non dicitur, Credo; sed finito Euangelio Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum. Postea, Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo, dicitur, Glória Patri.

Secreta.

SUscipe, quæsumus Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut Paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Præfatio.

VErè dignum & justum est, æquum & salutáre, Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimùm nocte gloriósiùs prædicáre, cùm Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, & vitam resurgéndo reparávit. Et ídeò cum Angelis & Archángelis, cum Thronis & Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli & terra glória tua. Hosánna

in

in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Infra actionem.

COmmunicántes, & noctem sacratíssimam celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndùm carnem; sed & memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper vírginis Maríæ, genitrícis ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi,

HAnc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regenerâre dignátus es ex aqua & Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus Dómine, ut placátus accípias, &c.

Dicitur, Pax Dómini sit semper vobíscum. sed pacis oculum non datur. Agnus Dei, non dicitur, nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja. & Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, & Fílio.

Sicut erat in princípio.

Aña. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, & Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat, Véspere autem sábbati. Et prosequitur Chorus, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Deinde cantatur

Canticum beatæ Mariæ virginis. Lucæ 1. c

MAgnificat * ánima mea Dóminum:

Et

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.

Glória Patri, & Fílio.

Fit incensatio, ut aliàs in Vesp.

Repetita Antiphona, Celebrans dicit: ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde dicit Dóminus vobíscum.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat: Ite missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et Sacerdos dicto, Pláceat tibi sancta Trínitas. dat benedictionem more solito.

Extra Chorum, dicto Pater noster, & Ave María, Vesperæ inchoantur absolutè ab Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, & Fílio. Sicut erat.

An-

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, & ℣. non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdalénæ, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Canticum. Magníficat. 392. cum Glória Patri. Et repetitur Antiphona. Véspere autem sábbati.

Deinde Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Deinde additur Pater noster. & nihil aliud.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, & finem perfectum concédat nobis Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petri 5. c

FRatres, Sóbrii eſtóte, & vigiláte: quia adversárius veſter diábolus tamquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret: cui resíſtite fortes in fide. Tu autem Dómine, miſerére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram.

Pater noſter. dicitur totum ſecretò.

Deinde fit Confeſſio communis alternatim.

Et facta abſolutione dicitur ℣.

COnvérte nos Deus ſalutáris noſter. ℟. Et avérte iram tuam à nobis. ℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dó-

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri. Sicut erat.
Et amplius non dicitur, Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, sed ejus loco deinceps dicitur, Allelúja.
Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi consueti. 205.
Hymnus, Capitulum, & ℟.br. non dicuntur.
Antiph. Vésperę autem sábbati.
Canticum Simeonis. Luc. 2. e
NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace.
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod paráfti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri, & Filio.
Aña. Vésperę autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.
℣. Dó-

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio.
VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle? Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
Benedíctio. Benedícat & custódiat nos omnípotens & misércors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.
Antiphona.
REgína cœli lætáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre allelúja,
Resurréxit sicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.
℣. Gaude & lætáre virgo María, allelúja.
℟. Quia surréxit Dóminus verè, allelúja.
Ora-

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta quæsumus ; ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secretò, Pater noster, Ave María, & Credo.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater noſter. Ave María. Credo. ſecretò. Deinde clara voce dicitur ℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen. Allelúja.

Invitatorium. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja.

Repetitur. Surréxit Dóminus verè, allelúja. Pſalmus 94.

Eníte, exultémus Dómino: jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus faciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Surréxit Dóminus verè, allelúja.

Quóniam Deus magnus Dóminus,

nus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit. Allelúja.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus ante Deum; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Surréxit Dóminus verè, allelúja. Hódie si vocem ejus audiéritis; nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea. Allelúja.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si in-

introíbunt in réquiem meam. Surréxit Dóminus verè, allelúja. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen. Allelúja. Surréxit Dóminus verè, allelúja.

Hymni & Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, uſque ad Veſperas Sabbati in Albis, nec Verſiculi, niſi in Nocturno.

Ad Nocturnum, Antiphona.

Ego ſum qui ſum, & consílium meum non eſt cum ímpiis, ſed in lege Dómini volúntas mea eſt, allelúja.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus â fácie terræ.
Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.
Glória Patri, & Fílio.
Aña. Ego sum qui sum, & consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.
Aña. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Di-

Dirumpámus víncula eórum : * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis , irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.
Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus , * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam , * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea , * & tamquam vas figuli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * & exultáte ei cum tremóre.
Appreheéndite diſciplínam , ne quando iraſcátur Dóminus , * & pereátis de via juſta.

Cùm

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.
Glória Patri.
Aña. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.
Aña. Ego dormívi, & somnum cepi: & exurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quó-

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Glória Patri.
Aña. Ego dormívi , & somnum cepi : & exurréxi , quóniam Dóminus suscépit me , allelúja , allelúja. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro , allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno , allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum , & miserére nobis , qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Marcum. Lectio i. Cap. 16.
IN illo témpore : María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 21. in Euangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, quòd sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, & ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profectò illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quæ vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

Tu

Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.
℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & super eum sedit, & dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifixum quæritis: jam surréxit: veníte, & vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, & obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto & repetitur ℟. Angelus Dómini usque ad ℣.
Deinde dicitur ℣. Jube domne benedícere. Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

NOtándum verò nobis est, quidnam sit, quòd in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid verò per déxteram, nisi perpétua vita designátur?

Unde in Cánticis canticórum scríptum est : Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor nóster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, rectè Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit : quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ ? Sed ut fateámur vériùs, & suæ dicámus, & nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio & nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit : & Angelórum festívitas éxtitit, quia nos revocándo ad cœléstia, eórum númerum implévit. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Cùm transísset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, † Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valdè manè una

Sab-

Sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam ſole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Ad ſocietátem cívium ſupernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen. Lectio iii.

IN ſua ergo ac noſtra feſtivitáte Angelus in albis véſtibus appáruit: quia dum nos per reſurrectiónem Domínicam ad ſupérna redúcimur, cœléſtis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes feminas affatur, audiámus. Nolíte expavéſcere. Ac ſi apértè dicat: Páveant illi, qui non amant advéntum ſupernórum cívium: pertiméſcant, qui carnálibus deſidériis preſſi, ad eórum ſe ſocietátem pertíngere poſſe deſpérant. Vos autem cur pertiméſcitis, quæ veſtros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuíſſe deſcríbens, ait: Erat aſpéctus ejus ſicut fulgur, & veſtiménta ejus ſicut nix. In fúlgure étenim terror timóris eſt, in nive autem

blandiméntum candóris. Tu autem Dómine miserére nobis.
℟. Deo grátias.

Hymnus SS. Ambrosii & Augustini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem: omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli: tibi cœli, & univérsæ potestátes:
Tibi Chérubim & Séraphim: incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra: majestátis glóriæ tuæ.
Te glorióſus Apostolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis número.
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum, sancta confitétur Eccléſia,
Patrem imménsæ majestátis,
Venerándum tuum verum, & únicum Fílium,

San-

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ Chriſte.
Tu Patris ſempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum ſuſceptúrus hóminem: non horruíſti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo: aperuíſti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei ſedes: in glória Patris.
Judex créderis eſſe ventúrus.
Te ergo quæſumus, tuis fámulis súbveni: quos pretióſo sánguine redemíſti.
Ætérna fac cum ſanctis tuis: in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine: & bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos: & extólle illos uſque in ætérnum.
Per síngulos dies, benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in ſæculum: & in ſæculum ſæculi.
Dignáre Dómine die iſto: ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miserére nostri Dómine : miserére nostri.
Fiat misericórdia tua Dómine super nos : quemádmodum sperávimus in te.
In te Dómine sperávi : non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES, ℣.
DEus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum, Amen. Allelúja.
Ant. Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum, allelúja, allelúja. Psalmus 92.
DOminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc, * à sæculo tu es.

Ele-

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.
Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.
Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum. Glória Patri.
Aña. Angelus autem Dómini deſcéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & ſedébat ſuper eum, allelúja, allelúja.
Aña. Et ecce terræmótus factus eſt magnus: Angelus enim Dómini deſcéndit de cœlo, allelúja.

Pſalmus 90.

Jubiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.
Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.
Pópulus ejus, & oves páſcuæ

ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus. Glória Patri.

Antiphona. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja. Aña. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Psalmus 62.

DEus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: *

& in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum , in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo , adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Deo , laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri , & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.
Benedícat nos Deus Deus noſter, benedícat nos Deus : * & métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri.
Aña. Erat autem aſpéctus ejus ſicut fulgur, veſtiménta autem ejus ſicut nix, allelúja, allelúja.
Aña. Præ timóre autem ejus extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui, allelúja.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cœli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino : * benedí-

dícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite ſol & luna Dómino: * benedícite ſtellæ cœli Dómino.
Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis & æſtus Dómino: * benedícite frigus & æſtus Dómino.
Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.
Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.
Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.
Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béſtiæ & pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.
Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.
Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino: * benedícite ſervi Dómini Dómino.
Benedícite ſpíritus & ánimæ juſtórum Dómino: * benedícite ſancti & húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Míſael Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula.
Benedicámus Patrem & Fílium cum ſancto Spíritu: * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſæcula.
Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſæcula.
Antiphona. Præ timóre autem ejus extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui, allelúja.

An-

Antiphona. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quòd Jesum quæritis, allelúja.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: & & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.
Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Confessio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cántate Dómino cánticum novum: * laus ejus in Eccléfia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exal-

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis:

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus. Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri.

Antiphona. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quòd Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus, & ℣. non dicuntur, sed eorum loco Antiphona.

HÆc dies, quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et valdè manè una Sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi;

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eorum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Glória Patri.

Antiphona. Et valdè manè una Sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Ora-

Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reseráſti: vota noſtra, quæ præveniéndo aſpíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Sic dicitur in Veſperis & Laudibus tantùm uſque ad Veſperas Sabbati in Albis excluſivè.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace.

℟. Amen.

AD PRIMAM.

Poſt Deus in adjutórium. & Glória Patri. dicuntur Pſalmi Deus in nómine tuo. Beáti immaculáti. & Retríbue. ut ſuprà. 150. quibus finitis dicitur Antiphona. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea.

Po-

Posteà Oratio.

DÓmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti: tua nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Posteà Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dó-

℟. Dómine ad adjuvándum me festína: Et dicitur ter: ultimò additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige filios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hìc, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Ju-

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Benedicite.

℟. Deus. Benedictio. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perdúcat ætérnam: & fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Tertiam, Sextam, & Nonam, post Deus in adjutórium. & Glória Patri. dicuntur Psalmi, ut suprà. 154. quibus finitis, dicitur Antiphona. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea.

Po-

Postea Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reseráfti: vota nostra, quæ prævenièndo aspíras, étiam adjuvándo prosequere. Per eúmdem Dóminum.

AD MISSAM.

Statio ad sanctam Mariam majorem.

Introitus.

RESurréxi, & adhuc tecum sum, allelúja: posuísti super me manum tuam, allelúja: mirábilis facta est sciéntia tua, allelúja, allelúja.

Psalm. Dómine probásti me, & cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reseráfti: vota nostra, quæ prævenièndo aspíras, étiam adjuvándo prosequere. Per eúmdem Dóminum.

Lé-

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 5. c.

FRatres, Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, & nequítiæ; sed in ázymis sinceritátis, & veritátis.

Graduale. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Allelúja, allelúja. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus.

Sequentia.

VIctimæ Pascháli laudes ímmolent Christiáni. Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres: Mors & vita duéllo conflixére mirándo: dux vitæ, mórtuus regnat vivus. Dic nobis María, quid vidísti in via? Sepúlchrum Christi vi-

vivéntis, & glóriam vidi resurgéntis; Angélicos testes, sudárium & vestes. Surréxit Christus spes mea: præcédet vos in Galilæam. Scimus Christum surrexísse à mórtuis verè: tu nobis victor Rex miserére, Amen. Allelúja.

Sequentia dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusivè.

Sequéntia sancti Euangélii secúndùm Marcum. Cap. 16.

IN illo témpore: María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata ut veniéntes úngerent Jesum. Et valdè manè una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valdè. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, & obstupuérunt. Qui dixit illis: Nolíte expavéscere: Jesum quæritis Nazarénum, cru-

crucifixum: surréxit, non est hic: ecce locus ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus, & Petro, quia præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Credo. ut suprà. 176.

Offertorium. Terra trémuit, & quiévit, dum resúrgeret in judício Deus, allelúja.

Secreta.

SUscipe, quæsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut Paschálibus initiáta mystériis: ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

Præfatio.

VErè dignum & justum est, æquum & salutáre, Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimùm die glorióstùs prædicáre, cùm Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, & vitam resurgéndo reparávit. Et ídeò cum Angelis & Archángelis, cum

Thronis & Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis. Infra actionem.

COmmunicántes, & diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndùm carnem: sed & memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper vírginis Maríæ, genitrícis ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi: sed & beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis & Pauli, Cosmæ & Damiáni,

& ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Sequitur.

HAnc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regenerâre dignátus es ex aqua & Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus Dómine, ut placátus accípias, diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, & in electórum tuórum júbeas grege numerâri. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem tu Deus, &c.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusivè.

Communio. Pascha nostrum immolátus est Christus, allelúja: ítaque epulémur in ázymis sinceri-

tátis & veritátis, allelúja, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Post Dóminus vobíscum, dicitur, Ite missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusivè.

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum, allelúja, allel. Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:

Do-

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * propterèà exaltábit caput. Glória.
Antiphona. Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum, allelúja, allelúja.
Antiphona. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Confessio & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

In-

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Glória Patri, & Fílio.
Aña. Et ecce terræmótus factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja.
Aña. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, & miserátor, & justus.
Jucúndus homo qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit juſtus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus: * non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.
Diſpérſit, dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit & iraſcétur, déntibus ſuis fremet & tabéſcet: * deſidérium peccatórum períbit.
Glória Patri, & Fílio.
Antiphona. Erat autem aſpéctus ejus ſicut fulgur, veſtiménta autem ejus ſicut nix, allelúja, allelúja.
Antiphona. Præ timóre autem ejus extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui, allelúja.

Pſalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

A ſo-

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?
Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo: * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri, & Fílio.
Antiphona. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui, allelúja.
Antiphona. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quòd Jesum quæritis, allelúja.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:
Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.
Quid est tibi mare, quòd fugísti: * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes exultástis sicut aríetes, * & colles sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.
Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, & veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum & aurum, * opera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Ma-

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * & omnes qui confidunt in eis.
Domus Iſrael ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.
Domus Aaron ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.
Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.
Dóminus memor fuit noſtri: * & benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Iſrael: * benedíxit dómui Aaron:
Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus ſuper vos; * ſuper vos, & ſuper filios veſtros.
Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes qui deſcéndunt in infernum:
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſæculum.
Glória Patri, & Fílio.
Antiphona. Reſpóndens autem Angelus, dixit muliéribus : Nolíte timére: ſcio enim quòd Jeſum quæritis, allelúja.
Et ſic dicitur uſque ad Veſperas Sabbati.
Poſteà Antiphona. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exultémus & lætémur in ea.
Ad Magnificat, Antiphona.
Et reſpiciéntes vidérunt revolútum lápidem : erat quippe magnus valdè, allelúja.
Canticum B. Mariæ virginis.
Luc. 1. e
MAgnificat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo.
Quia reſpéxit humilitátem ancíl-
læ

læ ſuæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui potens eſt: * & ſanctum nomen ejus.
Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui.
Depóſuit poténtes de ſede, * & exaltávit húmiles.
Eſuriéntes implévit bonis: * & dívites dimíſit inánes.
Suſcépit Iſrael púerum ſuum: * recordátus miſericórdiæ ſuæ.
Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & sémini ejus in ſæcula. Glória Patri.
Antiphona. Et reſpiciéntes vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valdè, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reſeráſti: vota noſtra, quæ præveniéndo aſpiras, étiam adjuvándo pro-

proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Dicto ℣. Jube domne. ℟ratres, Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster. & facta Confessione & Absolutione, post ℣. Convérte nos Deus. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja. dicuntur Psalmi consueti. 205. quibus finitis, dicitur Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Canticum Simeonis. Luc. 2. e

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod paráfti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri.

Postcà Antiph. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea. ℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus. Oratio.

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedíctio. Benedícat & custódiat nos omnípotens & misércors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Antiphona.

REgína cœli lætáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit sicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude & lætáre virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus verè, allelúja. Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Chri-

Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secretò, Pater noster, Ave María, & Credo.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Antiphonæ, & Psalmi ad Nocturnum & Laudes, dicuntur ut suprà in die Paschæ. 401. per totam Octavam.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio.

EXáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, & miserére nobis, qui cum Patre & Spí-

Spíritu ſancto vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bñó. Euangélica léctio ſit nobis ſalus & protéctio. ℟. Amen.
Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 24. b
IN illo témpore: Duo ex diſcípulis Jeſu ibant ipſa die in caſtéllum, quod erat in ſpátio ſtadiórum ſexagínta ab Jerúſalem, nómine Emmaus. Et réliqua.
Homilía ſancti Gregórii Papæ.
Homilia 23. in Euangelia.
AUdíſtis, fratres chariſſimi, quia duóbus diſcípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, ſed tamen de ſe loquéntibus, Dóminus appáruit: ſed eis ſpéciem, quam recognóſcerent, non oſténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipſos agebátur intus in óculis cordis. Ipſi namque apud ſemetípſos intus & amábant, & dubitábant: eis autem Dóminus foris & præſens áderat,

& quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. María Magdaléne, & áltera María, ibant dilúculò ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hìc, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja.

℣. Et valdè manè una Sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole : & introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

VErba quidem cóntulit, durítiam intellectus increpávit: sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit : & tamen quia adhuc in eórum córdibus pe-

peregrínus erat à fide, ſe ire lóngiùs finxit. Fingere namque, compónere dícimus: unde & compoſitóres luti, figulos vocámus. Nihil ergo ſimplex Véritas per duplicitátem fecit: ſed talem ſe eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, ſi hi, qui eum etſi necdum ut Deum dilígerent, ſaltem ut peregrínum amáre potuíſſent. Tu autem Dómine miſerére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Surréxit paſtor bonus, qui ánimam ſuam póſuit pro óvibus ſuis, & pro grege ſuo mori dignátus eſt: * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Etenim Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus. Allelúja.

Glória Patri. Allelúja.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad ſocietátem cívium ſupernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

SEd quia eſſe extránei à charitáte non póterant hi, cum quibus

bus Véritas gradiebátur: eum ad hospítium quasi peregrinum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cùm illic scriptum sit: Et coegérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solùm invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt: & Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt: quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, & dignátus est cognósci dum páscitur. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. 412.

Ad Laudes, & alias Horas, om-

omnia dicuntur ut suprà in die Paschæ. 414.

Ad Benedictus, Antiphona.

Jesus junxit se discípulis suis in via, & ibat cum illis: óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent: & increpávit eos, dicens: O stulti & tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúja.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschá-li, mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono proséquere: ut & perfectam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum.

AD MISSAM.

Statio ad sanctum Petrum.

Introitus.

INtrodúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac & mel, allelúja: & ut lex Dómini semper sit in ore vestro, allelúja, allelúja.

Psalmus. Confitémini Dómino,

& invocáte nomen ejus : annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschá-li, mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono proséquere; ut & perfectam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Léctio Actuum Apostolórum. Cap. 10.

IN diébus illis : Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim à Galilæa, post baptísmum quod prædicávit Joánnes, Jesum à Názareth : quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, & virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, & sanándo omnes oppréssos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, & Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno.

gno. Hunc Deus suscitávit tértia die, & dedit eum manifestum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo: nobis, qui manducávimus & bíbimus cum illo, postquam resurréxit à mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári, quia ipse est, qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Graduale. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea. ℣. Dicat nunc Israel, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Allelúja, allelúja. ℣. Angelus Dómini descéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & sedébat super eum.

Sequentia. Víctimæ Paschali. cum Allelúja, in fine, ut suprà in Dominica Paschæ, fol. 431.

Sequéntia sancti Euangélii secúndùm Lucam. Cap. 24. b

IN illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur, & secum quærerent: & ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos conférтis ad ínvicem ambulántes, & estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, & non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt: De Jesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere & sermóne coram Deo & omni pópulo: Et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes & príncipes nostri in damnatió-

tiónem mortis , & crucifixérunt eum . Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel : & nunc super hæc ómnia , tértia dies est hódie quòd hæc facta sunt. Sed & mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos , quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum , &, non invénto córpore ejus , venérunt , dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse , qui dicunt eum vívere . Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum , & ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt , ipsum verò non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti , & tardi corde ad credéndum , in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! Nónne hæc opórtuit pati Christum , & ita intráre in glóriam suam ? Et incípiens à Móyse & ómnibus Prophétis , interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo , quò ibant : & ipse se finxit lóngiùs ire. Et coegérunt illum , dicéntes:

Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, & inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, & benedíxit ac fregit, & porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, & cognovérunt eum: & ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nónne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, & aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem: & invenérunt congregátos úndecim, & eos qui cum illis erant, dicéntes: Quòd surréxit Dóminus verè, & appáruit Simóni. Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via: & quómodo cognovérunt eum in fractióne panis. Credo.

Offertorium. Angelus Dómini descéndit de cœlo, & dixit muliéribus: Quem quæritis, surréxit sicut dixit, allelúja. Secreta.

SUscipe, quæsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut Paschálibus ini-

initiáta mysteriis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

Communio. Surréxit Dóminus, & appáruit Petro, allelúja.

Postcommunio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácies pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

AD VESPERAS.

Omnia ut suprà in Dominica Paschæ. 436. exceptis Antiphona & Oratione, quæ dicuntur ut infrà.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, & estis tristes? allelúja.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschá-li, mundo remédia contulísti? pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono proséquere; ut & perfectam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Antiphonæ, & Psalmi ad Nocturnum & Laudes, dicuntur ut suprà in die Paschæ. 401.

℣. Súrrexit Dóminus verè, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja.
Pater noster. Absolutio.

IPsíus píetas & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.
Bño. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam. Lectio i. Cap. 24. c

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, & dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi. Lib. 10. Comment. in Lucam, cap. 24. ante finem.

MIrum, quo modo se natúra corpórea, per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, vi-

visíbili conſpéctu ; tangi fácilis , difficilis æſtimári . Dénique conturbáti diſcípuli æſtimábant ſe ſpíritum vidére . Et ídeò Dóminus, ut ſpéciem nobis reſurrectiónis oſténderet, Palpáte, inquit, & vidéte, quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, ſed per reſurrectiónis qualitátem, impérvia uſu clauſa penetrávit . Nam quod tángitur , corpus eſt: quod palpátur, corpus eſt. Tu autem Dómine miſerére nobis.
℟. Deo grátias.
℟. Virtúte magna reddébant Apóſtoli, * Teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri , allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu ſancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Teſtimónium.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum. ℟. Amen.

Lectio ii.

IN córpore autem reſurgémus. Seminátur enim corpus animá-

le, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpotè adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solùm fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quòd vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens: tales illic Mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

℣. Sapiéntia requiéscit in cordé ejus, & prudéntia in sermóne oris illíus. Favus distíllans. Glória Patri. Favus distíllans. ℣. Jube domne benedícere.

Be-

Benedictio. Ad ſocietátem cívium ſupernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen. Lectio iii.
ET quóniam ſermo huc noſter eváſit, conſiderémus qua grátia ſecúndùm Joánnem credíderint Apóſtoli, qui gavíſi ſunt; ſecúndùm Lucam quaſi incréduli redarguántur: ibi Spíritum ſanctum acceperint, hic ſedére in civitáte jubeántur, quoadúſque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quaſi Apóſtolus majóra & altióra tetigíſſe, hic ſequéntia, & humánis próxima: hic hiſtórico uſus circúitu, ille compéndio: quia & de illo dubitári non poteſt, quia teſtimónium perhibet de iis, quibus ipſe intérfuit, & verum eſt teſtimónium ejus, & ab hoc quoque, qui Euangelíſta eſſe méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii ſuſpiciónem æquum eſt propulsári: Et ídeò verum putámus utrúmque; non ſententiárum varietáte, nec perſonárum diverſitáte diſtínctum. Nam

etſi primò Lucas eos non credidíſſe dicat, póſteà tamen credidíſſe demónſtrat: & ſi prima conſideréмus, contrária ſunt: ſi ſequéntia, certum eſt convenire. Tu autem Dómine miſerére nobis.

℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. 412.

Ad Laudés, & alias Horas, omnia dñr ut ſuprà in die Paſchæ. 414.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut ſacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

AD MISSAM.

Statio ad ſanctum Paulum.

Introitus.

AQua ſapiéntiæ potávit eos, allelúja: firmábitur in illis, & non flectétur, allelúja: & exaltábit eos in ætérnum, allel. allel.

Pſal-

Psalmus. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper fœtu multíplicas: concéde famulis tuis; ut ſacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Cap. 13.

IN diébus illis: Surgens Paulus, & manu ſiléntium indícens, ait: Viri fratres, filii géneris Abraham, & qui in vobis timent Deum, vobis verbum ſalútis hujus miſſum eſt. Qui enim habitábant Jerúſalem, & príncipes ejus, ignorántes Jeſum, & voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: & nullam cauſam mortis inveniéntes in eo, petiérunt à Piláto, ut interficerent eum. Cùmque conſummáſſent ómnia, quæ de eo ſcripta erant, deponéntes eum de ligno, poſuérunt

eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum à mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit filiis nostris, resúscitans Jesum Christum Dóminum nostrum.

Graduale. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea. ℣. Dicant nunc, qui redémpti sunt à Dómino: quos redémit de manu inimíci, & de regiónibus congregávit eos.

Allelúja, allelúja. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, qui pro nobis pepéndit in ligno.

Sequentia. Víctimæ Pascháli. ut suprà in Dominica Paschæ. 431.

Sequéntia sancti Euangélii secúndùm Lucam. Cap. 24. e

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, &

& dicit eis : Pax vobis : ego sum, nolíte timére. Conturbáti verò, & contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis : Quid turbáti estis, & cogitatiónes ascéndunt in corda vestra ? Vidéte manus meas, & pedes, quia ego ipse sum : palpáte, & vidéte : quia spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habére. Et cùm hoc dixísset, osténdit eis manus, & pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, & miránti-bus præ gáudio, dixit : Habétis hìc áliquid, quod manducétur ? At illi obtulérunt ei partem piscis assi, & favum mellis. Et cùm manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est implére ómnia, quæ scripta sunt in lege Móysi, & Prophétis, & Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum ut intellígerent Scriptúras. Et dixit eis : Quóniam sic scriptum est,

& ſic oportébat Chriſtum pati, & resúrgere à mórtuis tértia die: & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remiſſiónem peccatórum in omnes Gentes.

Credo.

Offertorium. Intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: & apparuérunt fontes aquárum, allelúja.

Secreta.

SUſcipe Dómine fidélium preces cum oblatiónibus hoſtiárum: ut per hæc piæ devotiónis officia, ad cœléſtem glóriam tranſeámus. Per Dóminum.

Communio. Si conſurrexíſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite, ubi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens, allelúja: quæ ſurſum ſunt sápite, allelúja.

Poſtcommunio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: ut Paſchális percéptio ſacraménti, contínua in noſtris méntibus perſevéret. Per Dóminum noſtrum.

AD

AD VESPERAS.

Omnia ut suprà in Dominica Paschæ. 436. exceptis Antiphona & Oratione, quæ dicuntur ut infrà.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidéte manus meas & pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

Oratio.

DEus, qui Eccléstam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum viyéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

¶ Infra Octavam Paschæ non fit de aliquo Festo Duplici vel Semiduplici, sed post Octavam celebrantur. De Simplicibus autem occurrentibus post hoc triduum fit tantùm commemoratio, ut infrà. 487.

FERIA QUARTA.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster. Absolutio. A víncu-lis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens & misércors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube

℣. Jube domne benedícere.
Bño. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.
Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem. Lectio i. Cap. 21.
IN illo témpore: Manifestávit se íterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant símul Simon Petrus & Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.
Homília sancti Gregórii Papæ. Homilia 24. in Euangelia.
LEctio sancti Euangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: & cùm Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, & aspíciens retrò, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítiùs vidétur: quia ni-

nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.
℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtùtem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.
Bño. Divínum auxílium mâneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

NAm piscatórem Petrum, Matthæum verò teloneárium scimus: & post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus verò ad telónei negótium non resédit: quia áliud est, victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque ne-

negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt Quæ ergo ad peccátum implicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat. Tu autem Dómine.

℟. Ego sum vitis vera, & vos pálmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

Bño. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

QUæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festínè cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se cásuum tumúltibus, &

un-

undis vitæ corruptíbilis illídit ? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur ? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat. Tu autem Dómine.

Te Deum laudámus. 412.

Ad Benedictus, Antiphona.

Míttite in déxteram navígii rete, & inveniétis, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitátæ lætíficas : concéde propítius ; ut per temporália festa quæ ágimus, pervenire ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Jesus discípulis suis : Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, & traxit rete in terram plénum magnis píscibus, allelúja.

FERIA QUINTA.

℣. Surréxit Dóminus de ſepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine Jeſu Chriſte preces ſervórum tuórum, & miſerére nobis, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio ſit nobis ſalus & protéctio. ℟. Amen.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem. Lectio 1. Cap. 20. c

IN illo témpore: María ſtabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit ſe, & proſpéxit in monuméntum: & vidit duos Angelos in albis, ſedéntes. Et réliqua.

Homilía ſancti Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Euangelia.

MAría Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: & vox Veritátis im-

implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multùm. Quæ enim priùs frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos: ac deínde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris plorans. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: † Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cùm ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum: & vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Be-

Benedictio. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum.

℟. Amen. Lectio ii.

QUa in re pensándum eſt, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monuménto Dómini, étiam diſcípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, & amóris ſui igne ſuccénſa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat deſidério. Unde cóntigit, ut eum ſola tunc vidéret, quæ remánſerat ut quæreret, quia nimírum virtus boni óperis, perſeverántia eſt: & voce Veritátis dícitur: Qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. Tu autem Dómine.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja.

℣. Recedéntibus diſcípulis, non recedébam, & amóris ejus igne ſuccénſa, ardébam deſidério.

Et

Et dum flerem. Glória Patri. Et dum flerem.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

MAría ergo cùm fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum. Certè jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quòd se íterùm inclínat, íterùm vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo priùs, & mínimè invénit: perseverávit ut quæreret; unde & cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, & crescéntia cáperent quod invenísset. Tu autem Dómine miserére nobis.

Te Deum laudámus. 412.

Ad Benedictus, Antiphona.

María stabat ad monuméntum plorans, & vidit duos Angelos in al-

albis, sedéntes, & sudárium quod fuerat super caput Jesu, allelúja.

Oratio.

DEus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, & pietas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum: si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja: & ego eum tollam, allelúja.

FERIA SEXTA

℣. Surréxit Dñs verè, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allel. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietas & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum. Lectio i. Cap. 28. d

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in mon-

montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri. Lib. 4. Comment. in Matth. in fine.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur: licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstiùs osténditur Thomæ, & latus láncea vulnerátum, & manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra. Illi potéstas data est, qui paulò antè crucifixus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem & in terra potéstas data est: ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet & in terris. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: ✝ Pax vobis, allelúja:

ga-

gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cùm fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, & stetit in médio eórum, & dixit eis. Pax vobis. Bño. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

EUntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Primùm docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi antè ánima fidei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti: ut quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja.

℣. Mór-

℣. Mórtuus eſt propter delícta noſtra, & reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram. Itaque.

Glória Patri. Itaque.

Bño. Ad ſocietátem cívium ſupernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen. Lectio iii.

DOcéntes eos ſerváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus: juſſit Apóſtolis, ut primùm docérent univérſas Gentes, deínde fidei intíngerent ſacraménto: & poſt fidem ac baptíſma, quæ eſſent obſervánda præcíperent. Ac ne putémus lévia eſſe, quæ juſſa ſunt, & pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fuérint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta ſunt. Et ecce ego vobíſcum ſum uſque ad conſummatiónem ſæculi. Qui uſque ad conſummatiónem ſæculi cum diſcípulis ſe futúrum eſſe promíttit, & illos oſténdit ſemper eſſe victúros, & ſe numquam à cre-

déntibus recessúrum. Tu autem Dómine miserére nobis.
Te Deum laudámus. 412.
Ad Benedictus, Antiphona.
Undecim discípuli in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.
Oratio.
OMnípotens sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti; da méntibus nostris; ut quod professióne celebrámus, imitémur effectu. Per Dóminum.
Ad Magnificat, Antiphona.
Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra, allelúja.

SABBATO IN ALBIS.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens & misércors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.

Léctio Sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio i. Cap. 20.

IN illo témpore : Una sábbati María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 22. in Euangelia.

LEctio sancti Euangélii, quam modò fratres audístis, valdè in superficie histórica est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intellectum verò mysticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monuméntum. Cucúrrit cítiùs, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris

cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus & Joánnes. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quòd autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram. Quòd autem.

Bño. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

CUrrébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítiùs Petro. Venit prior ad monuméntum, & ingredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, & intrávit. Quid, fratres, quid cursus significat? Numquid hæc tam subtílis Euangelístæ descríptio â mystériis vacáre credénda est? Mínimè. Neque enim se Joánnes & præísse, & non intrásse díceret, si

in

in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi Synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur? Tu autem Dómine miserére nobis.
℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modò venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja.
℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, & palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória. Repléti.
Bño. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nox Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

NEc mirum esse videátur, quòd per juniórem Synagóga, per seniórem verò Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est Synagóga, quàm Ecclésia Géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo Géntium, quàm Synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non priùs quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo

Petrum significátur Eccléſia Géntium: per juniórem verò Joánnem Synagóga Judæórum. Currunt ambo ſimul: quia ab ortus ſui témpore uſque ad occáſum, pari & commúni via, etſi non pari & commúni ſenſu, Gentílitas cum Synagóga cucúrrit. Venit Synagóga prior ad monuméntum, ſed mínimè intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac paſſióne Domínica audívit, ſed crédere in mórtuum nóluit. Tu autem Dómine miſerére nobis.

Te Deum laudámus. 413.

Ad Benedictus, Antiphona.

Currébant duo ſimul, & ille álius diſcípulus præcucúrrit cítiùs Petro, & venit prior ad monuméntum, allelúja.

Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: ut qui feſta Paſchália veneránd o égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

FE-

FESTA

Quæ possunt occurrere à Feria tertia post Pascha usque ad Dominicam in Albis, de quibus est facienda commemoratio.

DIE XIV. APRILIS.

SS. Tiburtii, Valeriani & Maximi martyrum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, & ætérnitas témporum, allelúja. ℣. Sancti & justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni & Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte & vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis & lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Quæ Antiphonæ & Versus etiam dicuntur in sequentibus Festis.

DIE XVII. APRILIS.

Sancti Aniceti Papæ & martyris.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Anicéti mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

DIE XXVIII. APRILIS.

Sancti Vitalis martyris.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beati Vitális mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

PUN-

PUNCTA XVII.
MEDITATIONUM
IN
PASSIONEM
JESU CHRISTI.

1. REſpice in fáciem Chriſti tui, qui propter nímiam charitátem, qua nos diléxit, homo fieri vóluit, in ſtábulo natus, in præſépio collocátus, circumcíſus, in Ægypto éxulans.

Dignátus eſt noſtra cauſa baptizári, jejunáre tentári, peregrinári, Euangélium prædicáre, patráre mirácula, míſeris & ægris opitulári.

Trigínta tribus annis multíplices labóres, ærúmnas, moléſtias & inſídias injuriáſque hóſtium pértulit, donec tandem Jerosólymam, ut pro nobis cálicem amariſſimum bíberet, profectus eſt.

2. Réſpice in fáciem Chriſti tui,

qui prídie ante mortem ſuam cum dilectis diſcípulis Paſcha Jerosólymis manducávit.

Ubi ſurgens à cœna, cùm ſe línteo præcinxíſſet, & aquam miſíſſet in pelvim, diſcipulórum pedes ábluit, ac eos línteo extérſit, cum eíſdem diſcípulis amánter cólloquens.

3. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui non rogátus tale tantúmque teſtaméntum cóndidit, ſuíque Córporis & Sánguinis venerábile Sacraméntum inſtítuit & relíquit, ut ſequéntis mox paſſiónis memória in Eccléſia perpétuò celebrarétur, tantíque Sacraménti fructus ad vivos & mórtuos quotídie perveníret.

4. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui cum diſcípulis in hortum Olivéti ábiens, pavére ac mœſtus eſſe cœpit, ideòque dixit? Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem: ob inſtántis nempe paſſiónis magnitúdinem & attrocitátem.

Ibi flexis génibus Patrem orá-

vit,

vit, & in fáciem prócidens, ſe totum Patris voluntáti reſignávit ac trádidit, tantis quidem preſſus angúſtiis, ut ſudor ſanguíneus ex toto ipsíus córpore dimanáret, ac Angelum conſolántem accíperet Fílius Dei.

5. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui mortis pro nobis oppeténdæ deſidério incénſus, inimícis capitálibus óbviàm procéſſit; & à Juda quidem proditóre ósculum ſumpſit, ab áliis verò diſcípulis derelíctus, & à facinoróſis milítibus tamquam latro vinctus, ligátus, diréque tractátus fuit.

6. Réſpice in fáciem Chriſti tui, ad Annam pontíficem probróſè primùm addúcti, & qui ab ímpio Annæ miníſtro crudélem álapam ſibi impáctam ſuſcépit.

7. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui à Cáipha pontífice & pleno ſenátu perínde ac malefáctor excéptus, multa & acérba & contumelióſa tulit, útpotè à falſis téſtibus accusátus, pro blaſphémo

iniquíſſimè condemnátus, à multis illúſus & conſpútus, álapis colaphíſque impetítus, ac indígnis modis tota nocte vexátus atque ſubſannátus.

8. R éſpice in fáciem Chriſti tui, qui à procéribus Judæórum ad Pilátum manè deductus, demíſſo vultu coram éthnico júdice ádſtitit; & falsò accusátus, ad objécta crímina humíliter ſilére quàm reſpondére máluit.

9. R éſpice in fáciem Chriſti tui, á Piláto ad Heródem regem tranſmíſſi, & à Judæis gráviter íterùm accusáti. Sed neque curióſo regi peténti Dóminus quidquam concédit, nec Judæis reſpóndet accusántibus; ſtultus ínterim hábitus ab Herodiánis, qui veſte alba illúſum & vinctum ad Pilátum remíttunt.

10. R éſpice in fáciem Chriſti tui, qui in prætório véſtibus ſuis exútus, & ad colúmnam ligátus, crudelíſſimè flagellátur, ut ex toto córpore laceráto ſanguis non módicus profluéret.

11. R é-

11. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui poſt diram flagellatiónem à Piláti ſatellítibus coccínea indúitur veſte, & corónam ſpíneam cápiti impréſſam non ſine ſummo dolóre súſtinet.

Pórrigunt illi arúndinem, quo & caput ſacrum verberárunt: per ludíbrium genu flecténtes adórant, Regem Judæórum ſalútant, fáciem venerándam cónſpuunt, & álapas frequénter impíngunt ſacrílegi.

12. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui corónam ſpíneam veſtémque purpúream geſtat, & foras à Piláto Júdice prodúcitur: hunc furibúndus pópulus ad crucem damnári póſtulat importuníſſimè.

13. Réſpice in fáciem Chriſti tui, quem innóxium Pilátus pro tribunáli ad crucem iniquíſſimè damnat, qui & crucis árbore gravátus, & víribus propè deſtitútus, ad funéſtum ſupplícii locum per médiam urbem protrúditur, præter quaſdam muliérculas, nullo ferè commiſeránte.

14. Ré-

14. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui feſſus & anhélus ad Calvâriæ locum cum cruce pervénit, & myrháti cum felle vini oblátum póculum deguſtávit, juxta illud: Dedérunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potavérunt me acéto.

15. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui ante crúcem véſtibus expoliátus, nudúſque in ligno diſténtus, & clavis confixus, pœnas crucifixiónis graviſſimas tolerávit.

16. Réſpice in fáciem Chriſti tui, qui médius inter latrónes in eréćta cruce pendens, ac veheménter ſítiens, pro crucifixóribus aliíſque blaſphémis Patrem velut advocátus ínvocat: matrem verò mœſtíſſimam de cruce compéllat; nec ſine clamóre válido & lácrymis profúſis ſuum ſpíritum Patri comméndat, mortem longè acerbíſſimam guſtans, ut ſacérdos idem & hóſtia nos iræ filios Deo Patri reconcíliet, ac mundum pérditum mortem rédimat ſua.

17. Ré-

17. Réspice in fáciem Christi tui, cujus exánimis déxterum latus per lánceam aperítur, nobísque sánguinem & aquam profúdit : cujus prætéreà corpus per amícos de cruce depónitur, & unguéntis aromáticis oblinítur, síndonéque munda invólvitur, priúsquam sepúlchro mandétur.

Precatio, in qua Christi Passio & mors Deo Patri offertur.

IMménsæ bonitáti tuæ grátias ago, Pater ætérne, idémque súmme amátor hóminum Deus, qui ut nos pérditos redímeres, ac pœnis perpétuis liberáres, innocentíssimum Fílium tuum pœnis immaníssimis & morti acerbíssimæ ultrò tradidísti.

O Cháritas, ò piétas incomprehensíbilis : immaculátum illum Agnum, quo nihil erat sánctius ac præstántius, nobis donári & excruciári, ut mortem nostram moriéndo destrúeret, verámque vitam nobis resurgéndo reparáret.

Offe-

Offérimus ergo tibi, Pater, hunc Fílium charíſſimum, hunc Sacerdótem & Pontíficem ſummum, hunc Paſtórem óptimum atque fidelíſſimum, qui ſeſe pro nobis trádidit oblatiónem & hóſtiam in odórem ſuavitátis.

Per illum vultum mundi propitiatórem charitáti tuæ grátias perpétuas debémus & ágimus; propter illum remiſſiónem peccatórum, & grátiam omnem pétere & ſperáre audémus: quóniam ille factus eſt nobis ſapiéntia & juſtítia, ſanctificátio & redémptio: ipſíus livóre ſanáti ſumus: ipſe pro peccátis noſtris ac totíus mundi vera & éfficax eſt propitiátio.

Pétimus ergo, Pater ætérne, ut charíſſimi Fílii tui & Mediatóris noſtri ſacrificium in cruce oblátum, quo nihil tibi grátius & nobis utílius eſſe poteſt, cleménter admíttas. Illíus lácrymas, gémitus & clamórem; illíus víncula, flagélla, ſpinas & vúlnera; illíus crucem, ſánguinem & mortem offérimus tibi,

ut ánimis nostris, quámlibet impúris & sáuciis, medicínam præbeant salutárem.

Atque ut verum sanctíssimæ passiónis hujus fructum percipiámus, ritéque tanto Mediatóre gloriémur, illam concéde grátiam, quæ justificándis & salvándis ómnibus est necessária: nimírum ut non solùm Redemptóris nostri méritis ac promíssis fidámus; verùm étiam præcéptis ejus obediámus, ac vestígiis ejúsdem & exémplis insistámus. Per eúmdem Christum Fílium tuum Dóminum nostrum. Amen.

Divi Bernardi meditatio & precatio ad Christum crucifixum æterno Patri repræsentandum.

COgnósce ánima mea, cognósce. Hic est Dóminus Deus noster Jesus Christus Salvátor tuus, unigénitus Dei Fílius, verus Deus, verus homo, qui solus sub sole sine mácula invéntus est.

Et ecce cum scelerátis quodámmo-

modò reputátus, & quasi leprósus & novíssimus virórum æstimátus, & tamquam abortívum quod projícitur à vulva, sic projéctus est ab útero matris suæ infelícis Synagógæ. Iste formósus præ filiis hóminum, quàm deformis factus est!

Hic vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus propter scélera nostra, & factus in holocáustum suavíssimi odóris in conspéctu tuo Pater ætérnæ glóriæ, ut avérteret indignatiónem tuam à nobis, & ut consedére nos sibi fáceret in cœléstibus.

Réspice Dómine sancte Pater de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo: & intuére hanc sacrosánctam hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus Puer tuus Dóminus Jesus Christus pro peccátis fratrum suórum: & esto placábilis super multitúdine malítiæ nostræ. Ecce vox sánguinis nostri Jesu clamat ad te de Cruce.

Rés-

Réspice Dómine in fáciem Christi tui, qui tibi usque ad mortem obédiens factus est. Nec recédant ab óculis tuis cicatríces ejus in perpétuum, ut memíneris, quantam ab eo pro peccátis nostris satisfactiónem recéperis.

Grátias tibi Pater réferat omnis lingua pro superabundántia bonitátis tuæ, qui único Fílio cordis tui non pepercísti, sed pro nobis ómnibus illum tradidísti in mortem, ut eum, tamquam fidélem advocátum, coram te in cœlis haberémus.

Ejusdem Bernardi ad Christum crucifixum Precatio.

Dlligéndus es mihi, Dómine Jesu Christe, toto corde, tota ánima, tota virtúte: & tua mihi sequénda vestígia, qui pro me mori dignátus es. Et quómodo fiet istud in me, nisi per te? Adhæreat ánima mea post te, quia tota virtus ejus pendet ex te.

Et nunc Dómine Redémptor meus, te ut verum Deum adóro,

in te confido, in te ſpero, & quibus poſſum deſidériis, ad te ſuſpíro: ádjuva imperfectum meum.

Ad tuæ paſſiónis glorióſa insígnia, in quibus ſalútem meam operátus es, totum me inclíno. Tuæ victorióſæ Crucis regále vexíllum in nómine tuo Chriſte adóro. Tuum ſpíneum diadéma, tuos rubéntes ſanguíneos clavos, tuo ſacro láteri immérſam lánceam, tua Vúlnera, tuum Sánguinem, tuam mortem, tuam ſepultúram, Chriſte, ſupplex adóro & glorífico.

Horum virtúte ab aſtútiis sátanæ me cuſtódi, ac me conforta, ut jugum mandatórum tuórum mihi fiat ſuáve; & onus crucis, quod poſt te bajuláre me jubes, húmeris ánimæ meæ ſit leve.

Confige cruci tuæ manus meas & pedes meos, ac totum paſſióni tuæ conforma ſervum tuum Dómine. Sed & tuæ vivíficæ morti ſervum tuum configúra, fáciens quidem in me, ut móriar ſecúndùm car-

carnem vivam autem secúndùm spíritum justítiæ.

Bénedic ánima mea Deum Salvatórem meum, & magnífica nomen ejus in sæcula.

ORATIO

SANCTI AMBROSII

ante sanctam Communionem.

AD mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confidens misericórdia & bonitáte, accédere véreor & contremísco. Nam cor & corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem & linguam non cautè custodítam. Ergo, ò pia Déitas, ò treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: & quem júdicem sustiné-

re

re néqueo, Salvatórem habére ſuſpíro. Tibi Dómine plagas meas oſténdo: tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa & magna, pro quibus tímeo. Spero in miſericórdias tuas, quarum non eſt número rus. Réſpice ergo in me óculis miſericórdiæ tuæ, Dómine Jeſu Chriſte, Rex ætérne, Deus & homo, crucifixus propter hóminem. Exáudi me ſperántem in te: miſerére mei pleni misériis & peccátis, tu qui fontem miſeratiónis numquam manáre ceſsábis. Salve ſalutáris víctima, pro me & omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta. Salve nóbilis & pretióſe Sanguis, de Vulnéribus crucifixi Dómini mei Jeſu Chriſti prófluens, & peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemíſti. Pœnitet me peccáſſe, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo à me, clementíſſime Pater, omnes iniquitátes & peccáta mea; ut purificátus mente

te & córpore, dignè degustáre mérear sancta sanctórum: & concéde, ut sancta prælibátio Córporis & Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque & córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio sancti Thomæ Aquinatis ante Communionem.

OMnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper & egénus ad Dóminum cœli & terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmi-

mitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, veſtíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum, Dóminum dominántium, tanta ſuſcípiam reveréntiam & humilitáte, tanta contritióne & devotióne, tanta puritáte & fide, tali propóſito & intentióne, ſicut éxpedit ſalúti ánimæ meæ. Da mihi, quæſo, Domínici córporis & sánguinis non ſolùm ſuſcípere ſacraméntum, ſed étiam rem & virtútem ſacraménti. O mitíſſime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quod traxit de vírgine María, ſic ſuſcípere, ut córpori ſuo myſtico mérear incorporári, & inter ejus membra connumerári. O amantíſſime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via ſuſcípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuò contemplári. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. Amen.

Ora-

Oratio sancti Thomæ de Aquino post Communionem.

GRátias tibi ago Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum famulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore & Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fidei, & scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ & libídinis exterminátio, charitátis & patiéntiæ, humilitátis & obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quàm invisibílium, firma defénsio: mótuum meórum, tam carnálium, quàm spirituálium, perfecta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhæ-

sio: atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris: ubi tu cum Fílio tuo & Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, & felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia Oratio sancti Bonaventuræ post Communionem.

TRansfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas & víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera, serenáque & Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat & liquefiat ánima mea solo semper amóre & desidério tui, te concupíscat, & deficiat in átria tua, cúpiat dissólvi, & esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, super-

persubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem & sapórem, & omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat & cómedat cor meum, & dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ & sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, & ómnia operétur in laudem & glóriam nóminis tui, cum humilitáte & discretióne, cum dilectióne & delectatióne, cum facilitáte & affectu, cum perseverántia usque in finem: & tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies & tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, refectio mea, refúgium meum, auxílium meum,

sapiéntia mea, pórtio mea, possés-sio mea, thesáurus meus, in quo fixa & firma & immobíliter semper sit radicáta mens mea, & cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

ADóro te devótè, latens Déitas,
Quæ sub his figúris verè látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.
Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tutò créditur.
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.
In cruce latébat sola Déitas,
At hìc latet simul & Humánitas:
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intúeor,

Deum

Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi ſemper magis crédere,
In te ſpem habére, te dilígere.
O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præſtans hómini:
Præſta meæ menti de te vívere,
Et te illi ſemper dulcè sápere.
Pie pellicáne Jeſu Dómine,
Me immúndum munda tuo Sánguine:
Cujus una ſtilla ſalvum fácere
Totum mundum quit ab omni ſcélere.
Jeſu, quem velátum nunc aſpício,
Oro fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Viſu ſim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII.

EDITA.

ANte óculos tuos, Dómine, culpas noſtras férimus, & plagas quas accépimus conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus eſt quod pátimur, majus eſt quod merémur.

Grávius eſt quod commíſimus, lévius eſt quod tolerámus.

Peccáti pœnam ſentímus, & peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas noſtra téritur, & iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, & cervix non fléctitur.

Vita in dolóre ſuſpírat, & in ópere non ſe eméndat.

Si

Si expéctas, non corrígimur: si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus, oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus: si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas: si pepérceris, íterùm provocámus ut férias.

Habes Dómine confiténtes reos: nóvimus quòd nisi dimíttas, rectè nos périmas.

Præsta Pater omnípotens sine mérito quod rogámus, qui fecísti ex níhilo qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras.

℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege Dómine pópulum tuum ad te clamántem, & Apo-

sto-

stolórum tuórum patrocínio confidéntem.

℟. Perpétua defensióne custódias.

℣. Oráte pro nobis sancti Apóstoli Dei.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus, ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

IMplóret, clementíssime Dómine, nostris opportúnam necessitátibus opem devótè à nobis prolata meditátio, qua sanctus olim Jánnes Chrysóstomus, in hac Basílica cónditus, te cum beatíssimis Apóstolis Petro & Paulo repræsentávit sic colloquéntem: Circúmdate hanc novam Sion, & circumvalláte eam, hoc est, custodíte, mu-

muníte, précibus firmáte, ut quando iráſcor in témpore, & orbem terræ concútio, aſpíciens ſepúlchrum veſtrum numquam deſitúrum, & quæ libénter propter me géritis ſtígmata, iram miſericórdia vincam, & ob hanc percípiam veſtram interceſſiónem. Etenim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrymári, ſtatim quaſi compátiens ad commiſeratiónem flector, & illíus meæ vocis reminíſcor. Prótegam Urbem hanc propter David ſervum meum, & Aaron ſanctum meum. Dómine, fiat, fiat. Amen, amen.

Initium sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil. Quod factum est, in ipso vita erat, & vita erat lux hóminum: & lux in ténebris lucet, & ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognóvit. In própria venit, & sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem

tem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hìc genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: & vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis.

℟. Deo grátias.

FINIS.
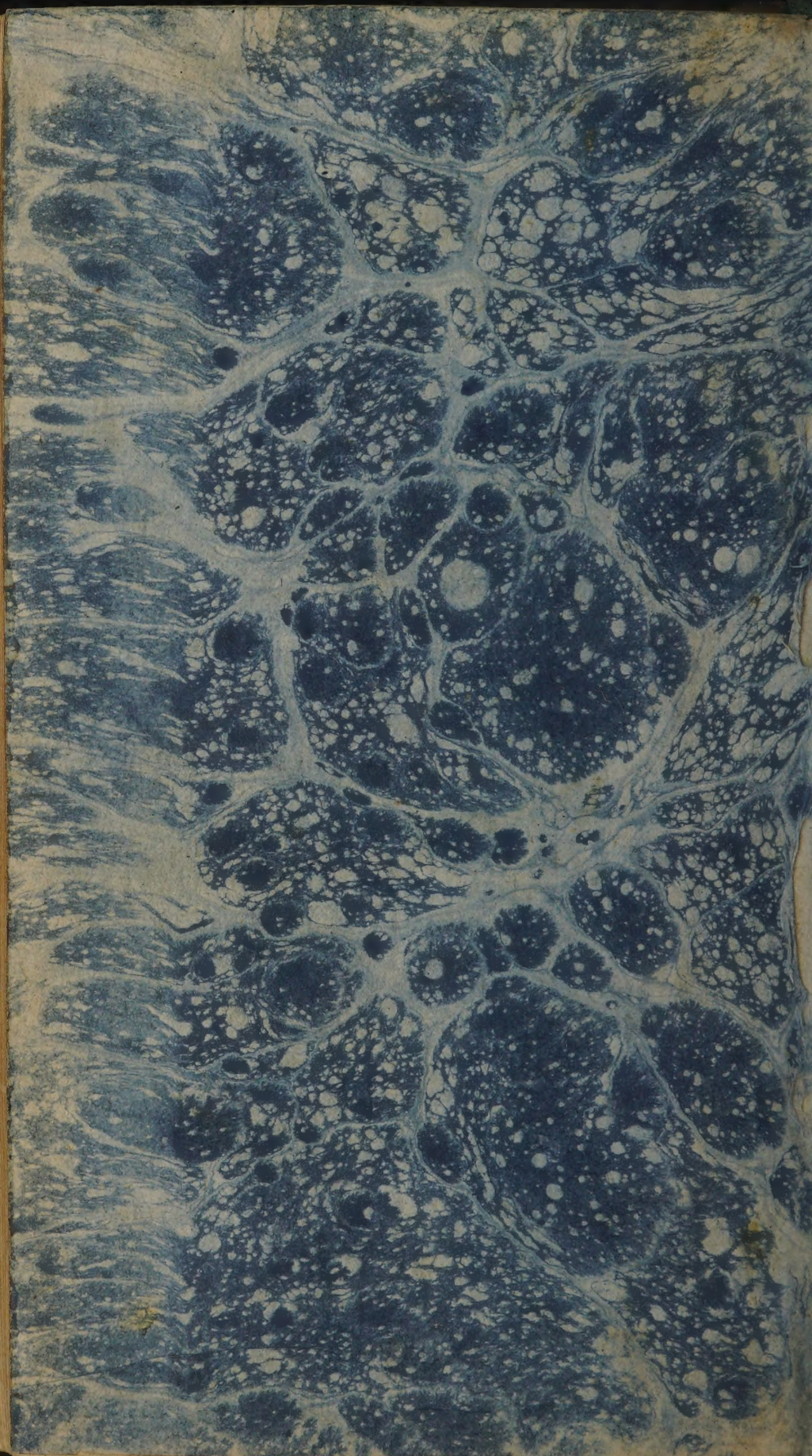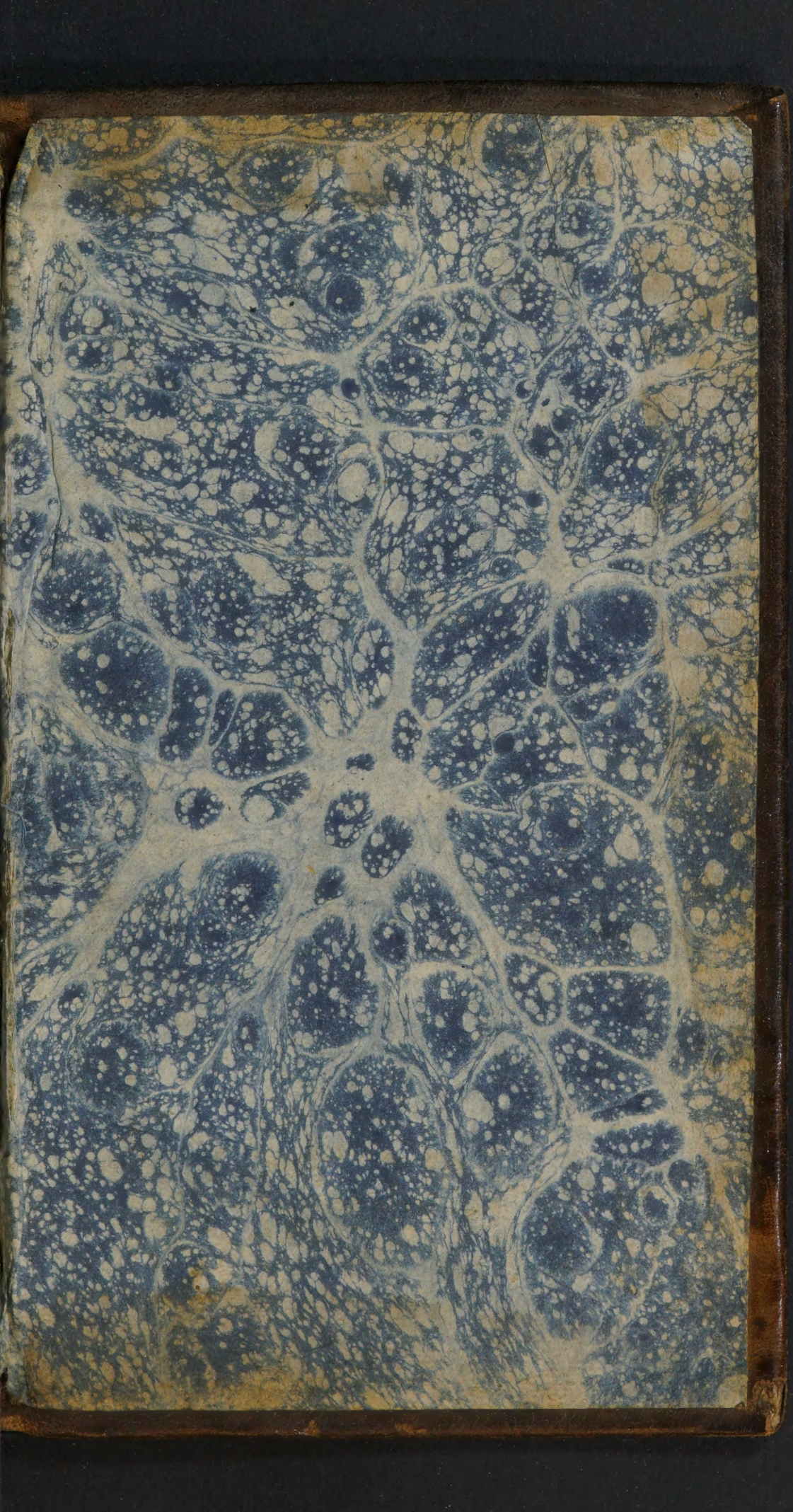
7597130
305.119